

คู่มือการค้าและการลงทุน

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

THE REPUBLIC OF THE PHILIPPINES

คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

จัดทำโดย

กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์

หนังสือชื่อ : คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ชื่อผู้แต่ง : กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์
ปีที่แต่ง : มกราคม 2555
จำนวนที่พิมพ์ : 2,000 เล่ม
จำนวนหน้า : 104 หน้า
ISBN : 978-616-265-026-0
พิมพ์ที่ : สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
22/77 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทริกเกษม
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. (662) 511 5066-77 ต่อ 382, 384
โทรสาร (662) 513 6413

คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทร. (662) 507 7999 โทรสาร (662) 507 7722, (662) 547 5657 - 8

เว็บไซต์ : <http://www.ditp.go.th>

คำนำ

ข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการดำเนินธุรกิจ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศจึงได้มอบหมายให้สำนักพัฒนาการตลาดระหว่างประเทศจัดทำหนังสือคู่มือการค้าและการลงทุนรายประเทศขึ้น เพื่อให้นักธุรกิจ ผู้ส่งออก และนักลงทุนไทยรวมถึงผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสใช้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ อย่างเต็มที่

“คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์” ประกอบด้วยสาระน่ารู้เกี่ยวกับทิศทางการค้าและการลงทุนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ตลอดจนเกร็ดน่ารู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติในการติดต่อธุรกิจซึ่งรวบรวมจากสำนักส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ เพิ่มเติมด้วยข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ และกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างรู้เท่าทัน ส่งเสริมให้นักธุรกิจไทยสามารถใช้ประโยชน์จากกฎระเบียบและข้อตกลงทางการค้าต่างๆ ได้อย่างคุ้มค่า ทั้งยังเป็นการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกโดยเฉพาะการก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ในปี 2558

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสนับสนุนให้การจัดทำหนังสือ “คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์” สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สำนักพัฒนาการตลาดระหว่างประเทศ
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. ข้อมูลพื้นฐาน	1
1.1 สภาพภูมิประเทศ	1
1.2 สภาพภูมิอากาศ	1
1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า	2
1.4 การแบ่งเขตการปกครอง	2
1.5 ระบบการปกครอง	3
1.6 ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม	3
1.7 ภาษาราชการ	6
1.8 สกุลเงิน	6
1.9 เวลา	6
1.10 วันหยุดนักขัตฤกษ์	7
1.11 เส้นทางคมนาคม	7
1.12 อื่นๆ	8
- การเป็นสมาชิกขององค์กรระหว่างประเทศ	8
2. เศรษฐกิจการค้า	9
2.1 ภาวะเศรษฐกิจ	9
2.2 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ	10
2.3 นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า	11
2.4 การค้าระหว่างประเทศ	14
2.5 การค้ากับประเทศไทย	16
2.6 กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า	19
2.7 โอกาสทางการค้าและปัญหาอุปสรรค	25
2.8 ระบบโลจิสติกส์ การขนส่งสินค้า (เส้นทางขนส่งสินค้าจากไทย)	29
2.9 ข้อตกลง/ความร่วมมือทางการค้ากับประเทศไทย	30
3. รายงานภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของฟิลิปปินส์	31
- พืชผลทางการเกษตร	31
- ปศุสัตว์	32
- สัตว์ปีก	32
- ประมง	33
- แร่ธาตุ	34
- ถ่านหิน	35
- น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ	36

เรื่อง	หน้า
4. รายงานตลาด (รายสินค้า) ที่น่าสนใจในตลาดฟิลิปปินส์	37
4.1 ภาวะตลาดสินค้าเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นในฟิลิปปินส์	37
4.2 ภาวะตลาดสินค้าอะไหล่รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบในฟิลิปปินส์	41
4.3 ภาวะตลาดสินค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในฟิลิปปินส์	43
4.4 ภาวะตลาดสินค้าเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์นอมนมผิวในฟิลิปปินส์	49
4.5 ภาวะตลาดสินค้าอาหารในฟิลิปปินส์	52
4.6 ภาวะตลาดสินค้าของตกแต่งบ้านและเครื่องใช้ในครัวเรือนในฟิลิปปินส์	55
4.7 ภาวะตลาดสินค้ายาและเวชภัณฑ์ในฟิลิปปินส์	57
4.8 ภาวะตลาดสินค้าเม็ดพลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติกในฟิลิปปินส์	58
5. การลงทุน	60
5.1 การลงทุนจากต่างประเทศ	60
5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน	61
5.3 กฎระเบียบการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน	62
5.4 ประเภทของการจัดตั้งบริษัท	68
5.5 ระบบภาษีอากร	70
5.6 หลักเกณฑ์การนำเงินกลับประเทศ	71
6. ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุน	72
7. คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน (FAQ)	77
8. หน่วยงานติดต่อสำคัญ	79
8.1 หน่วยงานของฟิลิปปินส์ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออก	79
8.2 รายชื่อหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจไทย	81
8.3 รายชื่อผู้ผลิตผู้นำเข้าสินค้าในประเทศฟิลิปปินส์	81
8.4 รายชื่อร้านอาหารไทยในฟิลิปปินส์	87
บรรณานุกรม	93

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

The Republic of The Philippines

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 สภาพภูมิประเทศ

ที่ตั้ง มหาสมุทรแปซิฟิก ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชียอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1,200 ไมล์ ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีภูเขาและภูเขาไฟจำนวนมาก

ขนาดพื้นที่ พื้นดิน 298,170 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 1,830 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะขนาดต่างๆ 7,107 เกาะที่สำคัญได้แก่ หมู่เกาะลูซอน (Luzon) หมู่เกาะวิซายาส (Visayas) หมู่เกาะมินดาเนา (Mindanao) มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 36,289 กิโลเมตร

1.2 สภาพภูมิอากาศ

มรสุมเขตร้อน ได้รับความชุ่มชื้นจากลมมรสุมทั้ง 2 ฤดูได้รับฝนจากลมพายุไต้ฝุ่น และดีเปรสชัน บริเวณที่ฝนตกมากที่สุด คือ เมืองบาเกียว เป็นเมืองที่ฝนตกมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

1.3 เมืองหลวง/เมืองสำคัญ/เมืองท่า

เมืองหลวง/เมืองท่า/เมืองเศรษฐกิจที่สำคัญ/สินค้าสำคัญในแต่ละเมือง

เมืองหลวง	สินค้า/บริการสำคัญ	เมืองท่า	สินค้า/บริการสำคัญ	เมืองเศรษฐกิจอื่นๆ สำคัญ	สินค้า/บริการสำคัญ
กรุงมะนิลา (Metro Manila)	ศูนย์กลางธุรกิจและการเงิน อุตสาหกรรมเบา เช่น เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า อิเล็กทรอนิกส์	Batangas, Cagayan de Oro, Cebu, Davao, Legaspi, Iloilo, Manila, San Fernando, Surigao, Tacloban, Zamboanga	สินค้าเกษตร ประมง เหมืองแร่	Cebu	เมืองสำคัญ อันดับสอง มีอุตสาหกรรม หนักและเบา
				Davao	อุตสาหกรรม น้ำตาล
				Subic, Clark	เขตเศรษฐกิจ จำเพาะ

1.4 การแบ่งเขตการปกครอง

ปัจจุบันแบ่งเขตการปกครองเป็น 17 เขต (region) โดยมีหน่วยรัฐบาลท้องถิ่น (local government units, LGUs) ที่มีจังหวัดเป็นหน่วยหลักปัจจุบันฟิลิปปินส์มี 79 จังหวัด (provinces) แบ่งออกเป็น 117 เมือง (cities) และแบ่งการปกครองต่อไปในระดับเทศบาล (municipalities) ซึ่งหน่วยการปกครองทั้งสองยังประกอบไปด้วย บารังไกย์ (barangay) อีกทอดหนึ่งถือเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่นที่เล็กที่สุด

หน่วยงานของรัฐบาลส่วนใหญ่จะตั้งสำนักงานในแต่ละภูมิภาคเพื่อรับใช้ประชาชนในจังหวัดที่อยู่ในภูมิภาคนั้นๆ ภูมิภาคไม่มีรัฐบาลท้องถิ่นแยกต่างหากยกเว้นเขตปกครองตนเองในมินดาเนา muslim และเขตบริหารคอรัลไตราซึ่งปกครองตนเองไม่ได้ให้ผู้อื่นปกครอง

เขต (regions)

- เขตอีโลโกส (Ilocos Region, Region I)
- คากายันแวลลีย์ (Cagayan Valley, Region II)
- เซนทรัลลูซอน (Central Luzon, Region III)
- คาลาบาร์ซอน (CALABARZON, Region IV-A)
- มิมาโรปา (MIMAROPA, Region IV-B)
- เขตบิโกล (Bicol Region, Region V)

- เวสเทิร์นวิซายา (Western Visayas, Region VI)
- เซนทรัลวิซายา (Central Visayas, Region VII)
- อีสเทิร์นวิซายา (Eastern Visayas, Region VIII)
- คาบสมุทรซัมโบอันกา (Zamboanga Peninsula, Region IX)
- นอร์เทิร์นมินดาเนา (Northern Mindanao, Region X)
- เขตดาเวา (Davao Region, Region XI)
- ซอกสก์ซาร์เกน (SOCCSKSARGEN, Region XII)
- คารากา (Caraga, Region XIII)
- เขตปกครองตนเองในมินดาเนามุสลิม (Autonomous Region in Muslim Mindanao, ARMM)
- เขตบริหารกอร์ดีเยรา (Cordillera Administrative Region, CAR)
- เขตนครหลวง (National Capital Region, NCR)
(หรือ Metro Manila: เมโทรมะนิลา)

1.5 ระบบการปกครอง

ระบอบการปกครอง ได้รับเอกราชสมบูรณ์เมื่อ 4 กรกฎาคม 2489 แต่เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน เป็นวันชาติ (ประกาศเอกราชจากสเปนเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2441) ปัจจุบันปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ แบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็น 3 ส่วน คือ อำนาจอธิปไตย อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ มีประธานาธิบดีซึ่งได้จากการเลือกตั้งเป็นประมุขและผู้นำรัฐบาล

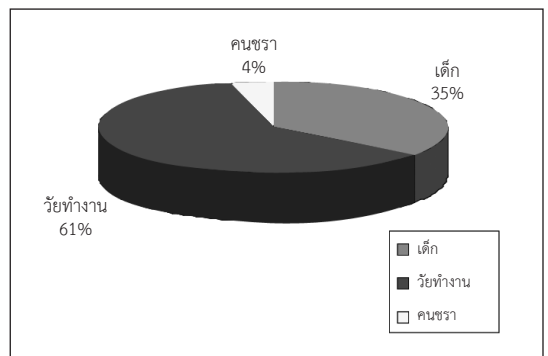
1.6 ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม

ประชากร

มีประชากร จำนวน 93 ล้านคน ความหนาแน่นประชากร 298 คน/ตารางกิโลเมตร

การจำแนกกลุ่มผู้บริโภคและรายละเอียดแต่ละกลุ่ม (Market Segmentation)
ผู้บริโภคจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	วัย	จำนวนคน (ล้านคน)	ร้อยละของ จำนวน ประชากร
0 – 14	เด็ก	31.05	35
15 – 64	วัยทำงาน	54.11	61
65 ปีขึ้นไป	คนชรา	3.55	4

มหาวิทยาลัยซานโต โทมัส
ในมหานครมะนิลา (Manila)

ฟิลิปปินส์มีประชากรที่มีฐานะยากจนมาก (below povertyline) ประมาณร้อยละ 40 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ผู้มีฐานะดีมีจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น

เชื้อชาติ เป็นเชื้อสายมาเลย์ร้อยละ 96 เชื้อสายจีนร้อยละ 2 และอื่นๆ ร้อยละ 2 อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.8

วัฒนธรรม

วัฒนธรรมของฟิลิปปินส์เป็นลักษณะวัฒนธรรมผสมผสานที่ได้รับอิทธิพลจากสเปน จีน เม็กซิกัน อเมริกา อาหรับ และมาเลเซีย ในปัจจุบัน อิทธิพลหลักๆ ของฟิลิปปินส์น่าจะมีด้วยกันอย่างน้อย 3 สาย คือพวกสเปน จีน และอเมริกัน

อิทธิพลจากสเปน

อิทธิพลวัฒนธรรมจากสเปนและเม็กซิโก เรียกว่า Hispanic Influences ที่มีมากกว่า 300 ปีในช่วงการปกครองแบบอาณานิคมจะเห็นได้จากความเชื่อในศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคธอลิกงานประเพณีทางศาสนาในทุกปีฟิลิปปินส์จะมารื่นเริงอันเรียกว่า Barrio Fiesta เป็นการฉลองนักบุญของเมืองหมู่บ้านและเขตการปกครองต่างๆ มีการประกอบพิธีทางศาสนา การเดินขบวนในเมือง ฉลองนักบุญ การจุดพลุไฟ การประกวดความงามและการเต้นรำ รวมทั้งมีการตีไก่

มหาวิทยาลัยซานโต โทมัส (The Pontifical and Royal University of Santo Tomas) เป็นมหาวิทยาลัยในศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคธอลิกของฟิลิปปินส์ มีชื่อเรียกย่อๆ ว่า UST มีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนใน

ศาสนาแคธอลิก ตั้งอยู่ในกรุงมะนิลา ก่อตั้งเมื่อวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1611 โดย archbishop Miguel de Benavides นับเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดในฟิลิปปินส์ และในเอเชียและจัดเป็นมหาวิทยาลัยแคธอลิกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกคือมีนักศึกษาประมาณ 37,000 คน

อิทธิพลจากจีน

อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากจีนจะพบได้จากอาหารซึ่งอาหารของฟิลิปปินส์นั้นจัดได้ว่าคล้ายอาหารจีน มีรสชาติค่อนข้างไม่เผ็ดร้อนนัก ไม่เหมือนอาหารพื้นบ้านของไทย ฟิลิปปินส์นิยมกินก๋วยเตี๋ยวที่เป็นเส้น เรียกว่า Mami เช่นเดียวกับอาหารจานเนื้ออื่นๆ นอกจากนี้คือภาษาจีนที่ชาวจีนในฟิลิปปินส์นิยมพูดกันในหมู่ชุมชนของตน

อิทธิพลจากอเมริกัน

ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ภายใต้การปกครองของสหรัฐอเมริกา 14 ปี แต่ได้รับอิทธิพลจากอเมริกันอย่างมาก ประเทศสหรัฐอเมริกาคือแหล่งที่คนมีการศึกษาในฟิลิปปินส์นิยมไปแสวงหาโชคและหางานทำมากที่สุด อิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอเมริกันนับว่ามีการแพร่หลาย ดังเช่น การพูดและใช้ภาษาอังกฤษในด้านกีฬาจะเห็นได้จากกีฬาสบเกตบอล (basketball) ซึ่งจัดเป็นกีฬายอดนิยมของชาติ กีฬาทำชื่อเสียงให้กับฟิลิปปินส์อื่นๆ ได้แก่ ชกมวย วัยน้ำ ศิลปะการต่อสู้ บิลเลียด หมากกรุกสำหรับกีฬาสบเกตบอลฟิลิปปินส์มีทีมอาชีพและมีการจัดการแข่งขันที่มีบริษัทและองค์กรสนับสนุนอย่างดีและมีผู้ชมหนาตา

อาหารการกิน

อาหารจานด่วน (Fastfood) อันเป็นวัฒนธรรมแบบตะวันตกสามารถเติบโตได้อย่างมากในประเทศฟิลิปปินส์ ดังเช่น McDonald จากสหรัฐอเมริกา หรือเป็น Jollibee อันเป็นร้านอาหารแบบ Franchise ที่ดำเนินการโดยชาวฟิลิปปินส์เอง

ร้านอาหารจานด่วน (Fast Food) เป็นอิทธิพลมาจากอเมริกันซึ่งโดยเปรียบเทียบชาวฟิลิปปินส์จะชื่นชอบอาหารจานด่วนมากกว่าชาวไทย เครือร้านอาหารเหล่านี้ได้แก่ McDonald's, Pizza Hut, Burger King, KFC,

นักมวยชาวฟิลิปปินส์
Manny Pacquiao
ที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ

MacDonald's ในฟิลิปปินส์

ร้านอาหารจานด่วน MacDonald
ของสหรัฐฯ กับร้าน Jollibee
ที่เป็นของท้องถิ่น

Kenny Rogers Roasters, Wendy's, Shakey's, Carl's Jr. นอกจากนี้ยังมีร้านอาหารจานด่วนของท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จเช่นเดียวกัน ได้แก่ Jollibee, Greenwich Pizza, Chowking, และ Max's Fried Chicken เป็นต้น

ศาสนา

ศาสนาคริสต์นิกายโรมันแคธอลิกร้อยละ 80.9
ศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ร้อยละ 2.8 อิสลาม
นิกายสุหนี่ ร้อยละ 5 Iglesia ni Kristo ซึ่งเป็น
ศาสนาคริสต์ลัทธิใหม่เฉพาะของฟิลิปปินส์ ร้อยละ 2.3
ศาสนาคริสต์นิกายอื่นๆ ร้อยละ 6.5 และศาสนาอื่นๆ
ร้อยละ 1.8 ไม่ระบุศาสนาร้อยละ 0.6 และไม่มีศาสนา
ร้อยละ 0.1

1.7 ภาษา

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอังกฤษ และฟิลิปปิโน (Filipino) มีภาษาพื้นเมืองมากกว่า 80 ภาษา แต่ที่ใช้กันแพร่หลายมี 8 ภาษา คือ Filipino (Tagalog), Cebuano, Ilocan, Hiligaynon (Ilonggo), Bicol, Waray, Pampango, Pangasinense มีการใช้ภาษาสเปนและจีนบ้าง

1.8 สกุลเงิน

ใช้สกุลเงิน เปโซ โดยอัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 43.29 เปโซ ต่อ 1 เหรียญสหรัฐฯ หรือเทียบเป็นเงินไทย จะสามารถแลกได้ 1.4362 เปโซ ต่อ 1 บาท

1.9 เวลา

เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

1.10 วันหยุดนักขัตฤกษ์

	2011	2012
New Year's Day	1 Jan	1 Jan
People Power Day	28 Feb	27 Feb
Valour Day	9 Apr	9 Apr
Good Friday	22 Apr	6 Apr
Easter Sunday	24 Apr	8 Apr
Labour Day	1 May	1 May
National Flag Day	28 May	28 May
Independence Day	12 Jun	12 Jun
Manila Day	24 Jun	24 Jun
Hero's Day	31 Aug	31 Aug
All Saints' Day	1 Nov	1 Nov
Bonifacio Day	30 Nov	30 Nov
Christmas Day	25 Dec	25 Dec
Rizal Day	30 Dec	30 Dec
New Year's Eve	31 Dec	31 Dec

1.11 เส้นทางคมนาคม

ทางเรือ มีเรือที่มีระวางตั้งแต่ 1,000 GRT ขึ้นไปจำนวน 403 ลำ การคมนาคมขนส่งทางนี้เป็นระบบที่สำคัญที่สุด เนื่องจากภูมิประเทศเป็นเกาะถึง 7,000 กว่าเกาะ โดยใช้ขนส่งทั้งสินค้าและผู้โดยสาร แต่ใช้เวลานานมาก เช่น การเดินทางไปเมืองเซบู (เมืองสำคัญอันดับ 2) ใช้เวลา 24 ชั่วโมง ในขณะที่เดินทางโดยเครื่องบินใช้เวลา 1 ชั่วโมง เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เป็นหมู่เกาะทำให้การคมนาคมทางน้ำเป็นวิธีหนึ่งที่ค่อนข้างสะดวก โดยใช้ขนส่งทั้งสินค้าและผู้โดยสาร ได้แก่ South Harbour, Manila International Container Port (MICP), Cebu, Batangas, Davao, Subic, Cagayan de Oro, General Santos และ Zamboanga นอกจากนี้ยังมีเรือสำราญให้บริการเทียบท่า ณ อ่าวมะนิลา โดยเส้นทางหลักอยู่ระหว่างมะนิลาและเซบู

ท่าเรือ Muelle Loney Street,
Philippines

ทางรถ มีถนน 200,037 กิโลเมตร แต่ลาดยางแล้วเพียง 19,804 กิโลเมตร การคมนาคมขนส่งทางนี้เป็นระบบที่สำคัญ รองลงมา แต่ไม่สะดวกเท่าที่ควร เนื่องจากมีทางซูปเปอร์ไฮเวย์เพียง 2 สาย คือ North Luzon Express Way และ South Luzon Express Way ซึ่งค่าผ่านทางสูงมาก นอกจากนี้ ถนนที่แยกจากซูปเปอร์ไฮเวย์ซึ่งเรียกว่าถนนไฮเวย์ เป็นถนน 2 เลน และมีชุมชนอยู่ข้างทางเกือบตลอดทาง ทำให้เสียเวลาในการเดินทางมากกว่าที่ควรเป็นอย่างมาก

Ninoy Aquino
International Airport (NAIA)

ฟิลิปปินส์มีถนนระยะทางกว่า 2 แสนกิโลเมตร แต่เป็นถนนลาดยางเพียงร้อยละ 10 หรือประมาณ 2 หมื่นกิโลเมตรเท่านั้น ส่วนใหญ่อยู่บริเวณโดยรอบกรุงมะนิลา ทำให้การคมนาคมไม่สะดวกเท่าที่ควร การเดินทางระหว่างเมืองค่อนข้างลำบาก นอกจากนี้มะนิลา ยังประสบปัญหาการจราจรคับคั่ง เพื่อลดปัญหานี้รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ออกกฎหมายการขยับขยายทางหลวง โดยใช้ตัวเลขหลักสุดท้ายของเลขทะเบียนรถเป็นตัวกำหนดวันและเวลาที่รถแต่ละคันสามารถนำมาใช้บนท้องถนนได้

ล่าสุดรัฐบาลฟิลิปปินส์ได้สร้างถนนสายหลักเชื่อมต่อระหว่าง 4 เมือง ในชายฝั่งตะวันตกของเกาะเซบู คือ Toledo - Pinamungalan - Aloguinsan - Mantalongon เงินลงทุนประมาณ 45-47 ล้านดอลลาร์ โครงการนี้เริ่มก่อสร้างมาตั้งแต่วันที่ 4 ตุลาคม 2550 แล้วเสร็จ ในเดือนธันวาคม 2551 ซึ่ง ถนน

สายนี้ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวด้านชายฝั่งตะวันตกของเซบู

ทางรถไฟ มีเส้นทางเพียง 897 กิโลเมตร เป็นเส้นทางรถไฟสายเดียวของกรุงมะนิลา ที่ให้บริการจากสถานี Tutuban ไปยังสถานี Tondo ทางใต้ของกรุงมะนิลา อยู่ระหว่างการสร้างอีก 492 กิโลเมตร

ทางเครื่องบิน มีสนามบินตามเกาะต่างๆ จำนวน 256 แห่ง (แต่สนามบินที่ทางวิ่งปูลาดแล้วมีเพียง 83 แห่ง) กระจายอยู่ตามเกาะต่างๆ สนามบินนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ Ninoy Aquino International Airport (NAIA), Clark, Subic, Cebu, Davao, Zamboanga, General Santos, Laguindingan, Laoay และ New Illoilo of Ozamis โดยมีเที่ยวบินระหว่างประเทศกว่า 500 เที่ยวบิน สนามบิน NAIA อยู่ห่างจากใจกลางกรุงมะนิลา 7 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีเที่ยวบินจากต่างประเทศบินตรงสู่สนามบินนานาชาติในเมืองสำคัญอื่นๆ อาทิ เซบู ดาเวา เลออัก และอ่าวซูบิกอีกด้วย ส่วนสนามบินภายในประเทศที่สำคัญ ได้แก่ Bacolod, Loakan, Lumbia, Awang, Sivulan, Legazpi, Roxas, Puerto Princesa, San Jose และ Tacloban

1.12 อื่นๆ

การเป็นสมาชิกขององค์กรระหว่างประเทศ ฟิลิปปินส์มีความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและกลุ่มสมาชิกต่างๆ จำนวนมาก ดังนี้ APEC, ARF, ADB, ASEAN, CCC, CP, ESCAP, FAO, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICFTU, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFECS, IHO, ILO, IMF, IMO, Interpol, IOC, IOM, ISO, ITU, NAM, OPCW, UN, UNCTAD, UNEACO, UNHCR, UNIDO, UNMIK, UNTAET, UNU, UPU, WCL, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO

2. เศรษฐกิจการค้า

2.1 ภาวะเศรษฐกิจ

อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ (GDP Growth) ในปี 2553 อยู่ที่ 7.3% สูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2519 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจากวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2552 และการใช้จ่ายในการบรรเทาความเสี่ยงเลือกตั้งประธานาธิบดีเมื่อมิถุนายน การเพิ่มขึ้นของเงินโอนจากแรงงานฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ (OFWs) การขยายตัวของภาคการส่งออก การขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ (5.3%) การเพิ่มขึ้นของปริมาณการลงทุน (25.6%) และเศรษฐกิจมหภาคที่มีเสถียรภาพยิ่งขึ้น

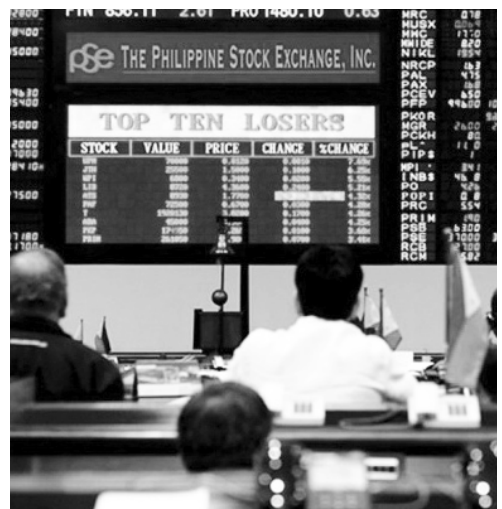
อนึ่ง คาดว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ในปี 2554 จะชะลอตัวลงอยู่ที่ 5.4% เนื่องจากการยุติการใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ซึ่งส่งผลให้การลงทุนและภาคการส่งออกของฟิลิปปินส์หดตัวลง ทั้งนี้ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งฟิลิปปินส์ประกาศว่าจะพยายามรักษา GDP Growth ของฟิลิปปินส์ให้อยู่ในระดับ 7-8% ในช่วงระยะกลาง (medium term) ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับใหม่ ซึ่งจะประกาศใช้ในเร็วๆ นี้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและรายได้ประชาชาติต่อหัว

ปี 2553 GDP ของฟิลิปปินส์มีมูลค่า 188.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และรายได้ประชาชาติต่อหัวต่อปี (GDP per Capita) 2,007 เหรียญสหรัฐฯ ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2554 GDP ของฟิลิปปินส์จะเพิ่มขึ้นเป็น 202.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และรายได้ประชาชาติต่อหัวต่อปี จะเพิ่มเป็น 2,117 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี

สภาพการณ์การจ้างงานในฟิลิปปินส์

ในปี 2553 การว่างงานของฟิลิปปินส์ อยู่ในอัตราร้อยละ 7.1 (ประมาณ 2.8 ล้านตำแหน่ง) น้อยลงจากปี 2552 โดยเขตเมืองหลวง (National Capital Region: NCR) มีอัตราการว่างงานสูงที่สุดในประเทศ ร้อยละ 10.9 สาเหตุสำคัญ ได้แก่ การปิดกิจการโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคบริการจากผลกระทบของวิกฤตการเงินเมื่อปี 2552

นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังประสบปัญหาการทำงานต่ำกว่าระดับความสามารถ (underemployment rate) ในอัตราสูงที่ร้อยละ 19.6 (ประมาณ 6.7 ล้านตำแหน่ง) สูงขึ้นกว่าปี 2552

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ภาคบริการ มีสัดส่วนต่อ GDP ที่ใหญ่ที่สุด 54.8% รองลงมา ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม 31.4% และภาคเกษตรกรรม (รวมประมงและป่าไม้) 13.7%

ธุรกิจบริการที่สำคัญ ได้แก่ กิจกรรมค้าปลีกและค้าส่ง บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การขนส่ง การท่องเที่ยวและโรงแรม อนึ่ง ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาธุรกิจบริการได้ขยายตัวขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ (Business Process Outsourcing: BPO) อาทิ การให้บริการ Call Center และ Digital Content

ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อาหารแปรรูป

ภาคเกษตรกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การประมง การเพาะปลูก มะพร้าว ข้าว ข้าวโพด ถั่วลิสง สับปะรด และมะม่วง

2.2 เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญ

	พ.ป. ปี 2552	พ.ป. ปี 2553	พ.ป. ปี 2554 (ประมาณการ)	ไทย (ปี 2553)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (USD)	161.1 พันล้าน	199.9	225.7	316.7 พันล้าน
อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	0.8 %	7.3 %	5.4 %	7.9 %
รายได้ประชาชาติต่อหัวต่อปี (USD)	3,314	3,489	3,660	4,705.5
ดุลบัญชีเดินสะพัด (USD)	8.5 พันล้าน	9.6 พันล้าน	7.4 พันล้าน	13.6 พันล้าน
ดุลการค้าระหว่างประเทศ (USD)	- 8.8 พันล้าน	-9.4 พันล้าน	- 12.3 พันล้าน	13.3 พันล้าน
มูลค่าการส่งออก (USD)	38.2 พันล้าน	51.3 พันล้าน	55.4 พันล้าน	188.8 พันล้าน
มูลค่าการนำเข้า (USD)	47.4 พันล้าน	60.6 พันล้าน	67.7 พันล้าน	175 พันล้าน
จำนวนนักท่องเที่ยว เข้าประเทศ (ล้านคน)	-	3.52 ล้านคน	-	15.8 ล้านคน
เงินโอนจากแรงงานฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ	17.3 พันล้าน	18.7 พันล้าน	-	-
จำนวนประชากร	98.0 ล้านคน	99.9 ล้านคน	101.8	67 ล้านคน
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	7.5 %	7.1 % (ณ ต.ค.53)		0.9 %

ที่มา : www.eiu.com, www.gov.ph และ Thailand's Economic Fact Sheet (January 2011)

2.3 นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า

1. แก้ไขภาวะขาดดุลงบประมาณ

เป็นปัญหาสืบเนื่องมาจากรัฐบาลชุดก่อน โดยเน้นการสร้างวินัยทางการคลังโดยใช้วิธีการบริหารงบประมาณแบบสมดุล (Zero – Budgeting Policy) ในการนี้ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ ได้ประกาศในระหว่างการแถลงนโยบายในโอกาสเข้ารับตำแหน่ง (State of the Nation Union) เมื่อกรกฎาคม 2553 ว่าจะเสนอร่างกฎหมายความรับผิดชอบทางการเงิน (Fiscal Responsibility Bill) เพื่อใช้เป็นกลไกในการควบคุมการพิจารณาอนุมัติเฉพาะโครงการที่สามารถระบุแหล่งที่มาของงบประมาณได้เท่านั้น ซึ่งขณะนี้ ร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา อนึ่ง รัฐบาลตั้งเป้าหมายการขาดดุลงบประมาณไว้ 2% ใน 2556

2. ฟื้นฟูสถานะทางคลัง

โดยการปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีและรายได้เข้ารัฐ การแก้ไขปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวง/การลักลอบนำเข้าสินค้าอย่างผิดกฎหมาย (กระทรวงการคลังฟิลิปปินส์ประเมินว่า รัฐบาลฟิลิปปินส์สูญเสียรายได้จากการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีประมาณ 250 พันล้านเปโซต่อปี) การกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และการออกพันธบัตรสกุลเงินเปโซ

3. สนับสนุนการมีส่วนร่วมการเป็นหุ้นส่วนของภาคเอกชน ผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP)

เพื่อระดมทุนในการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการเกษตร และโครงสร้างพื้นฐาน โดยประธานาธิบดี Aquino ได้ประกาศจะดำเนินโครงการ PPP ให้ได้ 70-100 โครงการ คิดเป็นมูลค่า 740 พันล้านเปโซ (16.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งใน 2559

อนึ่ง รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้จัดตั้ง PPP Center ซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่ ภายใต้องค์การเศรษฐกิจ และการพัฒนาแห่งฟิลิปปินส์ เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานนโยบายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุน

อนึ่ง เมื่อพฤศจิกายน 2552 รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ประกาศแผนจะเปิดประมูลโครงการ PPP ในปี 2554 จำนวน 10 โครงการ ได้แก่ โครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างถนน/ทางพิเศษ 2 โครงการ โครงการเกี่ยวกับการสร้าง/ปรับปรุง/บริหารท่าอากาศยาน 4 โครงการ และโครงการเกี่ยวกับการก่อสร้างส่วนขยายของรถไฟ 2 โครงการ

ในส่วนของการระดมเงินทุน นอกจากแผนการออกพันธบัตรเพื่อใช้ในโครงการสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานระยะเวลา 20 และ 25 ปีและการร่วมมือกับธนาคารในกำกับของรัฐ ในการสนับสนุนค่าชดเชยในการเวนคืน ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ยังแสวงโอกาสในการหาเงินทุนจากต่างประเทศจาก World Bank และ ADB (ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนศึกษารูปแบบการดำเนินโครงการร่วมกัน) และได้ประชาสัมพันธ์โครงการ PPP ให้นักลงทุนต่างประเทศ ในระหว่างการเยือนต่างประเทศ อาทิ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น นอกจากนี้ รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ได้หยิบยกเรื่อง PPP ขึ้นหารือกับประธานาธิบดีเกาหลีใต้ ในระหว่างการเยือนเกาหลีใต้เมื่อมกราคม 2554

4. สร้างเสริมบรรยากาศในการลงทุนในฟิลิปปินส์

โดยการอำนวยความสะดวก และลดขั้นตอนการดำเนินธุรกิจ ให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยเมื่อกันยายน 2553 รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้เริ่มใช้ระบบ Electronic Business Name Registration System (eBNRS) ในการขออนุญาตประกอบธุรกิจจัดตั้งบริษัท

โดยตั้งเป้าหมายจะลดระยะเวลาในการขออนุญาตลงจาก 45 – 60 วัน เหลือ 1 สัปดาห์ โดยระบบดังกล่าวเป็นการปูทางไปสู่การใช้ National Business Registry Database ซึ่งเป็นฐานข้อมูลการจดทะเบียนบริษัทร่วมระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของฟิลิปปินส์ อาทิ กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม คณะกรรมการหลักทรัพย์ และหน่วยงานท้องถิ่น

นอกจากนี้ รัฐบาลชุดปัจจุบันยังเน้นการสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ในด้านเสถียรภาพของรัฐบาลและความต่อเนื่องของนโยบาย ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล โปร่งใสและตรวจสอบได้

นโยบาย มาตรการทางการค้าด้านภาษีและไม่ใช่อภาษี

นโยบายการค้าสำคัญ	มาตรการภาษีทางการค้า	มาตรการการค้าที่ไม่ใช่ภาษี
- มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านเจรจาการค้าตามนโยบายการค้าเสรีและพัฒนาประเทศให้เป็นไปตามนโยบายการค้าเสรี - เสริมสร้างความร่วมมือด้านการค้าการลงทุนระดับทวิภาคีให้เข้มแข็งมากขึ้น โดยเฉพาะกับจีนและอินเดีย - ส่งเสริมให้มีการขยายการส่งออกบริการให้มากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับบริการให้มากขึ้น - เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน	ฟิลิปปินส์เก็บอัตราภาษีนำเข้า 2 อัตรา คือ MFN และ AFTA	1. สินค้าห้ามนำเข้า 2. สินค้าควบคุมการนำเข้า 3. มาตรการปกป้องตนเอง (Safeguard Measures) ตาม The Safeguard Measures Act (Republic Act 8800) มีมาตรการดังนี้ - <u>มาตรการปกป้องตนเองโดยทั่วไป</u> (General Safeguard Measures) ใช้กับการนำเข้าสินค้าทุกชนิด หากมีการนำเข้าสินค้าฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นจนทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ผลิตในประเทศ ปัจจุบันฟิลิปปินส์ใช้มาตรการนี้ในการกีดกันการนำเข้าสินค้าหลายรายการ เช่น ปูนซีเมนต์ กระเบื้องปูพื้นและบุผนัง และกระจก - <u>มาตรการปกป้องพิเศษ</u> (Special Safeguard Measures) Department of Agriculture ใช้เพื่อปกป้องสินค้าเกษตร โดยจะใช้มาตรการนี้เมื่อปริมาณการนำเข้ารวมในปีนั้นสูงเกินปริมาณที่กำหนด หรือราคานำเข้า c.i.f. ต่ำกว่าราคากำหนด 4. มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด ตาม Anti-Dumping Act (Republic Act 8752) จะใช้กับสินค้านำเข้าที่มีราคาต่ำกว่าราคาปกติ (normal price) และการนำเข้าดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมในประเทศ 5. มาตรการตอบโต้การอุดหนุน ตาม Countervailing Act (Republic Act 8751) จะใช้กับสินค้านำเข้าที่ได้รับการอุดหนุนการส่งออกจากรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออก และการนำเข้าดังกล่าว ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมในประเทศ 6. การกักกันโรคพืช ฟิลิปปินส์ห้ามนำเข้าผักและผลไม้จากประเทศเขตร้อนรวมทั้งไทยด้วย เพื่อป้องกันการเข้าไปแพร่ระบาดของโรคและแมลง โดยเฉพาะแมลงวันทอง

2.4 การค้าระหว่างประเทศ

การค้าระหว่างประเทศในเดือนมกราคม - ธันวาคม 2553 เปรียบเทียบกับปี 2552

มูลค่า : พันล้านเหรียญสหรัฐ

	ม.ค. - ธ.ค.53	ม.ค. - ธ.ค.52	% Change
มูลค่าการค้ารวม	106.093	81.526	30.13
มูลค่าการส่งออก	51.392	38.435	33.71
มูลค่าการนำเข้า	54.701	43.091	26.94
ดุลการค้า	-3.309	-4.656	-28.93

‘สินค้าส่งออกที่สำคัญของฟิลิปปินส์ยังคงเป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการส่งออกรวม 31.079 พันล้านเหรียญสหรัฐ (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.4 ของมูลค่าส่งออกรวม) เพิ่มขึ้นจาก 22.182 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งส่งออกได้ในระยะเดียวกันของ ปี 2552 คิดเป็นร้อยละ 40.11’

มูลค่าการค้ารวมเดือน มกราคม - ธันวาคม 2553 มีมูลค่า 106.093 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.13 จาก 81.526 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในระยะเดียวกันของปี 2552 โดยเป็นการส่งออก 51.392 พันล้านเหรียญสหรัฐ และ นำเข้า 54.701 พันล้านเหรียญสหรัฐ

การส่งออก ในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม 2553 ฟิลิปปินส์ส่งออก มูลค่า 51.392 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.71 จาก 38.435 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในระยะเดียวกันของปี 2552

สินค้าส่งออกที่สำคัญของฟิลิปปินส์ยังคงเป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีการส่งออกรวม 31.079 พันล้านเหรียญสหรัฐ (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.4 ของมูลค่าส่งออกรวม) เพิ่มขึ้นจาก 22.182 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งส่งออกได้ในระยะเดียวกันของปี 2552 คิดเป็นร้อยละ 40.11 สินค้าที่มีแนวโน้มในการส่งออกที่ดีขึ้นอื่นๆ ได้แก่ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ไม้แกะสลัก และเฟอร์นิเจอร์ไม้ น้ำมันมะพร้าว เป็นต้น

ตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2553 ตลาดส่งออกอันดับหนึ่งของฟิลิปปินส์กลับมาเป็นญี่ปุ่น ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 15.17 ส่วนสหรัฐอเมริกาเลื่อนลงมาเป็นลำดับที่สอง มีสัดส่วนร้อยละ 14.70 ลำดับต่อมาได้แก่ ฟิลิปปินส์ จีน และฮ่องกง มีสัดส่วนร้อยละ 14.27, 11.09 และ 8.43 ตามลำดับ ส่วนประเทศไทยเลื่อนขึ้นมาเป็นลำดับที่ 8 ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 3.48

การนำเข้า ในช่วงเดือน มกราคม - ธันวาคม 2553 การนำเข้าของฟิลิปปินส์มีมูลค่า 54.701 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.94 จาก 43.091 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สินค้านำเข้าอันดับหนึ่งคือ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ นำเข้า มูลค่า 18.550 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (มีสัดส่วนร้อยละ 33.9 ของการนำเข้ารวม) นำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.31 จากปีที่ผ่านมา ซึ่งนำเข้า 15.167 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สินค้านำเข้าที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง โทรคมนาคมและไฟฟ้า และข้าว เป็นต้น

ดุลการค้า ตั้งแต่ มกราคม - ธันวาคม 2553 ฟิลิปปินส์มีการนำเข้ามากกว่าการส่งออกทำให้มีการขาดดุล 3.309 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ยังคงต่ำกว่าปีที่ผ่านมาซึ่งขาดดุล 4.656 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

ตลาดหลักที่ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้า ลำดับแรกคือสหรัฐฯ โดยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 11.51 ส่วนญี่ปุ่นเลื่อนลงมาเป็นอันดับสองมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 9.91 ส่วนอันดับที่ 3, 4 และ 5 ได้แก่ ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐประชาชนจีน และเกาหลีใต้ ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 9.18, 9.16 และ 7.92 ตามลำดับสำหรับประเทศไทยเลื่อนกลับมาเป็นลำดับที่ 7 ดังเดิมโดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 6.02

สินค้าหลักที่ฟิลิปปินส์นำเข้า-ส่งออก และประเทศคู่แข่ง

สินค้าหลักที่ฟิลิปปินส์ส่งออก	ประเทศคู่แข่ง	สินค้าหลักที่ฟิลิปปินส์นำเข้า	ประเทศคู่แข่ง
1.Components/Devices (Semiconductors)	Taiwan, Korea, United States, Japan and Hongkong	1. Other Industrial Manufactures	Singapore, Malaysia, Korea, Japan and Saudi Arabia
2. Electronic Data Processing	Hongkong, Japan, Singapore, Taiwan and United States	2. Petroleum Products	Saudi Arabia, Iran, United Arab Emirates, Malaysia and Australia
3. Garments	United States, Germany, France, Canada and Great Britain	3.Components/Devices (Semiconductors)	United States, Taiwan, Japan, China and Korea
4. Transport Equipment	Japan, Italy, United States, India and Indonesia	4. Electronic Data Processing	Japan, United States, Hongkong, Singapore and China
5. Other Resource – Based Commodities	Malaysia, India, China, Singapore and Taiwan	5. Chemicals	Japan, United States, Korea, China and Singapore

2.5 การค้ากับประเทศไทย

มูลค่าการค้ารวม ในปี 2553 การค้ารวมระหว่างไทยกับฟิลิปปินส์ มีมูลค่า 7,261.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งไทยได้เปรียบดุลการค้าฟิลิปปินส์ มูลค่า 2,510.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 102.68 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สำหรับปี 2554 การค้าระหว่างไทยกับฟิลิปปินส์ 9 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ย.) มีมูลค่า 5,688.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยได้เปรียบดุลการค้าฟิลิปปินส์ 1,436.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การค้า	ล้านเหรียญสหรัฐฯ¹				การขยายตัว (%)			
	2552	2553	2553	2554	2552	2553	2553	2554
			(ม.ค.-ก.ย.)	(ม.ค.-ก.ย.)			(ม.ค.-ก.ย.)	(ม.ค.-ก.ย.)
การค้ารวม	4,805.08	7,261.25	5,480.96	5,688.44	-17.00	51.12	64.20	3.79
การส่งออก	3,021.91	4,885.98	3,757.06	3,562.49	-13.97	61.69	75.27	-5.18
การนำเข้า	1,783.17	2,375.27	1,723.89	2,125.95	-21.69	33.20	44.32	23.32
ดุลการค้า	1,238.74	2,510.72	2,033.17	1,436.54	0.26	102.68	114.23	-29.34

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

การส่งออก ในปี 2553 ไทยส่งออกไปฟิลิปปินส์มูลค่า 4,885.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.69 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า สำหรับปี 2554 ไทยส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ 9 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ย.) มีมูลค่า 3,562.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยได้เปรียบดุลการค้าฟิลิปปินส์ 1,436.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ 10 รายการแรก มูลค่าอัตราเพิ่มขึ้น/ลดลงและส่วนแบ่งตลาดดังนี้

สินค้า	มูลค่า ล้านเหรียญสหรัฐฯ¹			เพิ่มขึ้น/ลดลง %		
	2553	2553	2554	2553	2553	2554
		(ม.ค.-ก.ย.)	(ม.ค.-ก.ย.)		(ม.ค.-ก.ย.)	(ม.ค.-ก.ย.)
1. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,012.6	781.7	609.5	53.89	67.21	-22.03
2. แผงวงจรไฟฟ้า	404.3	309.0	389.8	35.88	48.27	26.15
3. น้ำมันสำเร็จรูป	618.3	461.9	372.7	349.01	540.90	-19.31
4. เม็ดพลาสติก	188.7	138.6	139.9	98.03	101.64	0.96
5. เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว	152.0	108.4	132.4	23.87	14.58	22.13
6. เคมีภัณฑ์	115.2	85.8	121.4	30.65	29.01	41.57
7. น้ำตาลทราย	170.1	143.9	110.7	375.49	375.89	-23.02
8. ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลี และอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ	246.0	83.1	93.0	243.37	36.39	11.88
9. ข้าว	113.4	234.9	89.2	39.61	295.79	-62.03
10. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	100.4	77.9	85.8	44.7	55.76	10.12
รวม 10 รายการ	3,121.0	2,425.2	2,144.5	88.3	105.81	-11.57
อื่นๆ	1,765.0	1,331.9	1,418.0	29.35	37.99	6.47
รวมทั้งสิ้น	4,886.0	3,757.1	3,562.5	61.69	75.27	-5.18

การนำเข้า ในปี 2553 ไทยนำเข้าจากฟิลิปปินส์มูลค่า 2,375.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.20 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สำหรับปี 2554 ไทยนำเข้าสินค้าจากฟิลิปปินส์ 9 เดือนแรก (ม.ค.-ก.ย.) มีมูลค่า 2,125.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยได้เปรียบดุลการค้าฟิลิปปินส์ 1,436.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าที่ไทยนำเข้าจากฟิลิปปินส์ 10 รายการแรก มูลค่า อัตราเพิ่มขึ้น/ลดลง และส่วนแบ่งตลาด ดังนี้

สินค้า	มูลค่า ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ			เพิ่มขึ้น/ลดลง %		
	2553	2553	2554	2553	2553	2554
		(ม.ค.-ก.ย.)	(ม.ค.-ก.ย.)		(ม.ค.-ก.ย.)	(ม.ค.-ก.ย.)
1. สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	345.2	236.2	353.5	71.23	74.76	49.68
2. แผงวงจรไฟฟ้า	412.3	314.4	333.6	26.76	46.52	6.12
3. ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	363.9	265.8	263.5	67.21	88.82	-0.84
4. เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	263.5	193.9	245.3	82.78	105.18	26.47
5. น้ำมันดิบ	53.8	24.3	124.8	-66.14	-71.77	414.68
6. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	62.0	40.8	80.1	-2.52	-15.33	96.43
7. เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์	113.8	83.2	75.6	58.86	66.95	-9.07
8. ผลิตภัณฑ์ยาสูบ	79.2	61.6	60.8	32.17	28.62	-1.30
9. รถยนต์นั่ง	117.7	83.9	56.9	52.48	60.04	-32.20
10. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	89.5	69.1	56.8	24.48	32.82	-17.89
รวม 10 รายการ	1,900.9	1,373.1	1,650.9	36.57	49.05	20.23
อื่นๆ	474.4	350.8	475.0	21.24	28.39	35.41
รวมทั้งสิ้น	2,375.3	1,723.9	2,125.9	33.20	44.32	23.32

สินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปยังประเทศฟิลิปปินส์ และสินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากประเทศฟิลิปปินส์

สินค้าหลักที่ไทยส่งออก	ประเทศคู่แข่ง	สินค้าหลักที่ไทยนำเข้า	ประเทศคู่แข่ง
1. ชิ้นส่วนยานยนต์	ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน อินโดนีเซีย ไต้หวัน	1. ชิ้นส่วนยานยนต์	ญี่ปุ่น สหรัฐฯ มาเลเซีย เยอรมัน อินโดนีเซีย
2. สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น ซาอุดีอาระเบีย	2. แผงวงจรไฟฟ้า	เนเธอร์แลนด์ ฟิลิปปินส์ เกาหลี ญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร
3. อาหารแปรรูป	นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ อินโดนีเซีย	3. เครื่องคอมพิวเตอร์	ฮ่องกง ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน สหรัฐฯ
4. เคมีภัณฑ์	ญี่ปุ่น สหรัฐฯ เกาหลี จีน ฟิลิปปินส์	4. แร่ธาตุ	มาเลเซีย อินเดีย จีน ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน
5. เครื่องสำอางและ ผลิตภัณฑ์ใช้ส่วนตัว	สหรัฐฯ มาเลเซีย จีน ไต้หวัน สหราชอาณาจักร	5. บุหรี่ และยาสูบ	เนเธอร์แลนด์ สหรัฐฯ ซาอุดีอาระเบีย ฟิลิปปินส์ ฮ่องกง

สินค้าและบริการที่มีศักยภาพของไทยสำหรับประเทศฟิลิปปินส์

สินค้า/บริการ/ศักยภาพ	ประเทศคู่แข่ง	วัตถุดิบ Out Sourcing ที่สำคัญ
1. ยานยนต์และส่วนประกอบ	ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน อินโดนีเซีย ไต้หวัน	1. สีนแร่โลหะและอลูมิเนียม
2. เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น สหรัฐฯ	2. อาหารทะเล (ปลาทูน่า)
3. ข้าว/ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป	เวียดนาม นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ อินโดนีเซีย	3. ก๊าซธรรมชาติ
4. เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์บำรุงผิว	สหรัฐฯ มาเลเซีย จีน ไต้หวัน สหราชอาณาจักร	
5. เม็ดพลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	อินโดนีเซีย มาเลเซีย จีน ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน	
6. สินค้าบริการ (ร้านอาหาร Health & Spa)	สหรัฐฯ ญี่ปุ่น อิตาลี เกาหลี	

2.6 กฎระเบียบการนำเข้าสินค้า

กฎระเบียบทางการค้าของฟิลิปปินส์

• ด้านการนำเข้า

ฟิลิปปินส์ห้ามนำเข้าสินค้าหลายประเภท ดังนี้

- สิ่งทอที่ใช้มานานมาก่อน
- ยางรถยนต์ใช้แล้ว
- ของเล่นที่มีลักษณะเหมือนอาวุธหรือระเบิด
- ยานพาหนะที่มีพวงมาลัยอยู่ด้านขวา
- ผงซักฟอกที่มีส่วนผสมที่ทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้
- ไนนาไมต์ ดินปืน ระเบิดชนิดต่างๆ รวมถึงชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง
- สิ่งพิมพ์ที่มีข้อความอาจก่อให้เกิดการจลาจล ความไม่สงบหรือการต่อต้านรัฐบาล รวมถึงการต่อต้านกฎหมายในประเทศหรือมีลักษณะทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคลในประเทศ
- สิ่งพิมพ์หรือสื่อลามกอนาจารต่างๆ
- ยาเสพติดหรืออุปกรณ์ในการเสพยา
- อุปกรณ์สำหรับการเล่นพนัน
- สลากกินแบ่งหรือตัวพนัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลฟิลิปปินส์
- อาหารและยาที่มีสารปนเปื้อน ซึ่งฝ่าฝืนกฎหมายอาหารและยา
- ฝิ่น กัญชา ใบโคเคน เฮโรอีน หรือสารที่มีฤทธิ์ต่อประสาทชนิดอื่นๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก DangerousDrugsBoard เพื่อใช้ในการแพทย์เท่านั้น

• ด้านการส่งออก

สินค้าส่งออกประเภทต่อไปนี้ ต้องได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องก่อน

- สินค้าส่งออกประเทศสังคมนิยมหรือประเทศที่ระบบเศรษฐกิจถูกวางแผนจากรัฐบาลกลาง ได้แก่ อัลบาเนีย ลาว เอธิโอเปีย โมซัมบิก อันโกลา มองโกเลีย เกาหลีเหนือ นิคารา กัว ลิเบีย และพม่าต้องได้รับการตรวจสอบจาก Philippine International Trading Corporation (PITC)
- พืช ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Bureau of Plant Industry (BPI)
- สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Bureau of Animal Industry (BAI)
- วัตถุโบราณ สิ่งของที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม ต้องได้รับการตรวจสอบจาก National Museum (NM)
- เมล็ดกาแฟ ต้องได้รับการตรวจสอบจาก International Coffee Organization Certifying Agency (ICO-CA) หรือ Department of Trade and Industry (DTI)

‘เครื่องแต่งกายและสิ่งทอ
 พรหมที่ผลิตจากใยสังเคราะห์
 เส้นใยของขนสัตว์ ไหมพรหม
 ใยสังเคราะห์ รวมทั้งสินค้าที่
 ผลิตด้วยใยสังเคราะห์หรือ
 ใยธรรมชาติ ไม่ว่าส่วนหนึ่ง
 ส่วนใด หรือทั้งหมด ต้องได้รับ
 การตรวจสอบจาก Garments
 and Textile Export Board
 (GTEB)’

- สินแร่ทองแดง ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Board of Investments (BOIX)
- อาวุธยุทโธปกรณ์ กระสุน และระเบิด ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Firearms and Explosives Office (PNP-DILG)
- เครื่องแต่งกายและสิ่งทอพรหมที่ผลิตจากใยสังเคราะห์เส้นใยของขนสัตว์ ไหมพรหม ใยสังเคราะห์ รวมทั้งสินค้าที่ผลิตด้วยใยสังเคราะห์หรือใยธรรมชาติ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมด ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Garments and Textile Export Board (GTEB)
- ทองคำ ต้องได้รับการตรวจสอบจากธนาคารแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ (Bangko Sentral ng Pilipinas : BSP)
- ข้าวและผลิตภัณฑ์ที่ได้หลังจากแปรรูป ต้องได้รับการตรวจสอบจาก National Food Authority (NFA)
- ไม้ซุงและเศษไม้ ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Forest Management Bureau (FMB) หรือ Department of Environment and National Resources (DENR)
- ภาพยนตร์และเครื่องมือที่ใช้เผยแพร่ ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Movie and Television Review and Clarification (MTRCB)
- ธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์ของฟิลิปปินส์ ที่มีมูลค่ามากกว่า 1 หมื่นเปโซ ขึ้นไป ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Bangko Sentral ng Pilipinas (BSP)
- วัตถุที่มีกัมมันตภาพรังสี เป็นส่วนประกอบ ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Philippine Nuclear Research Institute (PNRI)
- น้ำตาลและกากน้ำตาล ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Sugar Regulatory Administration (SRA)
- สัตว์ทุกชนิด ต้องได้รับการตรวจสอบจาก Protected Areas and Wildlife Bureau (PAWB)

นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังมีกฎหมายตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti Dumping Act) กฎหมายปกป้องการนำเข้าสินค้า (Safeguards Measure Act) และกฎหมายห้ามนำเข้ายานพาหนะและชิ้นส่วนที่ถูกใช้งานแล้ว

สินค้าที่ฟิลิปปินส์ห้ามนำเข้าประเทศ

1. Dynamite, gunpowder, ammunitions and other explosives, firearms and weapons of war, and parts thereof, except when authorized by law.
2. Written or printed articles in any form containing any matter advocating or inciting treason, or rebellion, insurrection,

sedition or subversion against the Government of the Philippines, or forcible resistance to any law of the Philippines, or containing any threat to take the life of, or inflict bodily harm upon any person in the Philippines.

3. Written or printed articles, negatives or cinematographic film, photographs, engravings, lithographs, objects, paintings, drawings or other representation of an obscene or immoral character.

4. Articles, instruments, drugs and substances designed, intended or adapted for producing unlawful abortion, or any printed matter which advertises or describes or gives directly or indirectly information where, how or by whom unlawful abortion is produced.

5. Roulette wheels, gambling outfits, loaded dice, marked cards, machines, apparatus or mechanical devices used in gambling or the distribution of money, cigars, cigarettes or other articles when such distribution is dependent on chance, including jackpot and pinball machines or similar contrivances, or parts thereof.

6. Lottery and sweepstakes tickets except those authorized by the Philippine Government, advertisements thereof, and lists of drawings therein.

7. Any article manufactured in whole or in part of gold, silver or other precious metals or alloys thereof, the stamps, brands or marks or which do not indicate the actual fineness of quality of said metals or alloys.

8. Any adulterated or misbranded articles of food or any adulterated or misbranded drug in violation of the provisions of the "Food and Drugs Act."

9. Marijuana, opium, poppies, coca leaves, heroin or any other narcotics or synthetic drugs which are or may hereafter be declared habit forming by the President of the Philippines, or any compound, manufactured salt, derivative, or preparation thereof, except when imported by the Government of the Philippines or any person duly authorized by the Dangerous Drug Board, for medicinal purposes only.

10. Opium pipes and parts thereof, of whatever material.

สินค้าที่ฟิลิปปินส์ควบคุมการนำเข้าประเทศ

สินค้า	มาตรการ	การควบคุม
Cane sugar, raw in solid form, not containing added flavoring or coloring matter, centrifugal	มีการกำหนดโควตานำเข้า	อัตราภาษีในโควตา ร้อยละ 50 นอกโควตา ร้อยละ 65 ผู้นำเข้าน้ำตาลในโควตาต้องติดต่อกับ the Department of Agriculture
White crystal or granulated sugar		
Other cane sugar raw in solid form, not containing added flavoring or colouring matter		
White non-glutinous rice 5%	ดำเนินการนำเข้าโดยรัฐบาลเท่านั้น	นำเข้าโดย The National Food Authority เท่านั้น
White non-glutinous rice 25%		
White non-glutinous rice 15%		
Other food preparations not elsewhere specified or included, other than protein substance	ต้องลงทะเบียนและมี Certification of Product	The Bureau of Food and Drug Administration เป็นผู้ออกใบรับรอง
Prepared foods obtained by the swelling or roasting of cereals or cereal products		
Other parts and accessories of motorcycles (including MOPEDS)	ต้องขออนุญาตนำเข้า	The Bureau of Import Services, Department of Trade and Industry เป็นผู้ออกใบอนุญาตนำเข้า
Motorcycles (including MOPEDS) and cycles fitted with an auxiliary motor, with or without side cars		
Vans and Pick-up trucks which G. V.W. not exceeding 5 tonnes		
Other trailers and semi-trailers		
Other lighting or visual signaling equipment of a kind used for cycles or motor vehicles		
Other spark-ignition reciprocating or rotary internal combustion piston engines, other than aircraft		
Other parts and accessories of the motor vehicle		
Other special purpose motor vehicles		

Solar or diesel gas oil	ต้องขออนุญาตนำเข้า	The Energy Regulatory Board เป็นผู้ออกใบอนุญาตนำเข้า โดย การมอบหมายให้บริษัทน้ำมันของฟิลิปปินส์ หลายบริษัทดำเนินการแทน
Benzine regular for engines		
Kerosene J.P. 1 for lighting		
Benzine premium for engines		
Other petroleum oils and oils obtained from bituminous minerals other than crude; preparations not		
Medicaments consisting of mixed or unmixed products for therapeutic or prophylactic purposes	ต้องขออนุญาตนำเข้า	ก่อนนำเข้าต้องขออนุญาตจาก the Bureau of Food and Drug Administration
Intermixture JRE of vitamins of provitamins or of concentrates, including natural concentrates		
Other medicaments consisting of mixed or unmixed products for therapeutic or prophylactic uses		
Other antibiotics		
Other beauty make-up preparations and preparations for the care of the skin	ต้องลงทะเบียนและมีใบรับรอง	ก่อนนำเข้าต้องขออนุญาตจาก the Bureau of Food and Drug Administration
Herbicides, put up in forms or packing	ต้องขออนุญาตนำเข้า	The Fertilizers and Pesticide authority จะออกใบอนุญาตนำเข้าให้เฉพาะ ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้นำเข้าเข้ามาแมลง
Other insecticides, put up in forms or packing for retail sale or as preparations or articles		
Other new pneumatic tyres, rubber, of kind used on buses or lorries	ต้องขออนุญาตนำเข้า	ผู้นำเข้าต้องแจ้งรายละเอียดสินค้าที่จะนำเข้า คือ the Philippine National Standards. The Bureau of Product Standard เพื่อตรวจสอบ ว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ หาก ตรงตามมาตรฐานจะได้รับใบอนุญาตนำเข้า
Other electrical apparatus for switching or protecting electrical circuits, or for making connections	ต้องขออนุญาตนำเข้า	ผู้นำเข้าต้องแจ้งรายละเอียดสินค้าที่จะนำเข้า คือ the Philippine National Standards. The Bureau of Product Standard เพื่อตรวจสอบว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ กำหนดหรือไม่ หากตรงตามมาตรฐานจะได้ รับใบอนุญาตนำเข้า
Other airconditioning machines, comprising motor-driven fan and elements for charging the temperature		
Ceramic sinks, wash basins baths, bidets, water closet pans, urinal and similar sanitary fixtures		
Stranded wire, ropes and cables, or iron or steel, not electrically insulated		
Flourescent, hot cathode		
Other toughened (tempered) safety glass		
Window or wall types of airconditioning		

สินค้าเกษตรที่มีการกำหนดปริมาณนำเข้า/ราคานำเข้าตามมาตรการปกป้อง
พิเศษ (Special Safeguard Measures) มีดังนี้

1. Seed potatoes
2. Potatoes, fresh or chilled, other than seed potatoes
3. Onions and shallots, fresh or chilled
4. Garlic, fresh or chilled
5. Cabbages, fresh or chilled
6. Kohlrabe, kale and similar edible brassicas, fresh or chilled
7. Manioc (cassava), fresh or dried, whether or not sliced or in the form of pellets
8. Sweet potatoes, fresh or chilled
9. Coffee, not roasted, not decaffeinated
10. Coffee, not roasted, decaffeinated
11. Coffee, roasted, decaffeinated
12. Coffee husks and skins; coffee substitutes containing coffee in any preparation
13. Wheat used as feed
14. Rye
15. Barley
16. Oats
17. Maize (corn) seed
18. Grain sorghum
19. Other cereals
20. Groats and meal of wheat
21. Groats and meal of maize (corn)
22. Pellets of wheat
23. Rolled or flaked grains of oats
24. Other worked oats
25. Rolled or flaked grains of maize (corn)
26. Other worked grains of maize (corn)
27. Wheat gluten, whether or not dried
28. Cane sugar, raw, not containing added flavoring or coloring matter
29. Beet sugar, raw, not containing added flavoring or coloring matter

30. Extracts, essences and concentrates of coffee
31. Preparations with a basis of extracts, essences or concentrates or with a basis of coffee
32. Bran, sharps and other residues, whether or not in the form of pellets, derived from the sifting, milling or other working of maize (corn)
33. Residues of starch manufacture and similar residues

2.7 โอกาสทางการค้าและปัญหาอุปสรรค

ปัญหา/อุปสรรค/ประเด็นทางการค้าและการลงทุนกับไทย

สินค้า (HS)	รายละเอียด	การแก้ไขปัญหาของไทย
ข้าว (1006)	- ฟิลิปปินส์มีข้อผูกพันที่ทำไว้ภายใต้ WTO จะต้องเปิดให้นำเข้าข้าวเสรีตั้งแต่ 1 มกราคม 2548 แต่ฟิลิปปินส์ไม่ปฏิบัติตาม และขอต่ออายุการควบคุมการนำเข้าอีก 10 ปี - National Food Authority (NFA) เป็นผู้ควบคุมการนำเข้า ตั้งแต่ปี 2546 มีการจัดสรรโควตาให้เกษตรกรนำเข้า แต่ปริมาณน้อยมาก - ฟิลิปปินส์ต้องลดอัตราภาษีย่านำเข้าลงเหลือร้อยละ 40 แต่ปัจจุบันยังคงเก็บร้อยละ 50	ขณะนี้อยู่ระหว่างการเจรจาภายใต้กรอบ WTO
น้ำตาล	- ฟิลิปปินส์ขอคงรายการสินค้าน้ำตาลไว้ใน Sensitive List ภายใต้ AFTA ทำให้ภาษีย่านำเข้าสูง ทั้งนี้ ตั้งแต่ มกราคม 2549 อัตราภาษีลดลงเหลือร้อยละ 38 - ฟิลิปปินส์เปลี่ยนคำจำกัดความสินค้าผลิตภัณฑ์น้ำตาล ทำให้เครื่องคิดจากไทยถูกจัดอยู่ในประเภทสินค้าน้ำตาล และเสียภาษีย่านำเข้าสูงขึ้นจากร้อยละ 3 เป็นร้อยละ 38	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ดำเนินการเจรจาแก้ไขปัญหาในกรอบ ASEAN
ผักและผลไม้	ห้ามนำเข้าผักและผลไม้สดจากประเทศเขตร้อน เพื่อควบคุมการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคแมลงและโรคพืชที่ติดมากับผลไม้ ขณะนี้ อนุญาตให้นำเข้าเฉพาะมะขามหวาน ลองกอง ส้ม อย่างไรก็ตาม มีการนำเข้าผลไม้ไทยหลายชนิด เช่น ลำไย ลิ้นจี่ ผ่านได้ทุกวัน	ขณะนี้ กษ. นำวิธีการรอบไอน้ำ เพื่อกำจัดแมลงวันผลไม้มาใช้ ซึ่งเป็นข้อต่อรองการเจรจาได้
ไก่สดและไก่แช่แข็ง	- แม้จะออกใบรับรองให้แก่บริษัทไทย จำนวน 27 บริษัท ไปแล้ว แต่ยังไม่มีการนำเข้าไก่ไทย เนื่องจากกระทรวงเกษตรไม่ยอมออกใบอนุญาตนำเข้าไก่จากไทยให้แก่ผู้นำเข้า ประกอบกับราคาไก่ (เนื้อแดง เช่น น่อง) ของสหรัฐฯ ถูกกว่าไทย จึงไม่มีผู้สนใจนำเข้าจากไทย - ห้ามนำเข้าสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์จากไทยตั้งแต่ 23 มกราคม 2547 เนื่องจากเกิดโรคไข้หวัดนกระบาดในไทย	เจรจากับอนุญาตนำเข้าไก่ต้มสุก

เนื้อวัวสดและแช่เย็น	ต้องได้รับอนุมัตินำเข้าจาก The National Meat Inspection และ The Bureau of Animal Industry ผู้ส่งออกไทยยังไม่สามารถผ่านการพิจารณาของหน่วยงานโควต้าภายใน	
เนื้อสุกและผลิตภัณฑ์	ต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้าจาก The National Meat Inspection และ The Bureau of Animal Industry และโรงงานผู้ส่งออก/ผู้ผลิตจะต้องได้รับการตรวจรับรองเช่นกัน	ปัจจุบันไทยยังไม่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานทั้งสองจึงไม่สามารถส่งออกสินค้าดังกล่าวได้
อิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบ	• ต้องขออนุญาตการนำเข้า โดยได้รับอนุญาตจาก Philippine National Products Standards • กำหนดมาตรฐานสินค้าสำหรับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตและนำเข้า 70 รายการต้องมีใบตรวจสอบคุณภาพสินค้า	
ยาและเคมีภัณฑ์	• มาตรการควบคุมการนำเข้า โดยจะต้องได้รับการตรวจสอบเพื่อขอ Certification of Product Registration จาก Bureau of Food and Drug ก่อน จึงจะนำเข้าได้ • ต้องมีเอกสารประจำสำนักงานผู้นำเข้าด้วย แม้จะไม่มี การจำหน่าย ทำให้ค่าใช้จ่ายสูง	
รถจักรยานยนต์ อะไหล่ และส่วนประกอบ	ต้องขออนุญาตการนำเข้าโดยต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น The Department of Trade & Industry, Board of Investment และ The Bureau of Import Service	
อาหารคนและอาหารสัตว์	ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2546 ผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มี GMO เจือปนต้องแจ้งรายละเอียดของ GMO	
เครื่องปรับอากาศ	มาตรฐานสินค้า กำหนด Minimum Efficiency Standard เกี่ยวกับการใช้พลังงาน ควบคุมการนำเข้า ต้องได้รับอนุญาตนำเข้าและมาตรฐานสินค้าจากสำนักงานมาตรฐานสินค้า (Philippine National Product Standards) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและตลาดในประเทศ	
รถยนต์และส่วนประกอบ	ควบคุมการนำเข้า ต้องได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น The Department of Investment และ The Bureau of Export Service	
อุปกรณ์การแพทย์	ต้องมีใบตรวจสอบคุณภาพสินค้า	
สินค้าเป็นเด็กเล่น	ห้ามนำเข้าสินค้าประเภทเป็นเด็กเล่น	
กระจก	ใช้มาตรการปกป้อง (Safeguard Measure) ตั้งแต่ปี 2546 – 2549 ขณะนี้กำลังไต่สวนเพื่อขยายระยะเวลาออกไปอีก	รัฐบาลไทยได้มีหนังสือคัดค้านมิให้ใช้บังคับกับสินค้าจากไทย
กระเบื้องปูพื้น กระเบื้องบุผนัง	ใช้มาตรการปกป้อง (Safeguard Measure) ตั้งแต่พฤษภาคม 2544 เป็นเวลา 3 ปี และขยายระยะเวลาออกไปอีก 3 ปี (มกราคม 2548 – 2551) ปี 2549 เก็บในอัตรา 2.54 เปโซ / กก.	

สู่ทางการค้าและการลงทุน/แนวโน้มด้านการค้าระหว่างกัน

ในสังคมฟิลิปปินส์มีความแตกต่างกันมากระหว่างผู้มีฐานะดีและคนจน สินค้าที่จำหน่ายได้ดีจึงมีทั้งสินค้านำเข้าที่มี Brand Name จากประเทศที่มีชื่อเสียงของแต่ละประเภทสินค้า และสินค้านำเข้าที่ถูกทั้งที่ผลิตในประเทศและนำเข้าแต่ปัจจุบันผู้มีรายได้ระดับปานกลางเริ่มมากขึ้น มีผู้มองหาสินค้าคุณภาพดีราคาปานกลางโดยไม่จำเป็นจะต้องมี Brand Name ที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งนับเป็นช่องทางในการขยายตลาดของไทยในประเทศไทยนี้

ปัจจุบัน สินค้าไทยโดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นที่ยอมรับของชาวฟิลิปปินส์ทั้งในด้านคุณภาพและราคา สินค้าที่นำเข้าจากไทยและจำหน่ายทั้งใน/นอกห้างสรรพสินค้า หากมีฉลากภาษาไทยติดมาด้วย ทางผู้ขายจะไม่แกะออก ฉะนั้นผู้ผลิตสินค้าของไทยจึงควรติดข้อความหรือเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าสินค้านั้นๆ ผลิตในประเทศไทย

การคาดการณ์ภาวะการค้า

ปี 2553 ฟิลิปปินส์ส่งออกได้ 51.3 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 33.7 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบ 11 ปีที่ผ่านมาของฟิลิปปินส์ และสูงกว่าอัตราที่รัฐบาลได้ประมาณการส่งออกของปี 2553 ไว้ที่ร้อยละ 15 สำหรับการส่งออกปี 2554 รัฐบาลได้ประมาณการว่าจะส่งออกได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13 อันเป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าเคมีคอนกรีตซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของประเทศมีแนวโน้มลดลง เพราะความต้องการซื้อของตลาดโลกเริ่มอ่อนตัวลง นอกจากนี้ผลจากภัยพิบัติในญี่ปุ่นกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และรถยนต์ของประเทศเนื่องจากจะเกิดภาวะขาดแคลนวัตถุดิบเพื่อป้อนโรงงานและโรงงานบางแห่งอาจจะต้องหยุดการผลิตเป็นการชั่วคราว แต่ในทางกลับกันก็อาจจะเป็นผลดีต่อการส่งออกสินค้าเกษตรได้แก่ผัก และผลไม้ ซึ่งจะส่งออกไปญี่ปุ่นได้เพิ่มขึ้น

สำหรับสินค้าข้าวซึ่งรัฐบาลฟิลิปปินส์โดย NFA ได้ประกาศผลการพิจารณาคุณสมบัติของผู้นำเข้าข้าวที่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้รวมจำนวน 20 ราย เป็นข้าวจำนวนประมาณ 454,000 เมตริกตัน ดังนั้นผู้นำเข้าดังกล่าวจะเริ่มดำเนินการนำเข้าข้าวตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปส่วนที่เหลืออีกจำนวนประมาณ 205,000 เมตริกตัน กำหนดให้ผู้ประสงค์นำเข้ายื่นความจำนงในวันที่ 1 พฤษภาคม นี้ ซึ่งจะได้ประกาศผลการพิจารณาให้ทราบต่อไป

สำหรับสินค้าไทยที่ยังมีศักยภาพในการส่งออกไปฟิลิปปินส์เป็นอันดับหนึ่งได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ซึ่งปี 2553 นี้ส่งออกได้ 1,012.7

‘ปี 2553 ฟิลิปปินส์ส่งออกได้ 51.3 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 33.7 ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบ 11 ปีที่ผ่านมาของฟิลิปปินส์ และสูงกว่าอัตราที่รัฐบาลได้ประมาณการส่งออกของปี 2553 ไว้ที่ร้อยละ 15 สำหรับการส่งออกปี 2554 รัฐบาลได้ประมาณการว่าจะส่งออกได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13’

ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 53.92 สินค้าอื่นที่มี ศักยภาพรองลงมา ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้าและเม็ดพลาสติก ส่วนสินค้าเกษตรได้แก่ข้าว และน้ำตาลทราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 243.37 และ 375.49 ตามลำดับ

จุดแข็ง และจุดอ่อนในการทำการค้ากับประเทศฟิลิปปินส์

จุดแข็ง

1. มีแรงงานที่มีความรู้ด้าน IT จำนวนมาก ทำให้ฟิลิปปินส์สามารถพัฒนา และส่งออกสินค้า IT ในระยะเวลาอันสั้น
2. ประชากรค่อนข้างประเทศมีความรู้ภาษาอังกฤษ แต่จุดแข็งนี้เริ่มลดลง ในปัจจุบัน คนที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษมีเพิ่มขึ้น และผู้ที่รู้ก็ใช้อย่างไม่ถูกต้องนัก ทำให้มีการส่งคนออกไปทำงานต่างประเทศ และนำรายได้เข้าประเทศ ปีละกว่า 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของคน ในประเทศดีขึ้น และมีกำลังซื้อมากขึ้น และเป็นสิ่งดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ หากมีการพัฒนาด้านอื่นๆ เช่น สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอาจจะดึงดูดลงทุนไป จากไทยได้
3. ทรัพยากรธรรมชาติที่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ เช่น สัตว์น้ำ ทรัพยากรแร่ พื้นที่การเกษตรทางภาคใต้
4. เป็นตลาดที่มีศักยภาพในด้านปริมาณ เนื่องจากมีประชากร จำนวนมาก

จุดอ่อน

1. มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบราชการอยู่เสมอ กฎระเบียบเข้มงวด และหลุมพราง
2. มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงสูงในทุกระดับ แม้แต่การเสนอขายสินค้าให้กับ บริษัทห้างร้านใหญ่ๆ ก็ต้องจ่ายเบี้ยร้ายรายทาง
3. สหภาพแรงงานแข็งแกร่งและมีบทบาทมาก ทำให้ค่าจ้างแรงงานสูง และมีการเรียกร้องค่าแรงเพิ่มเสมอ ผู้ประกอบการหลบเลี่ยงปัญหาโดยจ้าง คนงานต่ำกว่า 6 เดือน เพื่อมิให้สามารถเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานได้ทำให้ คนงานไม่มีความชำนาญ
4. ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการจับตัวเรียกค่าไถ่ แม้รัฐบาลกำลังปราบปรามโจรก่อการร้ายอยู่ แต่ยังไม่หมดสิ้นลงทำให้นักท่องเที่ยว จากต่างชาติไม่เข้ามาเที่ยวในประเทศต่างๆ ที่มีธรรมชาติสวยงามโดยเฉพาะ ทะเลทางตอนใต้ของประเทศซึ่งเป็นที่พักผ่อนของผู้ก่อการร้าย
5. สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานมีไม่เพียงพอ ไฟฟ้าดับบ่อย เส้นทางคมนาคม ไม่สะดวก ไม่สามารถรองรับการขยายตัวด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมได้เต็มที่

‘สหภาพแรงงานแข็งแกร่ง และมีบทบาทมาก ทำให้ค่าจ้าง แรงงานสูงและมีการเรียกร้อง ค่าแรงเพิ่มเสมอ ผู้ประกอบการหลบเลี่ยงปัญหาโดยจ้าง คนงานต่ำกว่า 6 เดือน เพื่อมิให้ สามารถเข้าเป็นสมาชิกสหภาพ แรงงานได้ทำให้คนงานไม่มีความ ชำนาญ’

6. ประชากรโดยทั่วไปมีลักษณะนิสัยค่อนข้างเฉื่อยชา ทำงานไม่ละเอียดรอบคอบ และไม่ซื่อสัตย์ ธรรมเนียมการให้/รับเงินทิป ทำให้ทุกคนหวังว่าจะต้องได้รับสิ่งตอบแทนทุกครั้งที่ทำอะไรสักอย่างแม้จะเป็นงานในหน้าที่

กลยุทธ์การส่งเสริมการลงทุนระหว่างไทยกับฟิลิปปินส์

แม้ฟิลิปปินส์จะเป็นเพื่อนบ้านใกล้ชิดกับไทยประเทศหนึ่ง แต่การลงทุนของไทยในฟิลิปปินส์และฟิลิปปินส์ในไทย กลับมีจำนวนไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในภาวะปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาหนัก เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและความวุ่นวายทางการเมืองในประเทศแต่ทั้งนี้ ก็เป็นโอกาสให้ประเทศไทยได้เตรียมวางแผน กำหนดกลยุทธ์ในการส่งเสริมการลงทุนทั้งในระยะสั้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนทั้งในระยะสั้นและระยะปานกลางขึ้นไปเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะสามารถใช้โอกาสได้ทันทีที่เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวในอีก 2-3 ปีข้างหน้า ซึ่งการร่วมมือเป็นพันธมิตรทางธุรกิจจะเอื้อประโยชน์ต่อกันทั้ง 2 ฝ่าย

2.8 ระบบโลจิสติกส์ การส่งสินค้า (เส้นทางขนส่งสินค้าจากไทย)

เนื่องจากปัจจัยด้านลักษณะภูมิประเทศของฟิลิปปินส์ที่ประกอบด้วยหมู่เกาะมากกว่า 7,000 เกาะ และจากปัจจัยทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ได้รับการพัฒนามากนัก ส่งผลให้ยังไม่มีการสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างแต่ละเกาะภายในฟิลิปปินส์ทำให้การขนส่งทั้งจากภายนอกประเทศและภายในประเทศนั้น ล้วนพึ่งพาการขนส่งทางเรือ

‘โครงสร้างพื้นฐานที่ยังไม่ได้รับการพัฒนามากนัก ส่งผลให้ยังไม่มีการสร้างถนนเชื่อมต่อระหว่างแต่ละเกาะภายในฟิลิปปินส์ ทำให้การขนส่งทั้งจากภายนอกประเทศและภายในประเทศนั้น ล้วนพึ่งพาการขนส่งทางเรือ’

การส่งสินค้าระหว่างไทยและฟิลิปปินส์ ได้ใช้การขนส่งทางเรือเป็นหลัก โดยไทยจะส่งสินค้าผ่านจากท่าเรือคลองเตยหรือ ท่าเรือแหลมฉบังไปยัง 1) ท่าเรือลูซอน ณ กรุงมะนิลาซึ่งเป็นท่าเรือหลักของประเทศทั้งนี้สำหรับสินค้าที่ต้องการส่งไปยังทางตอนใต้ของฟิลิปปินส์ ไทยจะส่งไปยัง 2) ท่าเรือเซบู เพื่อจะได้กระจายสินค้าต่อไป

ถึงแม้การขนส่งทางเรื่อนั้นจะมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างต่ำ แต่เนื่องจากต้องใช้เวลาในการขนส่งนาน ทำให้เกิดข้อจำกัดในการขนส่งสินค้าได้เพียงบางประเภทเท่านั้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคหลักของระบบโลจิสติกส์ระหว่างไทยและฟิลิปปินส์

2.9 ข้อตกลง/ความร่วมมือทางการค้ากับประเทศไทย

ข้อตกลงและความร่วมมือทางการค้าระหว่างไทยกับฟิลิปปินส์มีดังนี้

ระดับทวิภาคี

1. ภาครัฐบาล

1.1 คณะกรรมการความร่วมมือทวิภาคีไทย-ฟิลิปปินส์ (Joint Commission for Bilateral cooperation : JCBC)

- มีการลงนามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MOU) เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือทวิภาคีไทย-ฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2535

- การประชุมคณะกรรมการความร่วมมือทวิภาคีไทย-ฟิลิปปินส์ ครั้งล่าสุดเป็นครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2550 สารสำคัญด้านการค้าและการลงทุนในการประชุมครั้งนี้ คือ

- การส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกันโดยรักษาความมั่นคงด้านนโยบายการลงทุนและส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการลงทุนของนักธุรกิจทั้งสองฝ่าย

- ความร่วมมือด้านภาษี

- การส่งเสริมบทบาทของสภาธุรกิจไทย-ฟิลิปปินส์และฟิลิปปินส์-ไทย

1.2 คณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-ฟิลิปปินส์ (Joint Trade Committee : JTC) ได้มีการลงนามความตกลงทางการค้าไทย-ฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2542 แต่ยังไม่มีการประชุมร่วม

2. ภาคเอกชน มีการลงนามบันทึกความเข้าใจในการจัดตั้งสภาธุรกิจไทย-ฟิลิปปินส์และฟิลิปปินส์-ไทย เมื่อปี 2538

ระดับพหุภาคี

ทั้งสองประเทศเป็นสมาชิกก่อตั้งของ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN) ซึ่งขณะนี้กำลังพัฒนาเป็นเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA)

3. รายงานภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของฟิลิปปินส์

พืชผลการเกษตร

ฟิลิปปินส์มีพื้นที่เกษตรกรรมประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งประเทศ พืชเศรษฐกิจสำคัญ ดังนี้

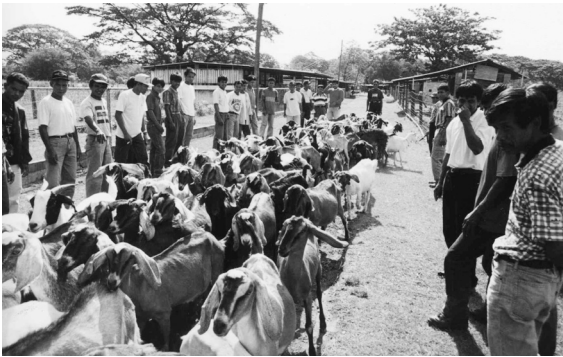
- **ข้าว** จากสถิติของ Bureau of Agricultural Statistics ของฟิลิปปินส์ระบุว่า ผลผลิตข้าวของฟิลิปปินส์มีประมาณ 12 ล้านตันต่อปี ซึ่งได้มีปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภคในประเทศ ซึ่งมีวันละประมาณ 3 หมื่นตัน หรือ 11 ล้านตันต่อปี จึงยังต้องนำเข้าข้าวจากต่างประเทศ

- **ข้าวโพด** ฟิลิปปินส์มีผลผลิตกว่า 6 ล้านตันต่อปี ซึ่งได้มีการผลิตเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.9 คิดเป็นมูลค่า 6 หมื่นล้านเปโซเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.1 เนื่องจากการปรับปรุงพันธุ์ ตลอดจนภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9.8

- **มะพร้าว** ฟิลิปปินส์มีการปลูกมะพร้าวเป็นจำนวนมากจนกลายเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกมะพร้าวรายใหญ่ของโลก ทั้งน้ำมันมะพร้าวและเนื้อมะพร้าวแห้ง มีผลผลิตกว่า 11.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.4 คิดเป็นมูลค่า 6.1 หมื่นล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.2 เนื่องจาก ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ส่วนมูลค่าส่งออกน้ำมันมะพร้าว เท่ากับ 828.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 83.4 ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าวเป็นที่นิยมมากในฟิลิปปินส์ทั้งในด้านการประกอบอาหารผลิตเครื่องสำอาง สบู่ แชมพูสระผม รวมถึงการใช้ในกิจการสปา

- **กล้วย** ฟิลิปปินส์สามารถผลิตผลผลิตทั้งสิ้นได้กว่า 6.5 ล้านตันต่อปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.3 มูลค่า 5.6 หมื่นล้านเปโซ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 34.3 เนื่องจากราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 ด้านมูลค่าส่งออกกล้วยและผลิตภัณฑ์นั้น เท่ากับ 306 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.2

- **สับปะรด** นับเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญอีกชนิดหนึ่ง โดยผลผลิตรวมต่อปีของฟิลิปปินส์มีประมาณ 2 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.4 ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 10.2 และมูลค่าส่งออก เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.5
- **อ้อย** มีปริมาณผลผลิตทั้งปีประมาณ 20 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 33 คิดเป็นมูลค่ากว่า 2.5 หมื่นล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.9 ขณะที่ราคาลดลงร้อยละ 0.8

ปศุสัตว์

ผลผลิตปศุสัตว์คิดเป็นมูลค่ารวม 1.3 แสนล้านเปโซ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 12.8 เทียบเท่ากับช่วงเดียวกันของปีก่อน สัตว์ที่ได้รับการนิยมน้อยลงมาก ได้แก่

- **สุกร** มีปริมาณผลผลิตเนื้อสุกรประมาณ 1.3 ล้านตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 2.7 คิดเป็นมูลค่ารวม 1.1 แสนล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 ขณะที่ราคาเฉลี่ยปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4
- **โคและกระบือ** ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยมีผลผลิต 2.7 แสนตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.3 คิดเป็นมูลค่ารวม 1.8 หมื่นล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9 ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ประมาณร้อยละ 9
- **ผลิตภัณฑ์นม** ปริมาณการผลิตนมจากสัตว์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นโดยได้ผลผลิตปริมาณกว่า 10.1 พันตันต่อปี เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 3.6 ขณะที่ราคาจำหน่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ส่งผลให้มูลค่ารวม 298.6 ล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5

สัตว์ปีก

การผลิตไก่ เป็ด และไข่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนทุกประเภท

- **ไก่** ปริมาณเนื้อไก่ที่ผลิตได้รวม 8.7 แสนตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 6 แต่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 ทำให้ผลผลิต มีมูลค่า 6.6 หมื่นล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4
- **ไข่ไก่** ด้านการผลิตไข่ไก่ประมาณ 2.6 แสนตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.7 ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 5.7 ทำให้ผลผลิตมีมูลค่า 2 หมื่นล้านเปโซ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.7

- **เปิด** ผลผลิตได้ ลดลงเหลือ 2.9 หมื่นตัน จาก 3.1 หมื่นตัน ขณะที่ราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 ทำให้ผลผลิตมีมูลค่า 1.9 พันล้านเปโซเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6

- **ไข่เปิด** ปริมาณผลผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.6 เหลือ 3.2 หมื่นตัน ขณะที่ราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตไข่เปิดลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.5 คือ มีมูลค่า 2.1 พันล้านเปโซ

ประมง

การทำประมง มีมูลค่ารวม 1.6 แสนล้านเปโซ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 15.3 ส่วนใหญ่เป็นการประมงขนาดเล็กโดยเฉพาะในพื้นที่ Ilocos Sur, La Union และ Pangasinan และมีการขยายพื้นที่ใหม่เพิ่มขึ้นคือ Biliran, Leyte, Northern และ Samar ขณะที่ราคาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำโดยรวมสูงขึ้น

การทำประมงในฟิลิปปินส์ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

- **ประมงขนาดใหญ่** (Commercial Fisheries) คิดเป็นร้อยละ 26.3 ของผลิตภัณฑ์ประมงทั้งหมด โดยประมงขนาดใหญ่มีปริมาณกว่า 9.3 แสนตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 ส่งผลให้มูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการประมงขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นมากกว่า 4.8 หมื่นล้านเปโซ

- **ประมงขนาดเล็ก** (Municipal Fisheries) คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 28.9 ของผลิตภัณฑ์ประมงทั้งหมด โดยประมงขนาดเล็กมีผลผลิตทั้งสิ้น 1 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.9 โดยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำประมงประเภทนี้ คือ พื้นที่ป่าชายเลนและแนวปะการัง ปลาที่พบได้มาก ได้แก่ Anchovies, Big-eyed Scad, Fimbriated Sardines, Frigate Tuna, Roundscad และ Skipjacks ด้านราคาพบว่าเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 9 ส่งผลให้มูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการประมงลักษณะนี้ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11

- **การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ** (Aquaculture Fisheries) คิดเป็นร้อยละ 44.8 ของผลิตภัณฑ์ประมงทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงปลาและกุ้งพบมากบริเวณชายฝั่งทะเลของเกาะลูซอนและวิซายาส ผลผลิตต่อปีมีประมาณ 1.8 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ขณะที่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 ส่งผลให้มูลค่าสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 20.4

แร่ธาตุ

ด้วยเหตุที่ฟิลิปปินส์อยู่ในเขตที่เรียกว่า “Ring of Fire” เนื่องจากมีภูเขาไฟจำนวนมาก จึงมีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย อาทิ ทองแดง ทองคำ เงิน โครเมียม และนิกเกิล โดยเป็นผู้ผลิตทองแดงรายใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็น 1 ใน 10 ผู้ผลิตทองคำรายใหญ่ที่สุดของโลก

‘มีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย อาทิ ทองแดง ทองคำ เงิน โครเมียม และนิกเกิล โดยเป็นผู้ผลิตทองแดงรายใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเป็น 1 ใน 10 ผู้ผลิตทองคำรายใหญ่ที่สุดของโลก’

อย่างไรก็ตามกิจการเหมืองแร่ในฟิลิปปินส์ต้องการพัฒนาอย่างมาก เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง ขาดแคลนเงินทุนและการสนับสนุนจากภาครัฐ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐาน รัฐบาลจึงแก้ปัญหาโดยเปิดเสรีให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนได้เต็มที่ และเมื่อเดือนธันวาคม 2548 ศาลสูงของฟิลิปปินส์อนุมัติให้แก่ไขกฎหมายเหมืองแร่ ฉบับที่ 2538 (Philippines Mining Act of 1995) อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนโดยตรงทั้งหมดในกิจการเหมืองแร่ขนาดใหญ่ตลอดทั้งสายการผลิตได้ แต่ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด โดย DENR Administrative Order No. 96-40 กำหนดให้บริษัทเหมืองแร่ที่ได้เอกสาร Environmental Compliance Certificate (ECC) ต้องเข้าร่วมโปรแกรม Environmental Protection and Enhancement Program (EPEP) และบริจาคเงิน 5 ล้านเปโซให้แก่ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูเหมืองแร่ด้วย

สำหรับแร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่

- ทองคำ จังหวัดที่มีการทำเหมืองทองมาก ได้แก่ Baguio, Paracale, Masbate, Surigao และ Masara
- ทองแดง มีมากกว่า 5.3 พันล้านตัน ส่วนใหญ่พบในบริเวณเดียวกับทองคำ
- เงิน ส่วนใหญ่เป็นผลพลอยได้ที่ได้จากการทำเหมืองทองและทองแดง
- โครเมียม พบมากในจังหวัด Zambales และเกาะ Dinagat ทางตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะมินดาเนา

นอกจากนี้ยังพบนิเกิลจำนวนมากบริเวณตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะมินดาเนารวมถึงโคบอลต์ซึ่งเป็นผลพลอยได้สำคัญจากการผลิตนิกเกิล ทองคำขาว เหล็ก แมงกานีส พรอทและอลูมิเนียม

ส่วนแร่โลหะที่พบมากในฟิลิปปินส์ ได้แก่ ถ่านหิน เหล็ก หินปูน หินอ่อน เฟลสปาร์ ฟอสเฟต กำมะถัน รวมถึงแร่อัญมณีต่างๆ เช่น หยก, พลอย, Quartz, Rhodomite, Tektile, Obsidian, Diorite, Agate, Serpentine เป็นต้น

จากการที่มีแร่ธาตุและหินมีค่าจำนวนมาก อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับจึงเป็นกิจการหนึ่งที่น่าสนใจ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงาน ประมาณ 250 แห่ง ครึ่งหนึ่งเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ อยู่ใน Metro Manila, Bulacan, Carmarines Norte, Davao, Cebu และ Baguio City ผลิตภัณฑ์สำคัญได้แก่ เครื่องประดับทอง ไข่มุก และเงิน

สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ ส่วนมากเป็นการร่วมทุนระหว่าง นักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนท้องถิ่น

ถ่านหิน

ถ่านหินพบมากในบริเวณหมู่เกาะวิซายาสและมินดาเนา ปัจจุบันมีแหล่ง สำรองและผลิตถ่านหินรวม 21 แห่ง รัฐบาลฟิลิปปินส์มีนโยบายสำรวจและ พัฒนาการผลิตถ่านหินภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดได้เพิ่มพื้นที่สำรวจ ถ่านหินแหล่งใหม่อีก 14 แห่ง ดังนี้

1. General Nakar, Quezon
2. Calatrava, Negros Occidental
3. Bayawan City, Negres Occidental
4. Siay, Zamboanga Sibugay
5. Gigaquit, Surigao Del Norte
6. Kitcharao , Surigao Del Norte
7. Cagwait-Marihatag, Surigao Del Sur
8. San Agustin-Lingam, Surigao Del Sur
9. Tandag-Tago, Surigao Del Sur

‘อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับจึงเป็น กิจการหนึ่งที่น่าสนใจ ปัจจุบัน มีจำนวนโรงงานประมาณ 250 แห่ง ครึ่งหนึ่งเป็นธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่อยู่ใน Metro Manila, Bulacan, Carmarines Norte, Davao, Cebu และ Baguio City ผลิตภัณฑ์สำคัญได้แก่ เครื่องประดับทอง ไข่มุกและ เงิน ’

10. Bunawan, Agusan Del Sur
11. Tinto, Agusan Del Sur
12. Tarragona, Davao Oriental
13. Davao City, Cebu
14. Naga, Cebu

น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ

แม้ฟิลิปปินส์จะมีการผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติอยู่บ้าง ในบริเวณนอกชายฝั่งทะเลของหมู่เกาะปาลาวันซูลู และด้านใต้ของประเทศ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศทำให้ต้องนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปจากต่างประเทศกว่าร้อยละ 90 ของความต้องการใช้

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลฟิลิปปินส์มีโครงการ “Philippine Energy Contracting Round (PECR) 2006” เพื่อเพิ่มแหล่งสำรวจน้ำมันและก๊าซธรรมชาติอีก 9 แห่ง

1. Cagayan
2. Central Luzon
3. Mindoro-Cuyo, Block 1
4. Mindoro-Cuyo, Block 2
5. East Palawan, Block 1
6. East Palawan, Block 2
7. East Palawan, Block 3
8. Visayas
9. Agusan-Davao

ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานของฟิลิปปินส์คาดว่าจะระหว่างปี 2549-2557 ต้องใช้เงินลงทุนทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แม้ว่าฟิลิปปินส์จะขาดเงินทุนในการขุดสำรวจเอง แต่ก็มีบริษัทต่างชาติหลายรายที่สนใจลงทุน สำหรับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในฟิลิปปินส์แล้ว ได้แก่

- Philodrill
- Alcorn
- China National Offshore Oil Co.
- PNOC Exploration Corp.
- Shell Philippines Exploration B.V.

- Forum Exploration
- Unocal Sulu Ltd.
- Premier Oil Exploration B.V.
- Gas to Grid
- Southsea Petroleum
- Japan Exploration Corp.
- Petronas Carigali
- Aragon
- Phil-Mal Petroenergy
- Ottoman
- Nido Petroleum
- Burgundy Global Exploration Corp.
- Ranhill Berhad
- Phil-Mal Petroenergy Corp.

‘ผลไม้ไทยที่อนุญาตให้นำเข้า
ได้คือ มะขามหวานและลองกอง
แต่ห้ามนำเข้า ไก่สด ไก่แช่แข็ง
ไก่แปรรูป ’

ด้านกฎระเบียบการนำเข้า ฟิลิปปินส์มีมาตรการควบคุมการนำเข้าสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ กรณีประเทศไทย ผลไม้ไทยที่อนุญาตให้นำเข้าได้คือ มะขามหวานและลองกอง แต่ห้ามนำเข้า ไก่สด ไก่แช่แข็ง ไก่แปรรูป ขณะที่เนื้อวัวสดและแช่เย็นเนื้อสุกและผลิตภัณฑ์ ให้อยู่ในกฎระเบียบการควบคุมการนำเข้า สำหรับผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น อาหารสำเร็จรูป อาหารปรุงแต่ง สินค้ากึ่งสำเร็จรูป อาทิ แป้งประเภทต่างๆ สามารถส่งออกปตลาดฟิลิปปินส์ได้โดยไม่มีข้อจำกัด

อนึ่ง ภาชนะนำเข้าสินค้าอาหารปรุงแต่งและอาหารสำเร็จรูปภายในอาเซียนจะใช้อัตรา Common Effective Preferential Tariff (CEPT) ภาชนะนำเข้าเฉลี่ยร้อยละ 0-5 แต่ต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form A) กำกับ

4. รายงานตลาด (รายสินค้า) ที่น่าสนใจในตลาดฟิลิปปินส์

4.1 ภาวะตลาดสินค้าเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นในฟิลิปปินส์

ข้อมูลทั่วไปและประเภทสินค้า

ตลาดสินค้าเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความเย็น และอุปกรณ์ที่ฟิลิปปินส์นำเข้าจากต่างประเทศประมาณ ปีละ 500 ล้านเหรียญสหรัฐ ประกอบด้วยสินค้านำเข้าที่สำคัญ เช่น ตู้เย็นตู้แช่แข็งและอุปกรณ์ (HS 8418) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (HS 8415) และคอมเพรสเซอร์เครื่องทำ

ความเย็น (HS 8414) แนวโน้มการนำเข้าที่ผ่านมาเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด ทั้งนี้เนื่องจากการขยายตัวเพิ่มขึ้นของ อาคารที่พักอาศัย และกิจการค้าส่งค้าปลีก และภัตตาคาร ซึ่งส่งผลให้มีความต้องการสินค้ารายการนี้ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น เพราะสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศ ต้นทุนการผลิตสูงและไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดภายใน

‘ผู้นำเข้าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านราคามากกว่าสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าเป็นที่รู้จักในตลาดและมีราคาสูง เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่ต้องการสินค้าราคาต่ำมากกว่าสินค้าที่มีตราสินค้าหรือเครื่องหมายการค้า’

ประเภทสินค้าที่นำเข้าส่วนใหญ่ เป็นสินค้าคุณภาพปานกลางผู้นำเข้าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านราคา มากกว่าสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าเป็นที่รู้จักในตลาดและมีราคาสูง เพราะผู้บริโภคส่วนใหญ่ต้องการสินค้านำเข้าราคาถูกกว่าสินค้านำเข้าที่มีตราสินค้าหรือเครื่องหมายการค้า ที่ราคาสูงกว่าโอกาสที่ผู้ผลิตสินค้าขนาดกลางและเล็ก ของไทยที่ตราสินค้ารู้จักแพร่หลายไม่มากนัก จะขยายตลาดไปฟิลิปปินส์ มีอยู่มากสินค้านำเข้าเป็นสินค้าที่รูปแบบและคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ และแข่งขันด้านราคาได้ เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าจากสิงคโปร์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และจีน

กฎระเบียบและภาษีนำเข้า

สินค้าเครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความเย็น และส่วนประกอบปัจจุบันนำเข้าฟิลิปปินส์ได้เสรี แต่สินค้าที่วางขายในตลาด ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจาก Philippines National Product Standards ซึ่งส่วนใหญ่ ผู้นำเข้าจะเป็นผู้ดำเนินการด้านการตรวจสอบ และรับรองจากหน่วยงานฟิลิปปินส์

เอกสารการนำเข้าใช้เอกสารประกอบการนำเข้า เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าโดยทั่วไป สำหรับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากไทย ต้องมีใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form D จึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี (CEPT)

ภาษีนำเข้า สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศไทย เสียภาษีนำเข้าภายใต้อัตรา CEPT

อัตราภาษีนำเข้า

- สินค้าพิกัด HS 8414 คอมเพรสเซอร์เครื่องทำความเย็น
อัตราทั่วไป (MFN) ร้อยละ 1
อัตรา CEPT ยกเว้นภาษี
- สินค้าพิกัด HS 8415 เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ
อัตราทั่วไป (MFN) ร้อยละ 10 – 15
อัตรา CEPT ร้อยละ 0 – 5
- สินค้าพิกัด HS 8418 ตู้เย็นตู้แช่แข็งและอุปกรณ์
อัตราทั่วไป (MFN) ร้อยละ 3 – 10
อัตรา CEPT ร้อยละ 0 – 5

หมายเหตุ : สินค้าที่มีพิกัดย่อย มากกว่า 4 digit อัตราภาษี ไม่เกินอัตราสูงสุดของพิกัดใหญ่ 4 digit

แหล่งนำเข้าสำคัญ และส่วนแบ่งตลาด

1. ตู้เย็นตู้แช่แข็งและอุปกรณ์ (HS 8418) มูลค่านำเข้ารวมประมาณ 67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีแหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่

- ไทย มูลค่า 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 30
- สหรัฐอเมริกา มูลค่า 8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12
- จีน มูลค่า 6.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 10
- เกาหลีใต้ มูลค่า 6.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 9
- อินโดนีเซีย มูลค่า 4.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 7

แหล่งนำเข้าสำคัญที่รองลงมาได้แก่ ฮองกง บราซิล ไต้หวัน ญี่ปุ่น อินเดีย เป็นต้น

2. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (HS 8415) มูลค่านำเข้ารวมประมาณ 44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีแหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่

- ญี่ปุ่น มูลค่า 7.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 18.2
- เกาหลีใต้ มูลค่า 7.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 18
- จีน มูลค่า 7.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 18
- มาเลเซีย มูลค่า 5.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 11.7
- ไทย มูลค่า 4.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 9.8

แหล่งนำเข้าสำคัญรองลงมา ได้แก่ ไต้หวัน อินโดนีเซีย ฮองกง สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์

3. เครื่องคอมพิวเตอร์และปัลม (HS 8414) มูลค่านำเข้ารวมประมาณ 74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีแหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่

- ญี่ปุ่น มูลค่า 14.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 20
- จีน มูลค่า 9.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12
- สิงคโปร์ มูลค่า 9.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 11.6
- เกาหลีใต้ มูลค่า 9.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 11
- สหรัฐอเมริกา มูลค่า 7.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 9.6
- ไต้หวัน มูลค่า 4.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 5.7
- ไทย มูลค่า 4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 5.1

แหล่งนำเข้าสำคัญรองลงมาได้แก่ มาเลเซีย เบลเยียม อินโดนีเซียและเยอรมัน

‘โอกาสในการขยายตลาดสินค้าเครื่องปรับอากาศและอุปกรณ์ตู้แช่เย็นและแช่แข็งรวมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และปัลมของไทยเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์มีความเป็นไปได้สูงเพราะเป็นตลาดที่มีศักยภาพ’

โอกาสในการขยายตลาดสินค้าเครื่องปรับอากาศและอุปกรณ์ตู้แช่เย็นและแช่แข็ง รวมทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์และปัลมของไทยเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์มีความเป็นไปได้สูง เพราะเป็นตลาดที่มีศักยภาพโดยสินค้าทั้ง 3 รายการมีมูลค่านำเข้าขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดสินค้าไทยที่เพิ่มขึ้นมากมีเพียง

รายการเดียว คือตู้เย็นตู้แช่แข็ง ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 33 ครองส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 35.5 ขณะที่สินค้าเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และคอมเพรสเซอร์บีบลมส่วนแบ่งตลาดทรงตัวอยู่ระดับเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สู่ทางการเข้าสู่ตลาด ควรศึกษาคุณภาพสินค้าของคู่แข่ง เช่นจีน เกาหลีใต้ และปรับคุณภาพสินค้าให้ใกล้เคียงกับสินค้าคู่แข่ง เพื่อให้สามารถแข่งขันด้านราคาได้ เพราะภาชนะนำเข้าสินค้าไทยต่ำกว่าจีนและเกาหลี การปรับเปลี่ยนชิ้นส่วนภายในโดยใช้ชิ้นส่วนที่ได้มาตรฐาน คุณภาพไม่จำเป็นต้องสูงเท่ากับสินค้าที่ส่งออกไป ยุโรปหรือตะวันออกกลาง จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะสามารถแข่งขันด้านราคาได้ เนื่องจากตลาดส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านราคา และควรให้ความสำคัญกับตราสินค้าที่เป็นของตนเองมากกว่าการรับจ้างผลิต

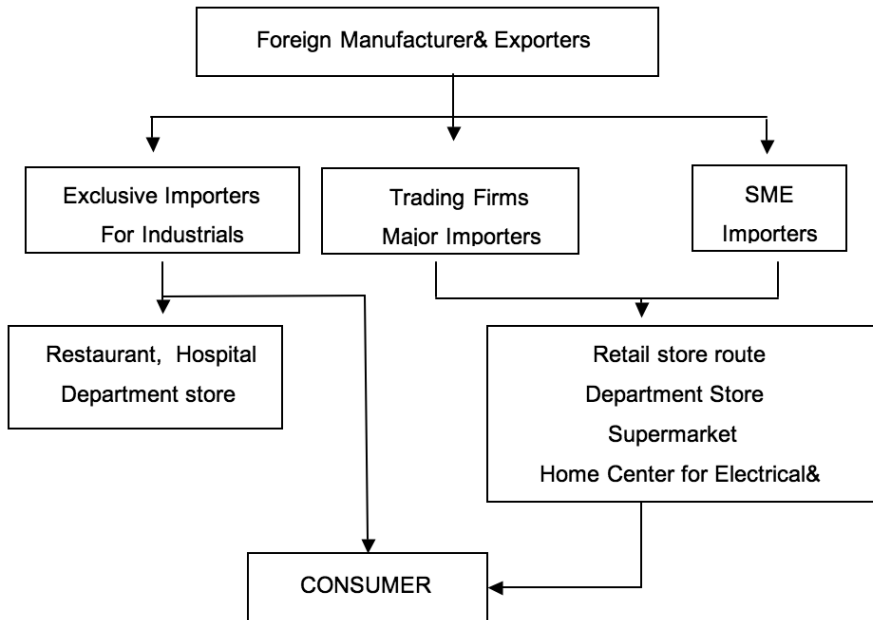
การนำเข้าและช่องทางการจำหน่าย

การนำเข้าสินค้าทั้งสามรายการดังกล่าว เป็นการนำเข้าโดยผู้ผลิต / ผู้ค้าส่ง บริษัทนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ กิจการค้าเครื่องปรับอากาศ และเครื่องทำความเย็น และบริษัทการค้าระหว่างประเทศ

ช่องทางการจำหน่าย

1. ผู้นำเข้าที่ดำเนินกิจการค้าเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น โดยตรงมีโชว์รูมจำหน่ายสินค้าที่นำเข้าให้ผู้บริโภคโดยตรงและจำหน่ายผ่านตัวแทนจำหน่ายที่ตนแต่งตั้ง (เป็นผู้นำเข้ารายใหญ่)
2. ผู้นำเข้าที่มีขนาดกลางและเล็ก นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศที่มีโอกาสในตลาด และจำหน่ายผ่านช่องทางการจำหน่ายของตนเช่นเคาเตอร์ในห้างสรรพสินค้าหรือร้านค้าของตนเอง
3. ผู้นำเข้าที่นำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้ากลุ่มอุตสาหกรรมหรือผู้ใช้ในกลุ่มอาชีพอื่น เช่น นำเข้าเพื่อจำหน่ายให้ภัตตาคาร ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล หรือร้านค้าปลีกอื่นที่ต้องใช้ เครื่องทำความเย็น เป็นต้น

Distribution channels for Imported Products

4.2 ภาวะตลาดสินค้าอะไหล่รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบในประเทศฟิลิปปินส์

ภาวะการผลิต

ประเทศฟิลิปปินส์มีการผลิตอะไหล่รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบประมาณปีละ 4.5 ล้านเมตริกตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ ประกอบกับชิ้นส่วนอะไหล่ที่ผลิตได้ในประเทศมีราคาค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับสินค้าอะไหล่รถยนต์นำเข้า โดยชิ้นส่วนอะไหล่ที่ผลิตมากได้แก่ อะไหล่รถยนต์ญี่ปุ่น เช่น โตโยต้า ฮอนด้า มาสด้า มิตซูบิชิ ส่วนอะไหล่รถยนต์ประเภทอื่นๆ ได้แก่ ฮุนได ฟอर्ड ไครสเลอร์ เชฟโรเลต เป็นต้น

การนำเข้า

อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ในฟิลิปปินส์ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับตั้งแต่ปี 2003 ตามโครงการ Car Development Program and Commercial Vehicle Development Program จึงทำให้เกิดความต้องการนำเข้าเพิ่มขึ้น โดยจากสถิติการนำเข้าสินค้าอะไหล่รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบของฟิลิปปินส์มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 5,000 ล้านเหรียญมีอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 5 ต่อปี โดยมีการนำเข้ามากตามลำดับคือ เกาหลีใต้

ญี่ปุ่น ไต้หวัน ไทย มาเลเซีย โดยมีการนำเข้าทั้งอะไหล่รถยนต์ใหม่ และอะไหล่รถยนต์มือสองจากญี่ปุ่นและเกาหลีใต้

อัตรานำเข้า

MFN ร้อยละ 3-15

ASEAN CEPT ร้อยละ 3-5 (ตั้งแต่ 1 มกราคม 2553 อัตราภาษีร้อยละ 0)

ช่องทางการจำหน่าย

การนำเข้าสินค้า อะไหล่รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบ จะผ่านผู้นำเข้ารายใหญ่ และส่งสินค้าผ่านตัวแทนจำหน่ายทั่วประเทศฟิลิปปินส์ โดยแหล่งจำหน่ายอะไหล่รถยนต์ในฟิลิปปินส์จะอยู่ที่เมืองเกซอนซิตีเป็นส่วนใหญ่

พฤติกรรมผู้บริโภค

คนฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่มีฐานะปานกลาง ร้อยละ 30 ของประชากรอยู่ต่ำกว่า Poverty line แต่เนื่องจากรัฐบาลไม่สามารถกระจายระบบขนส่งมวลชนได้ทั่วถึง คนฟิลิปปินส์จึงมีความจำเป็นต้องใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นจำนวนมาก โดยรถยนต์ที่นิยมใช้ในฟิลิปปินส์ จะเป็นประเภท SUV และ MPV และเป็นรถยนต์ที่ผลิตจากประเทศญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกาและยุโรปตามลำดับ และเนื่องจากสภาพถนน และสิ่งสาธารณูปการต่างๆ มีสภาพไม่ดี ทำให้รถยนต์มีความสึกหรอสูงและต้องได้รับการซ่อมแซมอยู่เสมอๆ

‘สินค้าอะไหล่รถยนต์ที่จัดว่าเป็นคู่แข่งของสินค้าอะไหล่รถยนต์จากประเทศไทย ได้แก่ จีน ไต้หวัน เกาหลีใต้ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และอะไหล่รถยนต์มือสองจากญี่ปุ่น เนื่องจากมีราคาถูกกว่าอะไหล่รถยนต์จากไทย’

สถานการณ์ของประเทศคู่แข่งในตลาด

สินค้าอะไหล่รถยนต์ที่จัดว่าเป็นคู่แข่งของสินค้าอะไหล่รถยนต์จากประเทศไทย ได้แก่ จีน ไต้หวัน เกาหลีใต้ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และอะไหล่รถยนต์มือสองจากญี่ปุ่น เนื่องจากมีราคาถูกกว่าอะไหล่รถยนต์จากไทย

SWOT สินค้าอะไหล่รถยนต์ของไทยในฟิลิปปินส์

- อะไหล่รถยนต์จากไทยเป็นที่รู้จักและมีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ในกลุ่มผู้บริโภคในฟิลิปปินส์
- รถยนต์ที่ผลิตในประเทศไทยและส่งมาจำหน่ายในฟิลิปปินส์และได้รับความนิยมมากคือ Pick up และรถยนต์ประเภท SUV ทำให้อะไหล่รถยนต์ของไทยสำหรับรถยนต์ประเภทดังกล่าวมีความนิยมในหมู่ผู้ใช้
- ผู้ประกอบการไทยยังมีความสนใจตลาดฟิลิปปินส์น้อยทำให้ประเทศคู่แข่งเข้ามามีส่วนแบ่งในตลาด
- ผู้ประกอบการไทยมีความยืดหยุ่นในเรื่องระดับราคาน้อยทำให้เสียตลาดอะไหล่รถยนต์ให้จีนและเกาหลีใต้

- ความตกลง AFTA ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมา ทำให้อัตราภาษีนำเข้าสินค้าอะไหล่รถยนต์จากไทยเหลือร้อยละ 0 น่าจะเป็นโอกาสอันดีของการส่งออกอะไหล่รถยนต์จากไทยมายังฟิลิปปินส์ได้มากขึ้น

- ฟิลิปปินส์จัดว่าเป็นประเทศที่มีการกีดกันทางการค้าสูง โดยเฉพาะมาตรการ NTB หากมีผู้ประกอบการในประเทศได้รับความเดือดร้อนจากสินค้านำเข้า มาตรการ Safe guard และอื่นๆ อาจถูกนำมาใช้เพื่อจำกัดการนำเข้าได้

- สถานการณ์การนำเข้าสินค้าอะไหล่รถยนต์ของฟิลิปปินส์ในปี 2554 นี้ มีอัตราลดลงร้อยละ 20 โดยเฉลี่ย ฟิลิปปินส์นำเข้าจากไทยประมาณปีละ 800 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นปีละ 10-15% แต่เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา และปัญหาภัยธรรมชาติในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทั้งสองประเทศนี้เป็นตลาดส่งออกใหญ่สินค้ารถยนต์ และส่วนประกอบของฟิลิปปินส์ ทำให้การนำเข้าสินค้าอะไหล่รถยนต์และชิ้นส่วนประกอบจากไทยได้รับผลกระทบตามลำดับโดยการนำเข้าจากไทย 10 เดือนแรกของปี 2554 มีมูลค่าประมาณ 582 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 29

4.3 ภาวะตลาดสินค้าวัสดุและอุปกรณ์การก่อสร้างในประเทศฟิลิปปินส์

ภาพรวมอุตสาหกรรมการก่อสร้างฟิลิปปินส์

อุตสาหกรรมการก่อสร้างฟิลิปปินส์ มูลค่ารวมประมาณ 11,500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2553 โครงการสำคัญภาครัฐ ได้แก่ โครงการพัฒนาด้านกิจการสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อการส่งเสริมการลงทุน เช่น เดินท่อส่งน้ำประปาใหม่ประมาณ 2,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โครงการพัฒนาท่าอากาศยานในภูมิภาคประมาณ 1,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับโครงการสำคัญของภาคเอกชนได้แก่ การก่อสร้างศูนย์การค้าประมาณ 2,500 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และที่อยู่อาศัยเพื่อรองรับความต้องการของแรงงานที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศประมาณ 5 ล้านหน่วย มูลค่าประมาณ 3,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

‘ฟิลิปปินส์จัดว่าเป็นประเทศที่มีการกีดกันทางการค้าสูง โดยเฉพาะมาตรการ NTB หากมีผู้ประกอบการในประเทศได้รับความเดือดร้อนจากสินค้านำเข้า มาตรการ Safe guard และอื่นๆ อาจถูกนำมาใช้เพื่อจำกัดการนำเข้าได้’

‘มีโครงการพัฒนาที่ดิน เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น มาก โดยเฉพาะในกรุงมะนิลา และพื้นที่รอบๆ กรุงมะนิลา โดยมีการทำ road show ขายห้องชุดในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฮองกง ให้แก่คนฟิลิปปินส์ที่ทำงานในประเทศเหล่านั้น อัตราขยายตัวของการสร้างที่อยู่อาศัยประมาณ ร้อยละ 12 ต่อปี’

ในระหว่างปี 2550 - 2554 มีโครงการพัฒนาที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย เพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะในกรุงมะนิลาและพื้นที่รอบๆ กรุงมะนิลา โดยมีการทำ road show ขายห้องชุดในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฮองกง ให้แก่คนฟิลิปปินส์ที่ทำงานในประเทศเหล่านั้น อัตราขยายตัวของการสร้างที่อยู่อาศัยประมาณ ร้อยละ 12 ต่อปี

สินค้าวัสดุและอุปกรณ์การก่อสร้าง ที่มีโอกาสขยายตลาดในฟิลิปปินส์ ประกอบด้วยสินค้ารายการสำคัญ 7 กลุ่มสินค้า ดังนี้

- วัสดุก่อสร้างที่ทำจากเคมีภัณฑ์ และพลาสติก เช่น สีสพลาสติกงานขึ้นต่างๆ และกาวย หลอด ท่อ ข้อต่อ ข้องอ พลาสติก แผ่นพลาสติกปูพื้นและผนัง สุขภัณฑ์และส่วนประกอบพลาสติก ประตู หน้าต่างบานเลื่อน กรอบประตู พลาสติก เป็นต้น
- วัสดุก่อสร้างที่เป็นผลิตภัณฑ์ยาง เช่น กระเบื้องยาง แผ่นปูพื้นและผนังยาง ท่อ ข้อต่อยาง สายยาง
- วัสดุก่อสร้าง ไม้ เช่น ไม้อัดพลาไมวูดส์ วีเนียร์ ไฟเบอร์บอร์ด ปาร์ติเกิลบอร์ด ปาร์เก้ ประตูหน้าต่าง และกรอบประตูไม้
- วัสดุที่ทำจากโพลีเอสเตอร์ เช่น พรมปูพื้น ผ้าพลาสติก ตาข่าย ผ้าใบ เป็นต้น
- วัสดุที่ทำจาก หิน กระเบื้อง ซีเมนต์ แอสเบสตอส และเซรามิก เช่น กระเบื้องโพลิเมอร์ปูพื้นทางเดิน กระเบื้องโพลิเมอร์ปูหลังคา กระเบื้องปูพื้นปูทางเดิน และผนังเซรามิก สุขภัณฑ์เซรามิก
- วัสดุทำจากแก้วและกระจก เช่น กระจก บล็อกแก้วโปร่งแสง
- วัสดุที่ทำจากเหล็กและอลูมิเนียม เช่น โครงก่อสร้าง เหล็ก ตะปูหมุด สลัก เครื่องมือเครื่องใช้งานด้วยมือ เช่น เลื่อย กรรไกร เลื่อยใบเลื่อย รวมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ กุญแจ สายยู แป้นคอลโซลวงจรไฟฟ้า แผ่นลวด โครงอลูมิเนียมใช้ในการก่อสร้าง เป็นต้น

การนำเข้าและแหล่งนำเข้าสำคัญ

การนำเข้า

ในปี 2553 ฟิลิปปินส์มีการนำเข้าสินค้าวัสดุ และอุปกรณ์การก่อสร้าง รวมมูลค่า 56,685 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ร้อยละ 10 รายละเอียดดังนี้

หน่วย : ล้านบาทสหรัฐ

Group	2552	2553	52/53
	Value	Value	%Change
TOTAL IMPORTS FROM ALL COUNTRIES	51,532.55	56,685.22	10
CONSTRUCTION MATERIALS	759.15	834.9	
Construction Materials, Metal-Based	629.35	693.35	
Sanitary Wares And Bathroom Fixtures	15.75	17.32	
Clay And Ceramic Materials	62.14	68.35	
Cement/Cement Product	12.73	14	
Asbestos Materials	1.65	1.81	
Other Construction Materials	37.53	41.28	

แหล่งนำเข้าสำคัญ

- วัสดุก่อสร้างที่ทำจากเคมีภัณฑ์และพลาสติก แหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวัน มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทย
- วัสดุก่อสร้างที่เป็นผลิตภัณฑ์ยาง แหล่งนำเข้าสำคัญคือ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น เยอรมัน สเปน จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทย
- วัสดุก่อสร้างไม้ แหล่งนำเข้าสำคัญ คือมาเลเซีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน แคนาดา ออสเตรเลีย ไทย อิตาลี
- วัสดุจากใยสังเคราะห์ แหล่งนำเข้าสำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น เบลเยียม สิงคโปร์ เกาหลีใต้ จีน ไต้หวัน ไทย มาเลเซีย
- วัสดุที่ทำจากหิน ยะหิน แอสเบสตอส ซีเมนต์ และเซรามิก แหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่ จีน สหรัฐฯ เกาหลีใต้ มาเลเซีย ญี่ปุ่น ไทย ไต้หวัน อินโดนีเซีย สเปน
- วัสดุที่ทำจากแก้วและกระจก แหล่งนำเข้าสำคัญ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ไต้หวัน อิตาลี ฮองกง ไทย
- วัสดุที่ทำจากเหล็กและอลูมิเนียม แหล่งนำเข้าสำคัญ อังกฤษ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐฯ ฮองกง

การนำเข้าจากไทย

ในปี 2553 Philipinส์มีการนำเข้าสินค้าวัสดุ และอุปกรณ์การก่อสร้างจากไทยมูลค่า 20.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ร้อยละ 5.00 รายละเอียดดังนี้

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

Group	2552	2553	52/53
	Value	Value	%Change
TOTAL IMPORTS FROM Thailand	2,571.80	2,897.90	12.68
CONSTRUCTION MATERIALS	19.82	20.72	5.00
Construction Materials, Metal-Based	12.19	12.79	
Sanitary Wares And Bathroom Fixtures	1.99	2.08	
Clay And Ceramic Materials	3.57	3.74	
Cement/Cement Product	0.39	0.50	
Asbestos Materials	-	0.02	
Other Construction Materials	1.68	1.59	

กฎระเบียบและภาษีนำเข้า

สินค้าวัสดุและอุปกรณ์การก่อสร้างที่จำหน่ายในฟิลิปปินส์จำนวน 72 รายการ (ซึ่งครอบคลุมสินค้าในหมวดนี้เกือบทั้งหมด) ถูกกำหนดให้ต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ใช้ รายละเอียดรายการสินค้าค้นหาได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานมาตรฐานสินค้า (Bureau of Product Standards www.bps.dti.go.ph) ทั้งนี้ ผู้นำเข้าสินค้าดังกล่าวจะเป็นผู้ยื่นขอหนังสือรับรองจาก สำนักงานมาตรฐานสินค้าก่อนนำเข้า

ฟิลิปปินส์ใช้มาตรการปกป้อง (Safeguard Measure) สินค้าหลายชนิด สินค้าที่เป็นวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างที่ได้รับการปกป้องมีดังนี้

- กระเบื้องปูพื้นและบุผนัง ปัจจุบันเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในอัตรา 2 เปโซ/กก.

- กระดาษ ปัจจุบันเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสินค้า 4 รายการ ดังนี้

- Clear Float Glass 3,971.00 บาท/เมตรกตัน
- Tinted Float Glass 5,016.00 บาท/เมตรกตัน
- Figured Glass 2,274.30 บาท/เมตรกตัน
- Glass mirrors 4,384.25 บาท/เมตรกตัน

- ปูนซีเมนต์ ปัจจุบันเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในอัตรา 20.60 บาท/ถุง (40 กก.)

สำหรับเอกสารประกอบการส่งออกเป็นไปตามหลักสากล กล่าวคือ ต้องมี Commercial Invoice, Packing List, Pro-Forma Invoice (กรณีผู้นำเข้าต้องการ) Insurance Certificate และ Certificate of Origin

สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดใน ASEAN สามารถใช้ Form D เพื่อรับสิทธิพิเศษทางภาษี Common Effective Preferential Tariff (CEPT)

รายการสินค้า	พิกัด HS	อัตราภาษีนำเข้า	
		CEPT RATE	MFN RATE
วัสดุที่ทำจากเคมี	32 08 – 32 10	0 – 5	3 – 7
แก้ว และสารยึดติด	35 06	3	5
สินค้าจำพวกพลาสติก PVC	39 17 – 39 25	0 – 10	1 – 15
สินค้าประเภทผลิตภัณฑ์ยาง	40 08 – 40 17	0 – 5	3 – 7
วัสดุก่อสร้างไม้	44 09 – 44 18	0 – 5	3 – 15
วัสดุจากใยสังเคราะห์	57 04 – 59 04	0 – 5	3 – 15
วัสดุทำจากหิน ซีเมนต์ แอสเบสตอส	68 06 – 68 11	0 – 5	1 – 10
สินค้าที่ทำจากเซรามิก	69 08 – 69 10	0 – 5	3 – 15
แก้ว และกระจก	70 05 – 70 16	0 – 5	3 – 15
สินค้าที่ทำจากเหล็ก	73 08 – 73 18	0 – 5	1 – 10
สินค้าที่ทำจากอลูมิเนียม	76 05 – 76 10	0 – 5	1 – 15
เครื่องมือเครื่องใช้	82 01 – 82 12	0 – 5	1 – 15
กัญญา สายยู	83 10	0	1 – 3

โอกาสและช่องทางการขยายตลาดส่งออก

ประเทศฟิลิปปินส์ยังคงมีความต้องการนำเข้าสินค้าวัสดุก่อสร้างในหลายๆรายการอีกมาก เนื่องจากประเทศฟิลิปปินส์ยังมีความต้องการพัฒนาในด้านระบบสาธารณูปโภคและอาคารที่พักอาศัยอีกเป็นจำนวนมาก อุตสาหกรรมการผลิตในประเทศยังไม่เพียงพอเนื่องจากขาดแหล่งเงินทุน และมีต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง ประเทศไทยมีความได้เปรียบในเรื่องระยะทางในการขนส่งซึ่งไม่ไกลมากนักและจากการทำความตกลงด้านการค้าเสรี FTA ทำให้สินค้าวัสดุก่อสร้างจากไทยได้รับการยกเว้นภาษีในหลายๆ รายการ โดยการขยายการส่งออกไปฟิลิปปินส์ ผู้ประกอบการไทยควรใช้ช่องทางติดต่อกับผู้นำเข้าและผู้แทนจำหน่ายที่มีเครือข่ายกระจายสินค้าหลายแห่งโดยตรง สินค้าวัสดุและอุปกรณ์การก่อสร้างที่เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่/ใช้เทคโนโลยีทันสมัยเป็นสินค้าที่มีโอกาสจะขยายตลาดได้ สำหรับสินค้าราคาต่ำจะต้องแข่งขันกับสินค้าจากประเทศจีน

บริษัทเอกชนที่สำคัญของไทยที่เข้ามาลงทุนในฟิลิปปินส์เพื่อดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างและขยายตลาดส่งออกสินค้าวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้าง ได้แก่ บริษัทฮิลล์ไทย จำกัด และบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (SCG) เป็นต้น

การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในฟิลิปปินส์ เป็นโอกาสอีกช่องทางหนึ่งในการนำเสนอสินค้าเข้าสู่ตลาด เนื่องจากผู้ประกอบการในฟิลิปปินส์นิยมหา Supplier จากงานแสดงสินค้านานาชาติ ซึ่งงานแสดงสินค้า Worldbex 2012 เป็นงานแสดงสินค้าวัสดุก่อสร้างที่สำคัญของฟิลิปปินส์และกรมฯ ได้เข้าร่วมงานมาเป็น

‘ประเทศไทยมีความได้เปรียบในเรื่องระยะทางในการขนส่งซึ่งไม่ไกลมากนักและจากการทำความตกลงด้านการค้าเสรี FTA ทำให้สินค้าวัสดุก่อสร้างจากไทยได้รับการยกเว้นภาษีในหลายๆ รายการ’

ครั้งที่ 7 แล้ว และจากผลการเข้าร่วมงานแสดงสินค้านี้ในครั้งที่ผ่านๆ มา ก็ได้
รับผลสำเร็จด้วยดี ผู้ประกอบการไทยสามารถจัดหาตัวแทนจำหน่ายสินค้า
วัสดุก่อสร้างของไทยในฟิลิปปินส์ในหลายๆ สินค้า และได้รับการสนองตอบ
จากกลุ่มเป้าหมายด้วยดี และค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมงานต่ำกว่าหลายประเทศ
ในกลุ่มอาเซียน

4.4 ภาวะตลาดเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์นอมนผิวใน ฟิลิปปินส์

ข้อมูลทั่วไปและประเภทสินค้า

ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้า เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์นอมนผิว จาก
ต่างประเทศ ประมาณปีละ 525 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้ารายการสำคัญได้แก่
เครื่องสำอาง (HS 3204) แชมพู ยาสระผม ยาย้อมผม (HS 3305)
ยาสีฟันและผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดในช่องปาก (HS 3306) ผลิตภัณฑ์
กำจัดกลิ่นกาย (HS 3307) สบู่และผลิตภัณฑ์ (HS 3401) ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว
(HS 3402) เป็นต้น

แนวโน้มการนำเข้าตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมาขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด
อัตราการขยายตัวเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 23 ต่อปี เนื่องจากเป็นของใช้ประจำวัน
ปัจจุบันกระแสความนิยมสินค้าเครื่องสำอาง ที่มีส่วนผสมของสมุนไพร
และมีการใช้น้ำหอมระเหยที่มีสารสกัดจากพืชมาผลิตเป็นเครื่องสำอาง
บำรุงสุขภาพและความงาม ได้รับความนิยมมากขึ้น สินค้าที่ผลิตได้ในประเทศ
มีความหลากหลายน้อย และผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้าที่มีเครื่องหมาย
การค้าเป็นที่รู้จัก และเป็นที่นิยมในท้องตลาด

สินค้าไทยที่ผลิตได้จากผลิตภัณฑ์สมุนไพร มีศักยภาพและโอกาสในการ
ขยายตลาดได้ดี ทั้งนี้ผู้ผลิตต้องให้ความสำคัญในด้านการบรรจุหีบห่อและ
คำอธิบายในฉลาก เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณสมบัติ และ
วิธีใช้แก่ผู้บริโภคให้สินค้าเป็นที่รู้จักและยอมรับในด้านคุณภาพของผู้บริโภค
ปัจจุบันผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยที่ใช้ใน ธุรกิจ Spa และ Beauty care เริ่มได้รับ
ความนิยมในตลาดฟิลิปปินส์มากขึ้น

กฎระเบียบและภาษีนำเข้า

สินค้าเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์นอมนผิว ส่งออกไปฟิลิปปินส์ได้เสรี
ไม่มีข้อจำกัดการนำเข้าผู้ส่งออกสินค้ารายการนี้ไปฟิลิปปินส์ต้องปฏิบัติตาม
ระเบียบ โดยมีเอกสารดังนี้

1. หนังสือรับรอง การจดทะเบียนผลิตภัณฑ์จากคณะกรรมการอาหาร
และยา

‘สินค้าไทยที่ผลิต
ได้จากผลิตภัณฑ์สมุนไพร
มีศักยภาพและโอกาสในการ
ขยายตลาดได้ดี ทั้งนี้ผู้ผลิต
ต้องให้ความสำคัญในด้านการ
บรรจุหีบห่อและคำอธิบาย
ในฉลาก เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ
ที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณสมบัติ
และวิธีใช้แก่ผู้บริโภค ให้สินค้า
เป็นที่รู้จักและยอมรับในด้าน
คุณภาพของผู้บริโภค’

2. Certificate of Free Sale จากประเทศที่เป็นแหล่งกำเนิดสินค้า
 3. หนังสือสัญญาซื้อขาย ระหว่างผู้ส่งออกไทย และผู้นำเข้าฟิลิปปินส์ พร้อมรายการสินค้า
 4. หนังสือรับรอง Production Flow หรือ Production Procedure ของผู้ผลิต/ผู้ส่งออก
- เอกสารการส่งออกอื่น เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าทั่วไป สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากไทย ต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form D จึงจะได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษี

อัตรากำหนดนำเข้า

- เครื่องสำอาง พิกัด HS 3204
อัตรา MFN 1% CEPT ไม่เสียภาษีนำเข้า
- แชมพู ยาสระผม ยาย้อมผม พิกัด HS 3305
อัตรา MFN 10% CEPT 5%
- ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดในช่องปาก พิกัด HS 3306
อัตรา MFN 3-7% CEPT 0 – 5%
- ผลิตภัณฑ์กำจัดกลิ่นกาย พิกัด HS 3307
อัตรา MFN 5-7% CEPT 5%
- สบู่และผลิตภัณฑ์ พิกัด HS 3401
อัตรา MFN 3-10% CEPT 0- 5%
- ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว พิกัด HS 3402
อัตรา MFN 1 – 10% CEPT 0 – 5%

หมายเหตุ สินค้าที่พิกัดย่อย มากกว่า 4 digit อัตราภาษีไม่เกินอัตราสูงสุดของพิกัดใหญ่ 4 digit

แหล่งนำเข้าสำคัญและส่วนแบ่งตลาด

ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้าเครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและรักษาผม ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดช่องปาก ผลิตภัณฑ์กำจัดกลิ่นกาย ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว และสบู่ มูลค่าประมาณปีละ 525 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2553 แนวโน้มการนำเข้าขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด แหล่งนำเข้าสำคัญประกอบด้วย ไทย มูลค่า 120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 29.8 มาเลเซีย มูลค่า 37.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 16.1 อินโดนีเซีย มูลค่า 21.91 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 9.4 สหรัฐอเมริกา มูลค่า 15.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 6.4 สิงคโปร์ มูลค่า 13.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 5.8 จีน มูลค่า 10.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 4.3 ญี่ปุ่น มูลค่า

10.01 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 4.2 และได้หวั่น มูลค่า 9.45 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 4.1

สินค้าไทยรายการสำคัญที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงและมูลค่าการส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้นในปี 2553 ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและรักษาผิวน ส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 80 ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดช่องปาก ร้อยละ 57.8 ผลิตภัณฑ์กำจัดกลิ่นกายร้อยละ 9.1 ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว ร้อยละ 5.0 เครื่องสำอาง ร้อยละ 3.1 และสบู่ ร้อยละ 1

โอกาสและช่องทางการส่งออก

ตลาดสินค้าเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์ ที่ใช้กับผิวหนัง ปาก ตา เล็บ และเส้นผม วัตถุประสงค์เพื่อการทำมาค้าขาย ป้องกันหรือรักษาให้อยู่ใน สภาพดี รวมทั้งช่วยการปรับสภาพให้ดูดียิ่งขึ้น ที่ไม่เกี่ยวกับการบำบัดรักษา ในฟิลิปปินส์มีโอกาสขยายตัวเพิ่มขึ้น ตามจำนวนความต้องการของประชากร ที่มีมากถึง 93 ล้านคน

ลักษณะตลาด เป็นตลาดที่มีความต้องการสินค้าที่ระดับราคาปานกลาง และราคาถูก ประมาณร้อยละ 80

สินค้าที่มีโอกาสขยายตลาดในฟิลิปปินส์ ควรให้ความสำคัญกับรูปแบบบรรจุภัณฑ์ และคำอธิบายรายละเอียดข้อบ่งใช้รวมทั้งฉลากต้องชัดเจนและ ใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับราคา ปริมาณและราคาสินค้าควรแข่งขันกับสินค้าที่มีคุณสมบัติแบบเดียวกันได้

การเข้าสู่ตลาด โดยการส่งออกสินค้าที่ใช้ตราสินค้าเป็นของตนเอง เนื่องจากตลาดมีกลุ่มกิจการค้าปลีกขนาดใหญ่หลายกลุ่ม สินค้า OEM จึงเป็น อีกช่องทางการตลาด

‘ตลาดสินค้าเครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์ ที่ใช้กับผิวหนัง ปาก ตา เล็บและเส้นผม วัตถุประสงค์เพื่อการทำมาค้าขาย ป้องกันหรือ รักษาให้อยู่ในสภาพดี รวมทั้ง ช่วยการปรับสภาพให้ดูดี ยิ่งขึ้นที่ไม่เกี่ยวกับการบำบัด รักษาในฟิลิปปินส์มีโอกาส ขยายตัวเพิ่มขึ้น’

ลักษณะการนำเข้า ผู้นำเข้าสินค้าจะนำเข้าสินค้าต่อครั้งไม่มากแต่บ่อยครั้ง

กลยุทธ์ในการเปิดตลาดควรควบคู่กับ กิจกรรมส่งเสริมการขาย โอกาสทางการตลาดจะดีกว่าให้ผู้นำเข้าดำเนินการ ค้าส่ง ค้าปลีก เพียงอย่างเดียว

4.5 ภาวะตลาดสินค้าอาหารในฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าอาหารประเภท

ต่าง ๆ ประมาณ ปีละกว่า 3,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ประกอบด้วยอาหารสด 1,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และอาหารปรุงแต่ง 1,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แนวโน้มการนำเข้าขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยตลอด ตามอัตราการขยายตัวของประชากรที่คาดการณ์ว่ามีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 2 ต่อปี จากจำนวนประชากร 93 ล้านคนในปี 2553

สินค้าอาหารรายการสำคัญที่มีการนำเข้า ได้แก่ ข้าว อาหารปรุงแต่งที่มีส่วนผสมของโปรตีนอาหารปรุงแต่งที่ได้จากแป้งสำหรับทารก ผลิตภัณฑ์นม แป้งประเภทต่างๆ น้ำมัน น้ำมันพืช อาหารปรุงแต่งสำเร็จรูป เช่นบะหมี่ ชุป เครื่องปรุงต่างๆและซอสปรุงรส ผลไม้อบแห้งและน้ำผลไม้ ขนมขบเคี้ยวที่ได้จากธัญพืช และเมล็ดผลไม้ ข้าวโพด และผักผลไม้ต่างๆ หลายรายการ

แหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ฮองกง ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เบลเยียม ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน บราซิล อิสราเอล อังกฤษ และเดนมาร์ก

แนวโน้มตลาดนำเข้าขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเฉพาะการนำเข้าจากกลุ่มประเทศอาเซียนเนื่องจากในปัจจุบันคุณภาพสินค้า ใกล้เคียงกับสินค้าที่ผลิตจากอเมริกา ยุโรปและออสเตรเลียขณะเดียวกันก็มีความได้เปรียบด้านระยะทางการขนส่ง การนำเข้าแต่ละครั้งไม่จำเป็นต้องนำเข้าจำนวนมาก เพราะสามารถส่งมอบสินค้าได้ภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ และช่วยให้ผู้นำเข้าลดภาระด้านต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังลงได้มากพฤติกรรมในการบริโภคของฟิลิปปินส์มีความคล้ายคลึง เช่นเดียวกับผู้บริโภคในตลาดอาเซียน กล่าวคือมีการบริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก ส่วนผสมของอาหารประเภทต่างๆ ที่ใช้รับประทานกับข้าว ก็มีความคล้ายคลึงกัน ขณะเดียวกัน ฟิลิปปินส์มีข้อจำกัดด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่ใช้ผลิตอาหาร เนื่องจากภัยธรรมชาติ จึงต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าอาหารประเภทต่างๆ เพื่อสนองต่อความต้องการของตลาดภายในประเทศที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

ตลาดสินค้าอาหารของฟิลิปปินส์ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 12 – 15 ต่อปีสินค้าที่รายการสำคัญที่มีแนวโน้มอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าว อาหารปรุงแต่งจากแป้งที่มีส่วนผสมของโปรตีน อาหารปรุงแต่งจากแป้งที่ใช้สำหรับเด็กผลิตภัณฑ์นม อาหารสำเร็จรูปปรุงแต่ง เช่น ซุป บะหมี่สำเร็จรูป ส่วนผสมอาหารสำเร็จรูปต่างๆ ซอสปรุงรส น้ำมันพืช ผลไม้อบแห้ง อาหารประเภท Snack แป้งชนิดต่างๆ น้ำตาล ข้าวโพดกระป๋อง เป็นต้น

การนำเข้าสินค้าไทย และส่วนแบ่งตลาด

ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้าอาหารประเภทต่างๆ จากไทย ทั้งอาหารสำเร็จรูป และกึ่งสำเร็จรูป มูลค่าประมาณ ปีละ 170 – 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าอาหารไทย มีส่วนแบ่งตลาดในฟิลิปปินส์ประมาณ ร้อยละ 8

มูลค่าการส่งออกสินค้าอาหารรายการสำคัญของไทยที่ส่งไปตลาดฟิลิปปินส์ ในปี 2553 ได้แก่ อาหารปรุงแต่งที่มีส่วนผสมของโปรตีนมูลค่า 54.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 28 คู่แข่งสำคัญของไทย คือ สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ และอูรุกวัย

อาหารปรุงแต่งที่ทำจากแป้งชนิดต่างๆ สำหรับใช้เลี้ยงทารกมูลค่า 20.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 13.5 คู่แข่งสำคัญของไทย คือ สิงคโปร์ เนเธอร์แลนด์ ไอร์แลนด์

นม และผลิตภัณฑ์นม มูลค่า 17.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12 คู่แข่งสำคัญของไทย คือ สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และมาเลเซีย

ข้าว มูลค่า 50.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาด ร้อยละ 4.9 คู่แข่งสำคัญของไทย ได้แก่ เวียดนาม สหรัฐอเมริกา และปากีสถาน

น้ำตาลดิบและกากน้ำตาล มูลค่า 12.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 40

คู่แข่งสำคัญคือ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ มาเลเซีย ออสเตรเลีย และเยอรมัน อาหารสำเร็จรูป เช่น ซุป เครื่องปรุงรส แกงสำเร็จรูป อาหารไทยแช่แข็ง มูลค่า 7.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 65 คู่แข่งสำคัญคือ สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สิงคโปร์ และบราซิล

แป้งชนิดต่างๆ ที่เป็นผง และเส้น ใช้ในการประกอบอาหาร มูลค่า 7.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 33.8 คู่แข่งสำคัญคือ เวียดนาม อินโดนีเซีย เยอรมัน และเบลเยียม

ขนมขบเคี้ยวที่มีส่วนผสมของโกโก้แลตและน้ำตาล มูลค่า 6.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 32 คู่แข่งสำคัญคือ จีน อินโดนีเซีย และอินเดีย

ข้าวโพดกระป๋อง มูลค่า 3.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 17.8 คู่แข่งสำคัญคือ ออสเตรเลีย อินเดีย และสหรัฐอเมริกา

‘ตลาดสินค้าอาหารของฟิลิปปินส์ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 12 – 15 ต่อปีสินค้าที่รายการสำคัญที่มีแนวโน้มอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ ข้าว อาหารปรุงแต่งจากแป้งที่มีส่วนผสมของโปรตีน อาหารปรุงแต่งจากแป้งที่ใช้สำหรับเด็กผลิตภัณฑ์นม อาหารสำเร็จรูปปรุงแต่ง เช่น ซุป บะหมี่สำเร็จรูป ส่วนผสมอาหารสำเร็จรูปต่างๆ ซอสปรุงรส น้ำมันพืช ผลไม้อบแห้ง อาหารประเภท Snack แป้งชนิดต่างๆ น้ำตาล ข้าวโพดกระป๋อง เป็นต้น’

ขอสรุปรส ผลไม้อบแห้ง น้ำผลไม้กล่อง/กระป๋อง พืชผักแห้งต่างๆ มูลค่า 2.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 4.6 คู่แข่งสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ฮองกง มาเลเซีย จีน ญี่ปุ่น อเมริกาใต้ ซิลี และ กรีซ

อาหารปรุงแต่งจากธัญพืช เช่น คอนเฟร็ก ขนมขบเคี้ยว มูลค่า 1.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 26.6 คู่แข่งสำคัญ มาเลเซีย อินโดนีเซียจีน และสวีตเซอร์แลนด์

โอกาสขยายตลาดสินค้าอาหารไทยไปตลาดฟิลิปปินส์ มีความเป็นไปได้อีกมาก เพราะตลาดมีมูลค่ากว่าสามพันห้าร้อย ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ พฤติกรรมการบริโภคของคนฟิลิปปินส์ ใกล้เคียงหรือคล้ายๆ กับคนไทยวัตถุดิบอาหารไทยหลายๆ ชนิด สามารถใช้ทดแทนกันได้ โดยแนวโน้มการบริโภคจะขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นตามอัตราการขยายตัวของประชากรภายในประเทศ คาดว่าตลอดปี 2554 จะมีการนำเข้าสินค้ากลุ่มอาหารจากไทยเพิ่มขึ้นจากปี 2553 ประมาณร้อยละ 10-12 หรือมูลค่าประมาณ 200 –250 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

กฎระเบียบการนำเข้าและภาษีนำเข้า

‘สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมอาหาร เช่น อาหารสำเร็จรูป และอาหารปรุงแต่ง สินค้ากึ่งสำเร็จรูป เช่น แป้งประเภทต่างๆ สามารถส่งออกไปตลาดฟิลิปปินส์ไม่มีข้อจำกัดด้านการนำเข้า ผลิตภัณฑ์อาหารที่นำเข้าไปจำหน่ายในฟิลิปปินส์ต้องจดทะเบียนที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งในทางปฏิบัติผู้นำเข้าจะเป็นผู้ดำเนินการยื่นขอจดทะเบียน’

ฟิลิปปินส์มีมาตรการควบคุมการนำเข้าสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ โดยมีการเข้มงวดในการนำเข้าสินค้าผัก และผลไม้สดจากประเทศเขตร้อน สินค้าผลไม้ไทยที่อนุญาตให้นำเข้าโดยสะดวกคือ มะขามหวานและลองกอง ส่วนสินค้าไก่สด ไก่แช่แข็ง ไก่แปรรูป จากไทย สินค้าเนื้อวัวสดและแช่เย็น เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์ มีการควบคุมการนำเข้าอย่างเข้มงวดและผู้นำเข้าต้องได้รับใบอนุญาตนำเข้า (Import license) ขณะนี้รัฐบาลฟิลิปปินส์อยู่ระหว่างการปรับปรุงกฎระเบียบการนำเข้า และการตรวจรับรองโรงงานด้านสุขอนามัยคาดว่าจะมีผลบังคับใช้ในเร็วๆ นี้

สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมอาหาร เช่น อาหารสำเร็จรูป และอาหารปรุงแต่ง สินค้ากึ่งสำเร็จรูปเช่นแป้งประเภทต่างๆ สามารถส่งออกไปตลาดฟิลิปปินส์ไม่มีข้อจำกัดด้านการนำเข้า ผลิตภัณฑ์อาหารที่นำเข้าไปจำหน่ายในฟิลิปปินส์ต้องจดทะเบียนที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งในทางปฏิบัติผู้นำเข้าจะเป็นผู้ดำเนินการยื่นขอจดทะเบียน

ภาษีนำเข้าสินค้าอาหารปรุงแต่งและอาหารสำเร็จรูป ภายในอาเซียนใช้อัตรา Common Effective Preferential Tariff [CEPT] ภาษีนำเข้าเฉลี่ย 0 – 5 % และต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า [Form A] กำกับ

โอกาสในการขยายตลาด และช่องทางการตลาด

ตลาดนำเข้าสินค้าอาหารในฟิลิปปินส์ มูลค่ากว่าปีละ 3.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ประชากรประมาณ 93 ล้านคน อัตราการขยายตัวของประชากร ประมาณ ร้อยละ 2 ต่อปี ขณะที่สินค้าอาหารไทยมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ประมาณ ร้อยละ 8 ฉะนั้นโอกาสในการขยายตลาดหรือเพิ่มส่วนแบ่งตลาดสินค้าอาหารของไทย ในตลาดฟิลิปปินส์ มีความเป็นไปได้อีกมากปัจจัยเกื้อหนุนสำคัญ ได้แก่ พฤติกรรมในการบริโภคคล้ายคลึงกับคนไทย และคนฟิลิปปินส์นิยมการออกมารับประทานอาหารนอกบ้าน ระยะเวลาในการขนส่งสินค้าไม่ยาวนาน อัตราภาษีนำเข้าสินค้าอาหารกึ่งและสำเร็จรูปเพียงร้อยละ 0-5

ช่องทางการตลาดในการส่งออกสินค้าอาหารไปสู่ตลาดฟิลิปปินส์สามารถสรุปได้ 3 ช่องทาง คือ

- ผู้นำเข้าสินค้าอาหาร ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ที่มีระบบกระจายสินค้าสู่กิจการค้าปลีก
- กิจการค้าปลีกที่มีระบบกระจายสินค้าเป็นของตนเอง เช่น 7 อีเลเวน หรือกิจการค้าปลีก ที่มีเครือข่ายกิจการค้าปลีกขนาดกลาง และเล็กจำนวนมาก
- ส่งสินค้าผ่านศูนย์กระจายสินค้าเอกชน ที่มีเครือข่ายกระจายสินค้าเป็นของตนเอง กระจายสินค้าให้กับร้านค้าปลีกในเครือ

‘ตลาดนำเข้าสินค้าอาหารในฟิลิปปินส์ มูลค่ากว่าปีละ 3.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ประชากรประมาณ 93 ล้านคน อัตราการขยายตัวของประชากร ประมาณ ร้อยละ 2 ต่อปี ขณะที่สินค้าอาหารไทยมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ประมาณ ร้อยละ 8 ฉะนั้นโอกาสในการขยายตลาดหรือเพิ่มส่วนแบ่งตลาดสินค้าอาหารของไทย ในตลาดฟิลิปปินส์มีความเป็นไปได้ อีกมาก’

4.6 ภาวะตลาดสินค้าของตกแต่งบ้านและเครื่องใช้ในครัวเรือน ฟิลิปปินส์

ข้อมูลทั่วไปและประเภทสินค้า

ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้า ของตกแต่งบ้านและเครื่องใช้ในครัวเรือน ประมาณ ปีละ 50-60 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ประกอบด้วยสินค้านำเข้ารายการสำคัญ ได้แก่ รูปแกะสลักและเครื่องประดับตกแต่งทำด้วยไม้ (HS 4421) กรอบรูปไม้ (HS 4414) ดอกไม้ประดิษฐ์ (HS 6702) รูปปั้นทำด้วยเหล็กหล่อ (HS 7325) รูปหล่อทำด้วยปูนปลาสเตอร์ (HS 6809) รูปปั้นเซรามิกและแจกันเนื้อละเอียด (HS 6914) โคมไฟ (HS 8513) เครื่องแก้ว (HS 7014) เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำจากไม้ (HS 4419) เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารโลหะ (HS 8215) เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารพลาสติก โลหะและเมลามีน (HS 3924) ผลิตภัณฑ์เซรามิก (HS 6911) และผลิตภัณฑ์สิ่งทอต่างๆ ที่ใช้สำหรับตกแต่งภายในบ้าน

แหล่งนำเข้าสำคัญ ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น เวียดนาม สหรัฐอเมริกา ไทย ไต้หวัน มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฮองกง เบลเยียม อิตาลี และฝรั่งเศส เป็นต้น

แนวโน้มการนำเข้าขยายตัวเพิ่มขึ้นตลอด กล่าวคือ ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา ตลาดมีอัตราขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 20 -25 ต่อปี

‘เฉพาะสินค้าประเภท
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและ
เครื่องครัวพลาสติกของ
ไทยเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ
ราคาแข่งขันในตลาดได้ รวมทั้ง
เป็นที่ยอมรับในความสามารถ
ในการส่งมอบสินค้าได้รวดเร็ว
และตรงเวลา’

เพราะอัตราการขยายตัวของการก่อสร้างที่พักอาศัยเพิ่มขึ้นและการขยายตัว
ของครอบครัวใหม่ สินค้ามีการพัฒนารูปแบบ และปรับปรุงให้เป็นที่ต้องการ
ของผู้บริโภคและมีประโยชน์ใช้สอยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าประเภท
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและเครื่องครัวพลาสติกของไทยเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ
ราคาแข่งขันในตลาดได้ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับในความสามารถในการส่งมอบ
สินค้าได้รวดเร็วและตรงเวลา

การนำเข้าสินค้าไทยและส่วนแบ่งตลาด

ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้าเครื่องใช้ในครัวเรือนและของตกแต่งบ้านจากไทย
มูลค่าประมาณ 12 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2553 สินค้าไทยมีส่วนแบ่ง
ตลาดร้อยละ 15.7 สินค้ารายการสำคัญของไทยที่มีส่วนแบ่งตลาดสูง ได้แก่

รูปหล่อทำด้วยปูนปลาสเตอร์	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 48.5
รูปปั้นทำด้วยเหล็กหล่อ	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 29
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารทำด้วยไม้	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 21.5
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารพลาสติก	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 12
กรอบรูปไม้	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 7.7
รูปปั้นเซรามิกและแจกัน	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 3.3
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเซรามิก	ส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 2

การนำเข้าสินค้าไทยช่วง 8 เดือนแรกของ ปี 2554 (ม.ค.-ส.ค.)
มีมูลค่ารวม ประมาณ 7.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากเวลาเดียวกันของปีก่อน
ร้อยละ 9 คาดว่าในปี 2554 จะมีการนำเข้าสินค้าไทยประมาณ 10.5 ล้านดอลลาร์
สหรัฐฯ หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 10

สินค้ารายการสำคัญที่มีอัตราการขยายตัว ของการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นมาก
ในระยะ 8 เดือนแรกของปี 2554 ได้แก่ รูปปั้นทำด้วยเหล็กหล่อรูปหล่อ
ทำจากปูนปลาสเตอร์ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารทำด้วยไม้ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร
ทำด้วยพลาสติก รูปแกะสลักไม้ และโคมไฟต่างๆ อัตราการขยายตัว
การนำเข้าเฉลี่ย ร้อยละ 5 -9

กฎระเบียบและภาษีนำเข้า

สินค้าเครื่องใช้ในครัวเรือนและของตกแต่งบ้าน รายการต่างๆ ดังกล่าว
ข้างต้น ส่งออกไปฟิลิปปินส์ได้เสรี ไม่มีข้อจำกัดด้านการนำเข้า แต่ต้องมีฉลาก
ที่ตัวสินค้า หรือบรรจุภัณฑ์ ให้ชัดเจน

เอกสารประกอบการส่งออก เป็นไปตามหลักสากล สำหรับสินค้าที่มีแหล่ง
กำเนิดจากไทย ต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า Form D เพื่อจะได้
รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษี และอัตราภาษีนำเข้า ภายใต้ Common Effective

Preferential Tariff (CEPT) ซึ่งมีอัตราต่ำกว่า สินค้าที่นำเข้าจากประเทศนอกกลุ่มสมาชิกอาเซียนอัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ย อยู่ระหว่างร้อยละ 0 – 5

การตลาดและโอกาสขยายตลาด

ตลาดสินค้าเครื่องใช้ในครัวเรือนและของตกแต่งบ้านในฟิลิปปินส์ จำแนกได้ 3 กลุ่มตลาดเป้าหมาย กล่าวคือ กลุ่มรายได้สูงร้อยละ 15 กลุ่มรายได้ปานกลางร้อยละ 30 รายได้ต่ำร้อยละ 55 สินค้าส่งออกไปฟิลิปปินส์ ควรให้ความสำคัญ กับกลุ่มรายได้ปานกลางและรายได้ต่ำเพราะเป็นตลาดขนาดใหญ่กว่ากลุ่มที่มีรายได้สูง ราคาควรแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตจากจีนได้ เพราะผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้านำเข้าราคาถูก หากรูปแบบและคุณภาพดีกว่าสินค้าจีน แต่ราคาสูงกว่าไม่มากนัก จะสามารถทำตลาดได้ดี ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสนใจสินค้าไทยเพราะมีรูปแบบและสีสันตรงตามรสนิยมของฟิลิปปินส์

ช่องทางการส่งสินค้าออก ควรเสนอขายโดยตรงกับผู้นำเข้า เนื่องจากผู้นำเข้าจะเป็นผู้เสนอขายสินค้าให้ ห้างสรรพสินค้า หรือร้านค้าปลีกอีกต่อหนึ่ง หรือมีร้านค้าปลีกของตนเองโดยใช้ทำเลในศูนย์การค้าที่มีชื่อเสียง เป็นที่แสดงสินค้าและค้าปลีก

4.7 ภาวะตลาดสินค้าและเวชภัณฑ์ในฟิลิปปินส์

อุตสาหกรรมยาในประเทศฟิลิปปินส์นับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และมีมูลค่าการผลิตและการตลาดมากกว่า 12,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีประชากรหนาแน่น รวม 93 ล้านคน ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยเด็กและวัยหนุ่มสาวเป็นจำนวนมากรวมทั้งรัฐบาลให้ความสำคัญทางด้านการสาธารณสุข จึงมีการจัดสรรงบประมาณในเรื่องยาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก โดยอุตสาหกรรมยาในประเทศฟิลิปปินส์ ครอบคลุมถึง กลุ่มผู้ผลิตยา ตัวแทนจำหน่าย กลุ่มผู้ผลิตยาในประเทศ และกลุ่มผู้นำเข้าและผู้ส่งออกยา

กฎระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาในประเทศฟิลิปปินส์

สำนักงานอาหารและยา เป็นหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุขฟิลิปปินส์ มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแล ออกกฎระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการจำหน่ายยาและเวชภัณฑ์ต่างๆ ในประเทศ เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค โดยมีกฎระเบียบในด้านต่างๆ ดังนี้

1. Licensing of Firms

ผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยา คือ ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย หรือผู้นำเข้ายา ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบการจากสำนักงานอาหารและยา หรือ Bureau of food and Drugs (BFAD)

‘ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มรายได้ปานกลาง และรายได้ต่ำเพราะเป็นตลาดขนาดใหญ่กว่ากลุ่มที่มีรายได้สูง ราคาควรแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตจากจีนได้ เพราะผู้บริโภคให้ความสำคัญกับสินค้านำเข้าราคาถูก หากรูปแบบและคุณภาพดีกว่าสินค้าจีน แต่ราคาสูงกว่าไม่มากนัก จะสามารถทำตลาดได้ดี ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสนใจสินค้าไทยเพราะมีรูปแบบและสีสันตรงตามรสนิยมของฟิลิปปินส์ ’

2. Brand Clearance

สำนักงานอาหารและยา เป็นผู้อนุมัติชื่อยี่ห้อของยาก่อนการจดทะเบียน และการวางจำหน่าย เพื่อตรวจสอบชื่อยาเหล่านั้นว่ามีความหมายตรงกันหรือ สอดคล้องกันหรือไม่ นอกจากนั้นเพื่อตรวจสอบว่ามีผู้ผลิตและจำหน่ายยา ในชื่อเดียวกันแล้วหรือไม่

3. Product Registration

การจดทะเบียนผลิตภัณฑ์ยาประเภทต่างๆ ในด้านส่วนผสมของยานั้นๆ วิธีการใช้ การบรรจุ โดยเมื่อผู้ประกอบการผ่านการจดทะเบียนในผลิตภัณฑ์ ยานั้นๆ แล้ว ต้องดำเนินการจดทะเบียนต่อในทุกๆ 5 ปี

4. Product Labeling

กฎระเบียบเกี่ยวกับการปิดป้ายฉลากยา วันที่ผลิต วันหมดอายุ และ คุณสมบัติของยา เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

5. Price Control

กระทรวงสาธารณสุขฟิลิปปินส์ ต้องการให้ผลิตภัณฑ์ยาในประเทศ เป็น สินค้าที่มีราคาไม่สูงเกินไปนัก แต่ไม่ได้มีการควบคุมราคาโดยตรง และมีการ สนับสนุนให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์ยาที่ผลิตได้ในประเทศ และให้ผู้ผลิตแข่งขันกัน ในด้านราคา เพื่อให้ประชาชนทุกระดับชั้น เข้าถึงยาได้มากขึ้นและทั่วถึงกัน

การนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาจากต่างประเทศ

ประเทศฟิลิปปินส์มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาจากต่างประเทศประมาณปีละ 500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ รวมทั้งมีการส่งออกยาไปยังต่างประเทศด้วยผู้ประกอบการ นำเข้ายาจากต่างประเทศต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานอาหารและยา ก่อนการนำเข้าและต้องมีเอกสารใบอนุญาตการเป็นตัวแทนจำหน่ายยา ประเภทนั้น และใบอนุญาตนำเข้ายา

อัตราภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์ยา

การนำเข้าระหว่างกันในกลุ่มอาเซียน ภาษีนำเข้าร้อยละ 0 และ MFN ร้อยละ 3 VAT ร้อยละ 12

4.8 ภาวะตลาดสินค้าเม็ดพลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติกใน ประเทศฟิลิปปินส์

ภาวะการผลิต

ประเทศฟิลิปปินส์มีอุตสาหกรรมการผลิต Petrochemical Industry เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ ในประเทศ เช่นอุตสาหกรรมผลิตพลาสติก

อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น โดยมีกำลังการผลิตปีละประมาณ 100,000 เมตริกตัน จำแนกเป็น Polypropylene, Polyethylene, Polyvinyl Chloride, และ Polystyrene ตามลำดับ แต่ผลผลิตยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ จึงต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ

การนำเข้า

อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องและใช้วัตถุดิบพลาสติกในฟิลิปปินส์ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับตั้งแต่ปี 2000 จึงทำให้เกิดความต้องการนำเข้าเพิ่มขึ้น โดยจากสถิติการนำเข้าสินค้าเม็ดพลาสติก มีการนำเข้าประมาณปีละ 900 ล้านเหรียญสหรัฐฯ มีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละร้อยละ 10 แต่ในปี 2010 มีการนำเข้าลดลงร้อยละ 30 เนื่องจากผลกระทบของวิกฤตการณ์เศรษฐกิจโดยมีการนำเข้ามากตามลำดับคือ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไทย จีน มาเลเซีย และไต้หวัน ตามลำดับ โดยนำเข้าจากประเทศไทยมากเป็นอันดับที่ 4 มีมูลค่าการนำเข้าจากไทยประมาณปีละ 80 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

อัตราภาษีนำเข้า

MFN ร้อยละ 1-15

ASEAN CEPT (ตั้งแต่ 1 มกราคม 2553 อัตราภาษีร้อยละ 0)

ช่องทางการจำหน่าย

การนำเข้าสินค้าเม็ดพลาสติก จะผ่านผู้นำเข้ารายใหญ่ และส่งสินค้าผ่านตัวแทนจำหน่ายทั่วประเทศฟิลิปปินส์ โดยแหล่งจำหน่ายในฟิลิปปินส์จะอยู่ที่เมืองเกซอนซิตีเป็นส่วนใหญ่

พฤติกรรมผู้บริโภค

รสนิยมของผู้บริโภคฟิลิปปินส์ เริ่มเปลี่ยนไปตามนโยบายรัฐบาลในทางที่จะช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติและลดมลภาวะโลกร้อนมากยิ่งขึ้น สินค้าพลาสติกเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ประเทศฟิลิปปินส์รณรงค์ให้มีการใช้น้อยลง โดยเฉพาะภาชนะพลาสติกในอุตสาหกรรมอาหารที่เดิมมีใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันมีการทดแทนโดยผลิตภัณฑ์กระดาษ แต่สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์และสิ่งทอ ยังคงมีการใช้วัตถุดิบพลาสติกอยู่ แต่ในอนาคตกำลังมีผลิตภัณฑ์ทดแทนประเภทอื่นๆ

สถานการณ์ของประเทศคู่แข่งในตลาด

ฟิลิปปินส์นำเข้าสินค้าเม็ดพลาสติกจากไทยมาเป็นอันดับที่ 4 รองจากสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ โดยมีมูลค่าการนำเข้าใกล้เคียงกันคือ ปีละประมาณ 90 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยการนำเข้าสินค้าเม็ดพลาสติกมีแนวโน้มเริ่มลดลง

‘รสนิยมของผู้บริโภคฟิลิปปินส์ เริ่มเปลี่ยนไปตามนโยบายรัฐบาลในทางที่จะช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติและลดมลภาวะโลกร้อนมากยิ่งขึ้น สินค้าพลาสติกเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ประเทศฟิลิปปินส์รณรงค์ให้มีการใช้น้อยลง โดยเฉพาะภาชนะพลาสติกในอุตสาหกรรมอาหารที่เดิมมีใช้กันอย่างแพร่หลาย’

‘อุตสาหกรรม การก่อสร้างและการผลิต เฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรม การผลิตรถยนต์ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ยังคงมีความต้องการใช้ วัตถุดิบเม็ดพลาสติก จึงทำให้สินค้าไทยยังสามารถขยายตลาดส่งออกมายังฟิลิปปินส์ได้ โดยไทยมีความได้เปรียบในเรื่องระยะทางขนส่งทางเรือที่ใกล้กว่าประเทศคู่แข่งอื่นๆ’

SWOT สินค้าเม็ดพลาสติกของไทยในฟิลิปปินส์

- อุตสาหกรรมการก่อสร้างและการผลิตเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรม การผลิตรถยนต์ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ยังคงมีความต้องการใช้ วัตถุดิบเม็ดพลาสติก จึงทำให้สินค้าไทยยังสามารถขยายตลาดส่งออกมายังฟิลิปปินส์ได้ โดยไทยมีความได้เปรียบในเรื่องระยะทางขนส่งทางเรือที่ใกล้กว่าประเทศคู่แข่งอื่นๆ
- แนวโน้มการใช้วัตถุดิบเม็ดพลาสติกในอุตสาหกรรมอาหารและเฟอร์นิเจอร์ มีแนวโน้มลดลงอาจทำให้วัตถุดิบเม็ดพลาสติกจากไทยมีความต้องการใช้ลดลง
- ความตกลง AFTA ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมามีผลกระทบต่อราคาสินค้าเม็ดพลาสติกจากไทยเหลือร้อยละ 0 น่าจะเป็นโอกาสอันดีของการส่งออกเม็ดพลาสติกจากไทยมายังฟิลิปปินส์ได้มากขึ้น
- ฟิลิปปินส์จัดว่าเป็นประเทศที่มีการกีดกันทางการค้าสูง โดยเฉพาะมาตรการ NTB หากมีผู้ประกอบการในประเทศได้รับความเดือดร้อนจากสินค้านำเข้า มาตรการ Safe guard และอื่นๆ อาจถูกนำมาใช้เพื่อจำกัดการนำเข้าได้

5. การลงทุน

(นักลงทุนไทยสามารถลงทุนได้ 100% ในเกือบทุกกิจการ ยกเว้นที่ระบุใน Foreign Investments Negative List (FINL))

5.1 การลงทุนจากต่างประเทศ

จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของฟิลิปปินส์ (Board of Investments) การลงทุนจากต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยการลงทุนจากต่างชาติส่วนใหญ่มาจากเกาหลีใต้และอังกฤษเพิ่มขึ้นมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้า โดยเฉพาะเกี่ยวกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า โดยมีมูลค่าลงทุนจากเกาหลีใต้ประมาณ 720.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 9 เท่า และอังกฤษ 525.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 13.1 เท่า บริษัทขนาดใหญ่ที่เข้ามาลงทุนในฟิลิปปินส์แล้ว เช่น

- Asian Dragon Oil Refinery Corp.
- San Roque Power Corp.
- Samsung Electro-Machines Phils, Inc
- RT Global Detailing and Consulting Ind.
- UPP

- CHC Canning Company
- Bacnotan Steel Industries, Inc
- Digital Telecommunications Phils., Inc

ด้านการลงทุนของไทย ผู้ประกอบการรายสำคัญในฟิลิปปินส์ ได้แก่

- Alliance Tuna International Inc.
- Asian Hospital (เครือโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์)
- CP Group
- Dusit Hotel Nikko
- Ebro Arnaturen
- Fenca Products Corp.
- Italian-Thai Development
- Mariwasa Siam Ceramics
- PTT
- SCT Co., Ltd.
- Subic Bay Distribution Inc.
- TPI Philippines Corp.
- UBIS (Asia) Ltd./Vitacan
- United Pulp & Paper

อนึ่ง รัฐบาลฟิลิปปินส์วางแผนการแปรรูปกิจการไฟฟ้าด้านการผลิตและสายส่งหลังจากที่คาดว่าจะเกิดการขาดแคลนไฟฟ้าอย่างรุนแรงในปี 2553 เพื่อกระตุ้นการลงทุนและลดต้นทุนเป้าหมายหนึ่งคือ การแปรรูปโรงไฟฟ้าที่เกาะลูซอนและวิซายาสปัจจุบันได้แปรรูปโรงงานไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กไปบ้างแล้ว รวมถึงได้เปิดประมูลโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด 600 เมกกะวัตต์ไปเมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 ซึ่งนับเป็นสัญญาณที่ดีในการกระตุ้นการลงทุนจากต่างชาติ

5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

รถไฟฟ้า

ในกรุงมะนิลา มีระบบรถไฟฟ้ายกระดับรวม 2 สายคือ

1. สาย Light Rail Transit (LRT) มี 2 เส้นทาง ได้แก่ LRT1 (สายสีเหลือง) ให้บริการในเส้นทางถนนแทฟต์ และริวัลอะเวนิว ตั้งแต่สถานี Baclaran ไปจนถึงสายที่สถานี Monumento และ LRT2 (สายสีม่วง) ให้บริการในทิศตะวันออก-ตะวันตก คือ จากสถานี Recto ถึงสถานีปลายทาง M.A.Roxas โดยสาย LRT2 เชื่อมต่อกับสาย LRT1 ที่สถานี Doroteo Jose และเชื่อมต่อกับสาย MRT3 ที่สถานี Cubao

ภาพรถไฟฟ้าในกรุงมะนิลา

2. สาย Metropolitan Rail Transit (MRT) มี 1 เส้นทาง คือ MRT 3 (สายสีฟ้า) ให้บริการเส้นทางคู่ขนานกับถนน EDSA จากถนนนอร์ทอะเวนิว ในเขตอนชิตีผ่านสถานีที่ 12 ในย่านธุรกิจมากาตีและออร์ติกัส จนสุดสายและพบกับสาย LRT 1 ที่ถนนแทพต์ อะเวนิว

โทรศัพท์

ปี 2550 ฟิลิปปินส์มีสายโทรศัพท์พื้นฐานทั่วประเทศเพียง 6.5 ล้านเครื่อง ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับประชากรที่มี

จำนวนมากทำให้โทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมถึงการส่งข้อความทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ (SMS) เป็นที่นิยมแพร่หลายในกลุ่มชาวฟิลิปปินส์ ปัจจุบันมีโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน 35 ล้านเครื่องหรือเฉลี่ย 42 เครื่องต่อประชากร 100 คน ส่วนอินเทอร์เน็ต มีผู้ใช้งานเฉลี่ย 3.5 คนต่อประชากร 100 คน

‘ตาม Foreign Investment

Act 1991 นักลงทุนต่างชาติสามารถเป็นเจ้าของกิจการโดยไม่ต้องมีคนท้องถิ่นร่วมทุน ยกเว้นธุรกิจที่อยู่ในรายการธุรกิจต้องห้าม (The Foreign Investment Negative List) เช่น ธุรกิจบริการร้านอาหาร เป็นต้น โดยสัดส่วนการถือหุ้นที่อนุญาตให้คนต่างชาติถือครองแตกต่างกันตามประเภทของธุรกิจ’

5.3 กฎระเบียบด้านการลงทุนในประเทศ

รัฐบาลส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศโดยมี Foreign Investment Act 1991 เป็นกฎหมายหลัก มีการให้สิทธิพิเศษต่างๆ เพื่อจูงใจนักลงทุนทั้งจากภายในและต่างประเทศ ต่อมาในปี 1996 มีการแก้ไขกฎหมายการลงทุนโดยผ่อนปรนเงื่อนไขการลงทุนขั้นต่ำ เพื่อชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น

ตาม Foreign Investment Act 1991 นักลงทุนต่างชาติสามารถเป็นเจ้าของกิจการโดยไม่ต้องมีคนท้องถิ่นร่วมทุน ยกเว้นธุรกิจที่อยู่ในรายการธุรกิจต้องห้าม (The Foreign Investment Negative List) เช่น ธุรกิจบริการ ร้านอาหาร เป็นต้น โดยสัดส่วนการถือหุ้นที่อนุญาตให้คนต่างชาติถือครองแตกต่างกันตามประเภทของธุรกิจ

กิจกรรมที่มีเงื่อนไขในการลงทุนสำหรับชาวต่างชาติ (Foreign Investments Negative List -FINL)

List A : กิจกรรมที่มีข้อจำกัดการลงทุนของต่างชาติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

กิจกรรมที่ห้ามต่างชาติลงทุน	1. Mass media except recording 2. Practice of all professions 1. a) Engineering 2. b) Medicine and allied professions 3. c) Accountancy 4. d) Architecture 5. e) Criminology 6. f) Chemistry 7. g) Customs brokerage 8. h) Environmental planning 9. i) Forestry 10. j) Geology 11. k) Interior design 12. l) Landscape architecture 13. m) Law 14. n) Librarianship 15. o) Marine desk officers 16. p) Marine engine officers 17. q) Master plumbing 18. r) Sugar technology 19. s) Social work 20. t) Teaching 21. u) Agriculture 22. v) Fisheries 3. Retail trade enterprises with paid-up capital of less than US\$ 2,500,000 4. Cooperatives 5. Private security agencies 6. Small-scale mining 7. Utilization of marine resources in archipelagic waters, territorial sea, and exclusive economic zone as well as small-scale utilization of natural resources in rivers, lakes, bays, and lagoons 8. Ownership, operation, and management of cockpits 9. Manufacture, repair, stockpiling and/or distribution of nuclear weapons 10. Manufacture, repair, stockpiling and/or distribution of biological, chemical and radiological weapons, and anti-personnel mines 11. Manufacture of firecrackers and other pyrotechnic devices
กิจกรรมที่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ไม่เกิน 20%	1. Private radio communications network

กิจการที่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ไม่เกิน 25%	1. Private recruitment, whether for local or overseas employment 2. Contracts for the construction and repair of locally-funded public works except : ○ a) Infrastructure/development projects covered in RA No.7718 ○ b) Projects which are foreign-funded or-assisted and required to undergo international competitive bidding 3. Contracts for the construction of defense-related structures
กิจการที่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ไม่เกิน 30%	1. Advertising
กิจการที่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ไม่เกิน 40%	1. Exploration, development, and utilization of natural resources 2. Ownership of private lands 3. Operation and management of public utilities 4. Ownership/establishment and administration of educational institutions 5. Culture, production, milling, processing, trading except retailing, of rice and corn and acquiring, by barter, purchase or otherwise, rice and corn and the by-products thereof 6. Contracts for the supply of materials, goods and commodities to a government-owned or controlled corporation, company, agency, or municipal corporation 7. Project proponent and facility operator of a BOT project requiring a public utilities franchise 8. Operation of deep sea commercial fishing vessels 9. Adjustment companies 10. Ownership of condominium units where the common areas in the condominium project are co-owned by the owners of the separate units or owned by a corporation
กิจการที่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ไม่เกิน 60%	1. Financing companies regulated by the Securities and Exchange Commission (SEC) 2. Investment houses regulated by the SEC

List B : กิจกรรมที่มีข้อจำกัดการลงทุนของต่างชาติด้วยเหตุผลด้านความมั่นคง การป้องกันประเทศ สุขภาพอนามัย วัฒนธรรม หรือเพื่อปกป้องอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

กิจการที่อนุญาตให้ต่างชาติลงทุนได้ไม่เกิน 40%	1. Manufacture, repair, storage, and/or distribution of products and/or ingredients requiring Philippine National Police (PNP) clearance 2. Manufacture, repair, storage, and/or distribution of products requiring Department of National Defense clearance 3. Manufacture and distribution of dangerous drugs 4. Sauna and steam bathhouse, massage clinics, and other like activities regulated by law because of risks posed to public health and morals 5. All forms of gambling, e.g., race track operation 6. Domestic market enterprises with paid-in equity capital of less than the equivalent of US\$ 200,000 7. Domestic market enterprises which involve advanced technology or employ at least 50 direct employees with paid-in-equity capital of less than the equivalent of US\$ 100,000
--	--

ตามกฎหมาย Special Economic Zone Act of 1995 ได้กำหนด เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจ เรียกว่า “Ecozones” ภายใต้การกำกับดูแลของ Philippine Economic Zone Authority (PEZA) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายดังกล่าว เขตเศรษฐกิจพิเศษ อาจแบ่งได้เป็น 5 ประเภทคือ (ข้อมูลเพิ่มเติม www.peza.gov.ph)

1. Industrial Estate (IEs) คือ นิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีโครงการพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับอุตสาหกรรม อาทิ ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น

2. Export Processing Zone (EPZs) เป็นนิคมอุตสาหกรรมพิเศษ ซึ่งบริษัทที่อยู่ในนิคมนี้ส่วนใหญ่ผลิตสินค้าเพื่อส่งออก จะได้สิทธิประโยชน์ด้านการยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร วัตถุดิบ และชิ้นส่วน

3. Free Trade Zone (FTZs) เป็นเขตที่อยู่ใกล้ทางเข้าประเทศ เช่น ท่าเรือ และท่าอากาศยาน สินค้าที่นำเข้ามาในเขตนี้เพื่อรอการขนถ่าย เปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ จัดเรียงใหม่ หรืออื่นๆ ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า ยกเว้นเมื่อนำออกจากเขตนี้

4. Tourism Ecozones เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ต้องส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น ศูนย์กีฬา แหล่งบันเทิง ที่พัก อาศัย อาคารแสดงสินค้าและวัฒนธรรม ร้านอาหาร และร้านค้าพาณิชย์อื่นๆ เป็นต้น

5. IT Parks & IT Building เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับโครงการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการ ซึ่งประกอบด้วยอาคาร IT และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ลงทุนด้าน IT

สิทธิประโยชน์ในการลงทุน

รัฐบาลฟิลิปปินส์ให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งและการจดทะเบียนธุรกิจ

กิจการที่จดทะเบียน BOI

กิจการทั้งของท้องถิ่นและต่างชาติที่จดทะเบียนกับ Board of Investments (BOI) จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการลงทุนหากอยู่ในเงื่อนไข ดังนี้

1. เป็นกิจการที่ระบุใน Investment Priorities Plan (IPP)
2. หากเป็นกิจการที่มีได้อยู่ใน IPP ต้องเป็นการผลิตเพื่อส่งออกอย่างน้อยร้อยละ 50 (กรณีเป็นกิจการที่ต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 40) หรืออย่างน้อยร้อยละ 70 (กรณีกิจการที่ต่างชาติถือหุ้นเกินร้อยละ 40)

สำหรับสิทธิประโยชน์ที่สำคัญ ได้แก่

1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล กิจการที่จดทะเบียนกับ BOI จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากปีที่เริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ในระยะเวลาแตกต่างกัน ดังนี้
 - โครงการใหม่ที่เป็นโครงการบุกเบิก (Pioneer Status) 6 ปี
 - โครงการใหม่ที่มีได้เป็นโครงการบุกเบิก (Non-pioneer Status) 4 ปี
 - โครงการขยาย 3 ปี และโดยทั่วไปจำกัดเฉพาะรายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น
 - โครงการใหม่หรือโครงการขยายที่อยู่ในเขตห่างไกลความเจริญ (Less Developed Areas : LDAs) 6 ปี ไม่ว่าจะเป็นโครงการบุกเบิกหรือไม่ โดยกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจะไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ ยกเว้นกิจการที่เกี่ยวข้องกับสหกรณ์ของรัฐ โครงการที่เกี่ยวข้องกับด้านบริการการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือผู้ส่งออกที่ขยายโครงการ

- โครงการปรับปรุงกิจการ 3 ปี และโดยทั่วไปจะจำกัดเฉพาะรายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

- โครงการใหม่และโครงการที่ตั้งอยู่ในเขต LDAs อาจได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นอีก 1 ปี ถ้ากิจการนั้นมีการใช้วัตถุดิบในประเทศอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของต้นทุนวัตถุดิบในปีก่อนหน้า (ยกเว้น BOI กำหนดสัดส่วนสูงกว่านี้) หรือ สัดส่วนทุนต่อแรงงานไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อคน หรือ มีรายได้เงินตราต่างประเทศสุทธิอย่างน้อย 500,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี

2. การยกเว้นภาษีนำเข้า กิจการที่มีคลังสินค้าทัณฑ์บนจะได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าและชิ้นส่วน

3. การยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ ภาษีส่งออก และค่าธรรมเนียมการนำเข้ากิจการที่จดทะเบียนภายใต้ IPP จะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมในการใช้ท่าเรือ ภาษีส่งออก และค่าธรรมเนียมการนำเข้าเป็นเวลา 10 ปี นับจากวันที่จดทะเบียน

4. การหักลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล กิจการสามารถนำรายจ่ายมาหักลดหย่อนรายได้ก่อนนำมาคำนวณภาษีเงินได้ ดังนี้

- ค่าจ้างแรงงานสามารถนำมาหักลดหย่อนได้กึ่งหนึ่ง หากกิจการนั้นมีสัดส่วนทุนต่อแรงงานตามที่กำหนด และไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

- ค่าใช้จ่ายในการสร้างสาธารณูปโภคที่จำเป็น สามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมด หากกิจการนั้นตั้งอยู่ในเขตท้องถิ่นห่างไกลความเจริญที่ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทั้งนี้ ยกเว้นกิจการเหมืองแร่และป่าไม้ ซึ่งจำเป็นต้องอยู่ห่างไกลแหล่งวัตถุดิบอยู่แล้ว

5. การจ้างแรงงานต่างชาติ กิจการที่จดทะเบียนกับ BOI สามารถจ้างแรงงานต่างชาติในตำแหน่งผู้ชำนาญการ ช่างเทคนิค และที่ปรึกษาได้ 5 ปี นับจากวันที่จดทะเบียน ทั้งนี้ ยกเว้นประธานบริษัท กรรมการผู้จัดการและผู้อำนวยการสร้างด้านการเงิน ไม่มีข้อจำกัดนี้

6. การผ่อนคลायพิธีการศุลกากร กิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการนำเข้าอุปกรณ์ ชิ้นส่วนอะไหล่วัตถุดิบ และสินค้า และการส่งออกสินค้า โดยการผ่อนคลायระบบพิธีการศุลกากรเพื่อการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน

กิจการที่จดทะเบียนกับ PEZA

สำหรับกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนภายใต้การกำกับดูแลของ PEZA และมีการส่งออกอย่างน้อยร้อยละ 70 จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการลงทุนที่สำคัญ ดังนี้

‘ การจ้างแรงงานต่างชาติ กิจการที่จดทะเบียนกับ BOI สามารถจ้างแรงงานต่างชาติในตำแหน่งผู้ชำนาญการช่างเทคนิค และที่ปรึกษาได้ 5 ปี นับจากวันที่จดทะเบียน ทั้งนี้ ยกเว้นประธานบริษัท กรรมการผู้จัดการและผู้อำนวยการสร้างด้านการเงิน ไม่มีข้อจำกัดนี้ ’

1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ประกอบการจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี และขยายได้อีกไม่เกิน 4 ปีหลังจากนั้นสามารถเลือกเสียภาษีเงินได้ในอัตราพิเศษ (Special Income Tax) ร้อยละ 5 ของรายได้รวม (Gross Income) แทนการเสียภาษีเงินได้และภาษีท้องถิ่นในอัตราทั่วไปได้
2. การยกเว้นภาษีนำเข้า ผู้ประกอบการได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรอุปกรณ์ชิ้นส่วนอะไหล่ และวัตถุดิบทั้งหมด
3. การยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ ภาษีส่งออก และค่าธรรมเนียมการนำเข้า ผู้ประกอบการจะได้รับ ยกเว้นค่าธรรมเนียมท่าเรือ ภาษีส่งออก และค่าธรรมเนียมในการนำเข้าสินค้าต่างๆ
4. สิทธิการพำนักลาวร ผู้ประกอบการต่างชาติและครอบครัวจะมีสิทธิการพำนักลาวรหากมีการลงทุนเริ่มต้นไม่น้อยกว่า 150,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ
5. การผ่อนคลायพิธีการศุลกากร ผู้ประกอบการจะได้รับความสะดวกในการนำเข้าและส่งออกสินค้า โดยการผ่อนคลायระบบพิธีการศุลกากรให้คล่องตัวขึ้น

5.4 ประเภทของการจัดตั้งบริษัท

ประเภทธุรกิจจดทะเบียน

ตามกฎหมาย Foreign Investment Act 1991 นักลงทุนต่างชาติสามารถเป็นเจ้าของกิจการได้เต็มที่ ยกเว้น ธุรกิจที่มีเงื่อนไขในการลงทุนของต่างชาติ ซึ่งจะระบุใน Foreign Investment Negative List สำหรับประเภทธุรกิจจดทะเบียน มี 5 ประเภท ดังนี้

1. กิจการที่เป็นเจ้าของคนเดียว คือกิจการที่มีบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของกิจการ และรับผิดชอบการดำเนินกิจการทั้งหมด

2. ห้างหุ้นส่วน (Partnerships) คือ กิจการที่มีการร่วมทุนตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ซึ่งอาจอยู่ในรูปห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล คือ หุ้นส่วนทั้งหมด ไม่จำกัดความรับผิดชอบในหนี้สินและส่วนของทุน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งต้องมีหุ้นส่วนอย่างน้อย 1 คน ที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบ ส่วนที่เหลือจะ จำกัดความรับผิดชอบเพียงแค่มูลค่าส่วนของทุนที่ตนลงทุนเท่านั้น กิจการประเภทนี้ต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 3,000 เปโซ

3. บริษัทจำกัด (Corporations) คือ นิติบุคคลที่มีผู้ถือหุ้น 5-15 คน ซึ่งจำกัดความรับผิดชอบตามส่วนของทุน ทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 5,000 เปโซ หากชาวต่างชาติถือหุ้นเกินร้อยละ 40 จะจัดเป็นบริษัทต่างชาติ และหากชาวต่างชาติถือหุ้นน้อยกว่าร้อยละ 40 จัดเป็นบริษัทท้องถิ่น

4. สำนักงานสาขา (Branch Office) หมายถึงกิจการที่จดทะเบียน ในต่างประเทศแล้วเข้ามาดำเนินธุรกิจในฟิลิปปินส์ ภายใต้การบริหารงานของ สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ กิจการประเภทนี้ต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 200,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ ยกเว้นกิจการที่มีการใช้เทคโนโลยีระดับสูงหรือ จ้างแรงงานมากกว่า 50 คน ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำลดลงเหลือ 100,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ และไม่กำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับกิจการที่ผลิต เพื่อส่งออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 หรือบริษัทการค้าที่ซื้อสินค้าในประเทศและ ส่งออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

5. สำนักงานตัวแทน (Representative Office) หมายถึงกิจการที่จดทะเบียนในต่างประเทศแล้วเข้ามาตั้งสำนักงานตัวแทนในฟิลิปปินส์ เพื่อทำหน้าที่บางอย่างแทนสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ โดยมีได้มีรายได้ ในฟิลิปปินส์ กิจการประเภทนี้ต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 30,000 ดอลลาร์ สหรัฐฯ

ทั้งนี้ กิจการประเภทที่ 1 ต้องจดทะเบียนชื่อกิจการที่ Department of Trade and Industry (DTI) ส่วนกิจการประเภทที่ 2-3 จะจดทะเบียน ที่ DTI หรือไม่ก็ได้ แต่กิจการทั้ง 5 ประเภทต้องจดทะเบียนที่ Securities and Exchange Commission หรือ SEC โดยไม่จำเป็นต้องขายหุ้นในตลาด หลักทรัพย์

ขั้นตอนการขออนุมัติลงทุน

ก่อนที่จะตัดสินใจลงทุนในฟิลิปปินส์ นักลงทุนควรศึกษาประเภทธุรกิจ ที่สนใจจากเอกสารและเดินทางไปสำรวจสู่เส้นทางลงทุนในฟิลิปปินส์ ด้วยตนเอง พร้อมทั้งขอคำแนะนำจากบริษัทที่ปรึกษา ก่อนเพื่อนำมา ประเมินและศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ รวมทั้งรูปแบบการลงทุน ที่เหมาะสมซึ่งหากจะร่วมทุนกับท้องถิ่นจำเป็นต้องศึกษาผู้ร่วมทุนอย่าง รอบคอบเมื่อตัดสินใจแล้วให้ยื่นขอเสนอโครงการ (Proposal) พร้อมแบบฟอร์ม ขอส่งเสริมการลงทุน (BOI Form 501) และหลักฐานประกอบต่อ Board

of Investment ของฟิลิปปินส์ ซึ่ง BOI จะพิจารณาอนุมัติภายใน 30 วัน หากอนุมัติ BOI จะออกหลักฐาน Letter of Approval และ Pre-registration Requirements ให้นักลงทุนเพื่อเตรียมหลักฐานสำหรับการจดทะเบียน และ ส่งกลับ BOI ภายใน 30 วัน เมื่ออนุมัติ BOI จะออกใบรับรอง (Certificate of Registration) ให้เป็นหลักฐาน จากนั้นนักลงทุนต้องไปแจ้งจดทะเบียน บริษัทตามหน่วยงานที่กำหนด อาทิ Department of Trade and Industry (DTI), Securities and Exchange Commission (SEC) หรือ Philippine Economic Zone Authority (PEZA) หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเขตเศรษฐกิจ พิเศษที่กิจการนั้นตั้งอยู่

หลังจากนั้น บริษัทต้องไปจดทะเบียนภาษีที่ Bureau of Internal Revenue รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น Barangay และ Bureau of Fire Protection ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นที่ตั้งโรงงานตั้งอยู่ โดยใช้เวลา ประมาณ 1 สัปดาห์ นอกจากนี้ต้องขออนุญาต Department of Environment & Natural Resources กรณีตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งอาจ ใช้เวลาประมาณ 2-3 เดือน ต้องขออนุญาต Department of Labour & Employment กรณีนำเข้าบุคลากรต่างชาติ และ/หรือ ต้องขออนุญาต Department of Health กรณีเป็นกิจการผลิตหรือจำหน่ายอาหาร และ กิจการที่เกี่ยวข้อง เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น แล้วจึงจะเปิดดำเนินการได้

5.5 ระบบภาษีอากร

ภาษีเงินได้นิติบุคคล

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลปัจจุบันกำหนดไว้ร้อยละ 30 โดยอัตราดังกล่าว คำนวณจากฐานเงินได้แตกต่างกันตามประเภทการจดทะเบียน ดังนี้

1. นิติบุคคลในประเทศ (Domestic Corporation) หมายถึงกิจการ ที่จดทะเบียนตามกฎหมายของฟิลิปปินส์คำนวณภาษีเงินได้จาก ฐานเงินได้สุทธิ (Net Income) ที่เกิดขึ้นจาก ทั่วโลก
2. นิติบุคคลต่างประเทศที่มีถิ่นที่อยู่ในฟิลิปปินส์ (Resident Foreign Corporation) หมายถึงกิจการที่จดทะเบียนในต่างประเทศภายใต้กฎหมาย ของต่างประเทศ และเข้ามาดำเนินการในฟิลิปปินส์ (เช่น สาขาของสำนักงาน ใหญ่ในต่างประเทศ) คำนวณภาษีจาก ฐานเงินได้สุทธิ (Net Income) ที่เกิดขึ้น เฉพาะในฟิลิปปินส์
3. นิติบุคคลต่างประเทศที่มีถิ่นที่อยู่ในฟิลิปปินส์ (Non-resident Foreign Corporation) หมายถึงกิจการที่จดทะเบียนในต่างประเทศ ภายใต้กฎหมายของต่างประเทศและมิได้เข้ามาดำเนินการในฟิลิปปินส์ คำนวณภาษีจาก ฐานรายได้รวม (Gross Income) ที่เกิดขึ้น เฉพาะในฟิลิปปินส์ เช่น เงินปันผล ค่าเช่า ค่าธรรมเนียม ค่าชดเชย หรือค่าบริการต่างๆ โดยหักภาษี

ณ ที่จ่ายแต่ทั้งนี้ บางรายการอาจมีอัตราเฉพาะ เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมต่างประเทศ อัตราภาษีร้อยละ 20 เป็นต้น

ภาษีเงินได้พิเศษ (Special Income Tax)

กิจการที่ตั้งอยู่ในเขต Ecozone, Subic Bay Freeport and Special Economic Zone และ Clark Special and Economic Zone ที่ได้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอาจเลือกชำระภาษีในอัตราพิเศษ คือ ร้อยละ 5 ของรายได้รวม (Gross Income) แทนการชำระภาษีในอัตราตามข้อ 5.5.1

ภาษีจากการโอนกำไรออกนอกประเทศ (Profit Remittance Tax)

โดยทั่วไป การโอนกำไรออกนอกประเทศของกิจการต่างชาติในฟิลิปปินส์ (ยกเว้นกิจการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ PEZA) ต้องชำระภาษีในอัตราร้อยละ 15 ของเงินโอน โดยไม่หักค่าลดหย่อนใดๆ

ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value-added Tax)

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มปกติร้อยละ 12 แต่สินค้าบางรายการได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การค้าหรือการนำเข้าสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และการนำเข้าเครื่องมือใช้เฉพาะทางธุรกิจบริการบางประเภท หรือสิ่งของเครื่องใช้ขนาดตัวเข้ามาเพื่อการพำนักในฟิลิปปินส์โดยมิได้เพื่อการจำหน่าย เป็นต้น

5.6 หลักเกณฑ์ในการนำเงินกลับประเทศ

นักลงทุนต่างชาติไม่สามารถนำเงินกลับประเทศได้ทั้งหมดเนื่องจากกฎหมายฟิลิปปินส์ระบุไว้ให้นักลงทุนต่างชาติต้องเสียภาษีรายได้ส่วนบุคคลในอัตราร้อยละ 30

‘ นักลงทุนต่างชาติไม่สามารถนำเงินกลับประเทศได้ทั้งหมดเนื่องจากกฎหมายฟิลิปปินส์ระบุไว้ให้นักลงทุนต่างชาติต้องเสียภาษีรายได้ส่วนบุคคลในอัตราร้อยละ 30’

6. ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทย

ในภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดโลก โดยเฉพาะหลังจากที่จีนและเวียดนามประสบความสำเร็จอย่างสูงในการเข้าสู่ตลาดการค้าเสรีการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็นและหนทางหนึ่งคือ การขยายการผลิตไปต่างประเทศซึ่งฟิลิปปินส์อาจเป็นทางเลือกหนึ่งของนักลงทุนไทย เนื่องจากฟิลิปปินส์มีข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรบุคคลที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เรียนรู้ได้เร็วและเป็นมิตรกับชาวต่างชาติ จำนวนประชากรที่มีมากถึง 93 ล้านคน หมายถึงตลาดภายในประเทศที่มีขนาดใหญ่ อีกทั้งยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่ยังมีได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ อาทิ ทองคำ ทองแดง โครเมียม นิกเกิล รวมถึงสัตว์น้ำ และพืชผลการเกษตรต่างๆ

อุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพลงทุนในฟิลิปปินส์

สำหรับอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพลงทุนในฟิลิปปินส์ได้แก่ การแปรรูปสินค้าเกษตรและประมง กิจกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากทรัพยากรธรรมชาติในประเทศ อิเล็กทรอนิกส์ชิ้นส่วน สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การก่อสร้าง ธุรกิจโรงพยาบาล เป็นต้น

‘ประเภทธุรกิจที่น่าสนใจ
ลงทุน เช่น การแปรรูปผัก
ผลไม้ อาหารทะเลกระป๋อง
บะหมี่ ขนมหั้วกรอบ แต่อาจ
ต้องนำเข้าวัตถุดิบบางอย่าง
เช่น น้ำมันพืช และกระป๋อง
รวมถึงเครื่องปรุงรส
บางอย่างในหมวดเครื่องดื่ม
เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ เช่น
น้ำผัก น้ำผลไม้ รวมถึงนม
พร้อมดื่ม กำลังได้รับความนิยม
สูงจากชาวฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้น
เป็นลำดับ’

1. การแปรรูปสินค้าเกษตร ฟิลิปปินส์มีศักยภาพสูงในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เนื่องจากมีพืชผลการเกษตรหลากหลายและสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ แต่การผลิตภายในประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพทำให้ฟิลิปปินส์ต้องพึ่งพาการนำเข้าสินค้าอาหารประเภทต่างๆ ขณะที่ไทยมีความชำนาญในอุตสาหกรรมนี้มานาน ตัวอย่างผู้ประกอบการไทยที่ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมนี้ ได้แก่ บริษัท Alliance Tuna International Inc. ซึ่งเป็นการร่วมทุนระหว่างไทยกับฟิลิปปินส์ในการผลิตปลาทูน่ากระป๋อง ทางตอนใต้ของประเทศ เมื่อเดือนมกราคม 2547 และเครือเจริญโภคภัณฑ์ เป็นอีกบริษัทหนึ่งที่เข้าไปดำเนินการในฟิลิปปินส์แล้วตั้งแต่ต้นปี 2543

ประเภทธุรกิจที่น่าสนใจลงทุน เช่น การแปรรูปผักผลไม้ อาหารทะเลกระป๋อง บะหมี่ ขนมหั้วกรอบ แต่อาจต้องนำเข้าวัตถุดิบบางอย่าง เช่น น้ำมันพืช และกระป๋อง รวมถึงเครื่องปรุงรสบางอย่างในหมวดเครื่องดื่ม เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ เช่น น้ำผัก น้ำผลไม้ รวมถึงนมพร้อมดื่ม กำลังได้รับความนิยมสูงจากชาวฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ บริษัทดัชท์มิลล์ของไทยได้เริ่มขยายกิจการนมเปรี้ยวในฟิลิปปินส์ เช่นเดียวกับยาคุลต์ของญี่ปุ่น และเนสท์เล่ของเนเธอร์แลนด์ ส่วนอาหารสัตว์เป็นอีกกิจการหนึ่งที่น่าลงทุนและยังมีผู้ประกอบการไม่มากนัก ทั้งนี้แหล่งลงทุนที่น่าสนใจคือ บริเวณเกาะลูซอนกลาง วิสายาสตะวันตก และตากาล็อกใต้

นอกจากนี้การใช้ประโยชน์จากพืชผลการเกษตร เช่น การผลิตเครื่องสำอาง ยาขัด เครื่องหนังจากเปลือกกล้วย ยารักษาโรคจากมังคุด ผลิตภัณฑ์สมุนไพร อินทรี พลังงานทดแทน เป็นต้น ซึ่งฟิลิปปินส์มีแหล่งวัตถุดิบจำนวนมาก ดังนั้น การร่วมมือกันระหว่างสองประเทศเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตร ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นเป็นโอกาสที่น่าสนใจ

2. อุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยเหตุที่ฟิลิปปินส์ มีปริมาณสำรองของวัตถุดิบและแร่ธาตุมากมาย เช่น ทองแดง ทองคำ และ โครเมียม ที่มีปริมาณติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก และสายแร่อื่นๆ ได้แก่ นิกเกิล เงิน ถ่านหิน ยิปซัม หินปูน หินอ่อน ดินขาว และฟอสเฟต เป็นต้น จึงเป็นโอกาสของกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น วัสดุก่อสร้าง หรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การลงทุน ในกิจการเหล่านี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องสิ่งแวดล้อม

3. อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ ชิ้นส่วน นับเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ฟิลิปปินส์ให้ความสำคัญสูงและมี โครงสร้างพื้นฐานที่ค่อนข้างพร้อม ทั้งด้านบุคลากรและกายภาพ รัฐบาลได้สร้าง อุทยานวิทยาศาสตร์และไอทีไฮเบอร์ไว์หลายแห่ง เพื่อรองรับนักลงทุนต่างชาติ ที่จะเข้าไปดำเนินธุรกิจด้านนี้ เขตที่น่าลงทุนคือ มะนิลาและจังหวัดใกล้เคียง ลูซอนกลาง และตากาล็อกใต้

4. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ปัจจุบันฟิลิปปินส์มีปัญหาขาดแคลน ผ้าฝ้ายที่ใช้ในการผลิตเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มเป็นอย่างมากทำให้ต้องนำเข้าผ้าฝ้าย จากต่างประเทศ จึงนับเป็นโอกาสที่ไทยจะส่งออก หรือลงทุนผลิตผ้าฝ้าย ในฟิลิปปินส์ อย่างไรก็ตาม การลงทุนมาเปิดโรงงานในฟิลิปปินส์ทั้งโรงงาน ผ้าฝ้ายและเครื่องนุ่งห่มนั้น ผู้ประกอบการไทยต้องศึกษาในรายละเอียด โดยเฉพาะกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการลดต้นทุนในด้านต่างๆ และได้รับสิทธิพิเศษทางธุรกิจ อีกทั้งทางรัฐบาลฟิลิปปินส์มีแนวคิดในการ จัดตั้งนิคมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มขึ้น เรียกว่า Garment and Textile City ตั้งอยู่ที่เมือง Subic ใกล้กับกรุงมะนิลา โดยจะใช้สิทธิพิเศษทางด้านสาธารณูปโภค และปลอดภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 5 ปี

อนึ่ง ปัจจุบันสมาคมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยและฟิลิปปินส์ มีการทำงานร่วมกันภายใต้ความร่วมมือ AFTEX-Asean Federation of Textile อยู่แล้ว ซึ่งนักลงทุนสามารถใช้ช่องทางดังกล่าวเป็นประโยชน์ได้ใน อนาคต

‘อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน นับเป็น หนึ่งในอุตสาหกรรมที่ฟิลิปปินส์ให้ความสำคัญสูง และมีโครงสร้างพื้นฐานที่ค่อนข้างพร้อม ทั้งด้านบุคลากรและกายภาพ รัฐบาลได้สร้างอุทยานวิทยาศาสตร์และไอทีไฮเบอร์ไว์หลายแห่ง เพื่อรองรับนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้าไปดำเนินธุรกิจด้านนี้ เขตที่น่าลงทุนคือ มะนิลาและจังหวัดใกล้เคียง ลูซอนกลาง และตากาล็อกใต้ ’

5. การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและที่พักอาศัยราคาถูกฟิลิปปินส์ ยังขาดโครงสร้างพื้นฐานเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นโครงการเกี่ยวกับระบบชลประทาน การสร้างเครือข่ายถนน ท่าเรือ สะพาน การจัดการน้ำ การก่อสร้างสถานีส่งกระแสไฟฟ้า รวมถึงการก่อสร้างอาคารพักอาศัยราคาถูก คล้ายโครงการ “บ้านเอื้ออาทร” ซึ่งรัฐบาลฟิลิปปินส์กำลังให้ความสนใจ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังจัดสรรงบประมาณ 38 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ช่วงปี 2549-2553 ใน 4 ภาค ดังนี้

- North Luzon เน้นโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูป
- Luzon Urban เป็นการปรับปรุงระบบคมนาคมของถนนรอบเมืองกรุงมะนิลา
- Central Philippines เป็นการพัฒนาชายฝั่งทะเล ทรัพยากรทางทะเล และสร้างสนามบินเชื่อมโยงเกาะต่างๆ
- Agribusiness Mindanao สร้างเขตอุตสาหกรรมส่งออกสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป และสินค้าประมงแปรรูปบนเกาะ Mindanao รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยว และการทำเหมืองแร่

งบประมาณข้างต้นจำแนกเป็นการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ประมาณร้อยละ 52 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด รองลงมาได้แก่ พลังงานและการผลิตไฟฟ้าร้อยละ 21 ผลิตน้ำประปาร้อยละ 15 โครงสร้างพื้นฐานทางสังคม (Social Overhead Capital) ร้อยละ 10 และอื่นๆ ร้อยละ 2

6. กิจการโรงพยาบาล เป็นอีกหนึ่งกิจการหนึ่งที่มีศักยภาพในกองทุน ขณะที่รัฐบาลฟิลิปปินส์โดย BOI ร่วมกับ Department of Tourism พยายามดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่นการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีนำเข้าอุปกรณ์การแพทย์สำหรับใช้ในกิจการโรงพยาบาล เป็นต้น ขณะที่ในฟิลิปปินส์มีบุคลากรด้านการแพทย์สำหรับใช้ในกิจการโรงพยาบาล เป็นต้น ขณะที่ในฟิลิปปินส์มีบุคลากรด้านการแพทย์และพยาบาลจำนวนมาก เครือโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ของไทยได้เข้าไปลงทุนในฟิลิปปินส์ในนาม “Asian Hospital” ตั้งแต่ปี 2547

ตารางแสดงการสรุปโอกาสทางธุรกิจและพื้นที่ที่มีศักยภาพในการลงทุน

1. ปลาทูน่า	มุสลิมินดาเนา คาบสมุทรซัมบวงกา คาเวา คารากา ชอกส์ชาร์เกน วิสาขาสัปดาห์วันตก	ปลาทูน่ากระป๋อง
2. กุ้ง	ลูซอนกลาง ทากาล็อกใต้ วิสาขาสัปดาห์วันตก วิสาขาสัปดาห์กลาง	กุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง กุ้งแปรรูป
3. สหรัย	มุสลิมินดาเนา คาบสมุทรซัมบวงกา ซาบาร์ บิกอล ปาลาวัน	สหรัยแปรรูป
4. สินค้าประมงอื่นๆ	มุสลิมินดาเนา คาบสมุทรซัมบวงกา คาเวา คารากา ชอกส์ชาร์เกน ลูซอนกลาง ทากาล็อกใต้ วิสาขาสัปดาห์กลาง วิสาขาสัปดาห์วันตก	ธุรกิจห้องเย็น อาหารทะเลสด และแปรรูป
5. ผลไม้เขตร้อน	อีโลกอส หุบเขาตากาฮัน คอร์คิลเลรา (CAR) คาเวา ชอกส์ชาร์เกน คารากา มินดาเนาเหนือ	น้ำผลไม้ ผลไม้แปรรูป สมุนไพรเครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์จากพืชผลและ สิ่งเหลือใช้การเกษตร
6. ข้าว	อีโลกอส หุบเขาตากาฮัน คอร์คิลเลรา	ผลิตภัณฑ์จากข้าว น้ำมันรำข้าว
7. อาหารสัตว์	อีโลกอส หุบเขาตากาฮัน คอร์คิลเลรา	ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์
8. ยางพารา	มุสลิมินดาเนา คาบสมุทรซัมบวงกา	ผลิตภัณฑ์ยาง ถุงมือยาง ยางรถยนต์
9. ไม้	อีโลกอส หุบเขาตากาฮัน คอร์คิลเลรา	ไม้แปรรูป เฟอร์นิเจอร์ไม้
10. ไม้ไฟ	วิสาขาสัปดาห์วันตก วิสาขาสัปดาห์กลาง วิสาขาสัปดาห์วันออก	ธุรกิจสินค้าที่ระลึก เฟอร์นิเจอร์ไม้ไฟ
11. ถ่านหิน	เขตเมืองมะนิลา ลูซอนกลาง วิสาขาสัปดาห์วันออก	ธุรกิจสำรวจและขุดถ่านหิน
12. ทองแดง	ลูซอนกลาง วิสาขาสัปดาห์กลาง วิสาขาสัปดาห์วันออก	ผลิตภัณฑ์ทองแดง เครื่องใช้ในครัวเรือน
13. ทองคำ	ลูซอนกลาง วิสาขาสัปดาห์กลาง วิสาขาสัปดาห์วันออก	อัญมณี เครื่องประดับ
14. โครเมียม	ลูซอนกลาง วิสาขาสัปดาห์กลาง วิสาขาสัปดาห์วันออก	วัสดุก่อสร้าง
15. หินอ่อน	ลูซอนกลาง	แกะสลักหินอ่อน
16. สิ่งทอ	วิสาขาสัปดาห์วันตก วิสาขาสัปดาห์กลาง วิสาขาสัปดาห์วันออก	ดักผ้า เสื้อผ้าสำเร็จรูป
17. อิเล็กทรอนิกส์	เขตเมืองมะนิลา ลูซอนกลาง ทากาล็อกใต้	ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และ เซมิคอนดักเตอร์
18. เครื่องใช้ไฟฟ้า	เขตเมืองมะนิลา ลูซอนกลาง ทากาล็อกใต้	ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์
19. ค้าปลีก	เขตเมืองมะนิลา ปาลาวัน วิสาขาสัปดาห์กลาง คาเวา	ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต มินิมาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ
20. โรงพยาบาล	เขตเมืองมะนิลา ปาลาวัน วิสาขาสัปดาห์กลาง คาเวา	บริการสุขภาพ สปา

กลยุทธ์ ในการส่งเสริมการลงทุนจากฟิลิปปินส์

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการทำการค้าให้ชัดเจน โดยเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายจากนั้นจึงควรคัดเลือกบริษัทที่มีศักยภาพและมีความสนใจลงทุนในไทย นอกจากนี้ควรจัดทำหลักฐานข้อมูลบริษัทเป้าหมาย และกำหนด Road Map ในการเจาะกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย
2. เพิ่มประสิทธิภาพด้านการตลาด โดยสำรวจความต้องการของนักลงทุนในกลุ่มเป้าหมาย และสร้างความสัมพันธ์กับนักลงทุนโดยควรมีการติดต่อ ให้ข้อมูล ข่าวสาร และอำนวยความสะดวกเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ
3. เดินทางไปพบปะนักลงทุนเป้าหมายโดยตรง ทั้งนี้ควรจัดเตรียมข้อมูลให้พร้อม ทั้งในด้านภาพรวมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย บรรยากาศการลงทุน กฎหมายสิทธิการประโยชน์ในการลงทุน เป็นต้น

ข้อสังเกตในการทำการตลาด และการทำการค้า การลงทุนในประเทศฟิลิปปินส์

1. ถึงแม้ว่าประชาชนชาวฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจน แต่ชาวฟิลิปปินส์นิยมและให้การยอมรับสินค้าของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการทำการตลาดในฟิลิปปินส์ควรให้ความสำคัญไปยังสินค้าที่มีคุณภาพดี ราคาที่เหมาะสม นอกจากนี้ หากผู้ประกอบการต้องการเจาะตลาดลูกค้าระดับสูง ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญไปยังการสร้างแบรนด์ และผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง เนื่องจากลูกค้ากลุ่มนี้มีกำลังซื้อสูง

2. การลงทุนในฟิลิปปินส์ควรอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษเนื่องจากฟิลิปปินส์ยังมีปัญหาความไม่พร้อมของโครงสร้างพื้นฐานอยู่มาก นอกจากนี้การลงทุนในเขตดังกล่าวยังได้สิทธิประโยชน์ค่อนข้างสูง เช่น นอกจากจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4-8 ปีแล้ว หลังจากนั้นยังมีสิทธิเลือกเสียภาษีในอัตราพิเศษร้อยละ 5 ของรายได้รวมอีกด้วยค่อนข้างสูง เนื่องจากการเดินทางข้ามเมืองไม่สะดวก และอาจต้องใช้เวลาานาน นอกจากนี้ยังต้องระวังปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้วย

3. ความไม่พร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งเส้นทางคมนาคม ท่าเรือ สนามบินและไฟฟ้าการขาดแคลนอุตสาหกรรมสนับสนุน ปัญหาการตกค้างของสิ่งปฏิกูลและมลภาวะทางอากาศ โดยเฉพาะในเขตเมืองหลวง รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มักเกิดขึ้นรุนแรงบ่อยครั้ง และความวุ่นวายทางการเมืองเป็นปัจจัยที่พึงตระหนักสำหรับนักลงทุนไทย

‘การลงทุนในฟิลิปปินส์ควรอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษเนื่องจากฟิลิปปินส์ยังมีปัญหาความไม่พร้อมของโครงสร้างพื้นฐานอยู่มาก นอกจากนี้การลงทุนในเขตดังกล่าวยังได้สิทธิประโยชน์ค่อนข้างสูง’

7. คำถามที่ถามบ่อยเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน (FAQ)

Q1 : ประเทศไทยสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ประเภทเนื้อสัตว์ จำพวกเนื้อสุกร และเนื้อไก่ ไปประเทศฟิลิปปินส์ได้หรือไม่

A1: ประเทศไทยไม่สามารถส่งออกสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ดังกล่าวไปยังประเทศฟิลิปปินส์ได้เนื่องจากประสบปัญหาและอุปสรรคดังต่อไปนี้

เนื้อสุกร: ในการนำเข้า ต้องได้รับอนุมัติการนำเข้าจาก The National Meat Inspection และ The Bureau of Animal Industry และโรงงานผู้ส่งออก/ผู้ผลิตจะต้องได้รับการตรวจรับรองก่อน แต่ทั้งนี้ ปัจจุบันไทยยังไม่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานทั้ง 2 ดังนั้น ไทยจึงยังไม่สามารถส่งออกสินค้าดังกล่าวได้

เนื้อไก่: ฟิลิปปินส์ได้ห้ามนำเข้าไก่สด และไก่แช่แข็งจากประเทศไทย ตั้งแต่ 23 มกราคม 2547 จนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเกิดโรคไข้หวัดนกระบาดในไทย ทั้งนี้ไทยได้เจรจาให้อนุญาตนำเข้าไก่ต้มสุกจากไทย

Q2 : โอกาสทางการค้าของตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในฟิลิปปินส์

A2: แม้ว่าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของฟิลิปปินส์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ ฟิลิปปินส์ จะเป็นผู้รับจ้างผลิตสินค้าคุณภาพสูงให้กับบริษัทต่างชาติที่เป็น เช่น GAP, Old Navy, Ann Taylor, Liz Claiborne

‘การทำการตลาดในฟิลิปปินส์ควรให้ความสำคัญไปยังสินค้าที่มีคุณภาพดี ราคาที่เหมาะสม นอกจากนี้หากผู้ประกอบการต้องการเจาะตลาดลูกค้าระดับสูงซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมดผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญไปยังการสร้างแบรนด์ และผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง (High Fashion) เนื่องจากลูกค้ากลุ่มนี้มีกำลังซื้อสูง’

และRalph Lauren โดยมีตลาดส่งออกหลัก ได้แก่สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ทั้งนี้ไทยสามารถทำตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในฟิลิปปินส์ได้ เนื่องจากชาวฟิลิปปินส์นิยมและให้การยอมรับสินค้าของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการทำการตลาดในฟิลิปปินส์ควรให้ความสำคัญไปยังสินค้าที่มีคุณภาพดี ราคาที่เหมาะสม นอกจากนี้ หากผู้ประกอบการต้องการเจาะตลาดลูกค้าระดับสูงซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมดผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญไปยังการสร้างแบรนด์ และผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง (High Fashion) เนื่องจากลูกค้ากลุ่มนี้มีกำลังซื้อสูง

Q3 : ปัจจัยที่นักลงทุนไทยควรพิจารณา หากต้องการไปลงทุนในฟิลิปปินส์

A3: ในการลงทุนที่ฟิลิปปินส์ นักลงทุนไทยควรตระหนักถึงความไม่พร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งเส้นทางคมนาคม ท่าเรือ สนามบินและไฟฟ้ารวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มักเกิดขึ้นอยู่เสมอ ดังนั้น การลงทุนในฟิลิปปินส์ควรอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ดังกล่าว มีความพร้อมมากกว่าพื้นที่อื่นๆ นอกจากนี้ การลงทุนในเขตดังกล่าวยังได้สิทธิประโยชน์ค่อนข้างสูง เช่น ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4-8 ปี หลังจากนั้น ยังมีสิทธิเลือกเสียภาษีในอัตราพิเศษร้อยละ 5 ของรายได้รวมอีกด้วย

Q4 : สินค้าส่งออกหลักของไทยไปยังฟิลิปปินส์ มีอะไรบ้าง

A4: สินค้าส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ 5 อันดับแรกของไทยคือ รถยนต์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า ข้าว เครื่องยนต์ เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก โดยฟิลิปปินส์เปิดเสรีด้านการค้าไม่มีกฎระเบียบพิเศษ ยกเว้นสินค้าข้าว เนื่องจากข้าวเป็นสินค้าควบคุม ต้องได้รับการพิจารณานำเข้าจาก NFA (National Food Authority)

Q5 : ไทยสามารถส่งออกผลไม้ไปยังฟิลิปปินส์ได้หรือไม่

A5: ฟิลิปปินส์มีมาตรการห้ามนำเข้าผักและผลไม้สดจากประเทศเขตร้อน เพื่อควบคุมการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคแมลงและโรคพืชที่ติดมากับผลไม้ขณะนี้ ฟิลิปปินส์อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากไทย เฉพาะมะขามหวาน ลองกอง ส้ม อย่างไรก็ตาม การนำเข้าผลไม้ไทยหลายชนิด เช่น ลำไย ลิ้นจี่ ผ่านได้ทุกวัน

8. หน่วยงานติดต่อที่สำคัญ

8.1 หน่วยงานราชการของฟิลิปปินส์ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินการนำเข้า/ส่งออก

1. DEPARTMENT OF TRADE AND INDUSTRY
4th Floor, Industry and Investments Building
385 Gil Puyat Avenue, Makati City,
Philippines
Tel : 8904901-05
Fax : 8953993
E-Mail: TGAquino@boi.gov.ph
2. BUREAU OF IMPORT SERVICES, DEPARTMENT
OF TRADE AND INDUSTRY
3rd Floor, Oppen Building 349 Sen. Gil Puyat
Avenue, Makati City Philippines
Tel : 8964430; 8905418
Fax : 8957466
E-Mail: bis@dti.gov.ph
3. BUREAU OF EXPORT TRADE PROMOTION,
DEPARTMENT OF TRADE AND INDUSTRY
6th Floor, New Solid, 357 Sen. Gil Puyat
Avenue Makati City, Philippines
Tel : 8904683; 8990133
Fax : 8904716; 8904707
E-Mail: betp@dti.gov.ph
Website : www.dti.gov.ph/betp
4. BUREAU OF FOOD AND DRUGS
Filinvest Corporate City, Civic Drive Alabang,
Muntinlupa City, Philippines
Tel : 8070721
Fax : 8070751
E-Mail: bfad@doh.gov.ph

5. NATIONAL FOOD AUTHORITY
Philsugin Bldg., North Ave., Diliman,
Quezon City, Philippines
Tel : 4556085
Fax : 9266493
E-Mail: nfa_admin@nfa.gov
Website : www.nfa.gov.ph
6. NATIONAL FOOD AUTHORITY
Philsugin Bldg., North Ave., Diliman,
Quezon City, Philippines
Tel : 4556085
Fax : 9266493
E-Mail: nfa_admin@nfa.gov.ph
Website : www.nfa.gov.ph
7. PHILIPPINE CHAMBER OF COMMERCE AND
INDUSTRY (PCCI)
19TH Floor, Salcedo Towers 169
Dela Costa Street,
Salcedo Village 1227,
Makati City Philippine
Tel : 8445713 ; 8433158
Fax : 8434102
E-Mail: mis@philippinechamber.com
Website : www.philippinechamber.com

8.2 รายชื่อ ที่ติดต่อหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจไทย

1. ROYAL THAI EMBASSY
107 Rada / Thailand's St. Legaspi Village,
Makati City, Philippines.
Tel : 8154219 to 20, 8160696
Fax : 8154221

E-Mail: thaimnl@pldtdsl.net

2. THAI TRADE CENTER
107 Rada / Thailand's St. Legaspi Village,
Makatil City, Philippines.
Tel : 8940403, 8940406
Fax : 8160698
E-Mail: thaicommmnl@pldtdsl.net

8.3 รายชื่อห้างสรรพสินค้า และซูเปอร์มาร์เกตในฟิลิปปินส์

LIST OF PHILIPPINE DEPARTMENT STORES

1. MS. RHODA ANNA C. ALDANESE
VP For Marketing & Merchandising
RUSTAN COMMERCIAL CORPORATION
4th Flr., Oppen Bldg. 349 Senator Gil Puyat
Avene,
Makati City, Philippines
Tel.: (632) 8995596
Fax: (632) 8978177
Mobile: (63) 9188005516
E-Mail : rcaldanese@rustans.com.ph
2. MS. MALOU DE VENECIA
Marketing & Communications Director
MR. ARTHUR CORONEL
Vice President
CINDERELLA MARKETING CORP.
825 Edsa, Quezon City, 1100 Philippines
Tel. : (632) 9269091 ; 9242069 ; 9242207
Fax : (632) 9242085
E-Mail : imptd@pacific.net.ph
3. MR. JOHN S.GOBENGHUY
President

ISETAN DEPARTMENT STORE

600 Carriedo St. Sta. Cruz, Manila, 1003

Philippines

Tel. : (632) 7338201 to 12

Fax : (632) 7334303; 7336431

4. MR. HERBERT SY

SVP - General Manager

SHOEMART, INCORPORATED

SM. Central Business Park, Manila Bay Blvd.

Pasay City, 1308 Philippines

Tel. : (632) 8318000 ; 8349586 ; 8311888

Fax : (632) 8349589 ; 8331126 ; 8332574

E-Mail : shead@info.com.ph

5. MR. RAYMOND Y. LIM

Purchasing Manager

THE LANDMARK CORPORATION

Makati Avenue, Ayala Center, Makati City,

1224 Philippines

Tel. : (632) 8109990 ext. 2117

Fax : (632) 8153595

E-Mail: raymondyulim@yahoo.com

6. MS. HOPE G. TANG

Assistant Vice President - Marketing

ROBINSONS DEPARTMENT STORE

110 E. Rodriguez Sr., Bagong Bayan

Quezon City, 1110 Philippines

Tel. : (632) 6350751

Fax : (632) 6350796 ; 3950034

E-Mail : hope.tang@rds.com.ph

or rds@yahoo.com.ph

7. MS. ANDREA ROBLES ANDRES
President
STA. LUCIA EAST GRAND MALL
Marcos High-way corner Felix Avenue
Cainta, Rizal, 1900 Philippines
Tel. : (632) 6815401-19 ; 6450419
Fax : (632) 6456757
E-Mail : annieandres@yahoo.com

8. MS. ALEXANDRA S. RAMOS
General Manager
CROSSING DEPARTMENT STORE
6th Quad Alpha Building, 125 Pioneer Street
Mandaluyong City, 1550 Philippines
Tel. : (632) 6871506
Fax : (632) 6871906
E-Mail : sandra@crossings.com.ph

9. MS. VICKY YEE
Trading Source
VICSAL DEVELOPMENT CORPORATION
5th Floor, Metro Ayala Center Building
Archbishop Reyes Avenue, Cebu City 6000
Philippines
Tel.: (6332) 4157888
Fax : (6332) 2326790

10. MS. CHRISTINE GAISANO
Vice President
METRO GAISANO
Metro Ayala Center, Cebu Business
Park Arch. Reyes Ave. Cebu City, Philippines
Tel: (6332) 4157888; 2548888 to 95

Fax: (6332) 2326790

E-Mail: edward@metrogaisano.com

LIST OF PHILIPPINE SUPERMARKET STORES

1. MR. JOHN S. GOBENGHUY
President
ISETAN SUPERMARKET STORE
Isetan Cinerama Complex
CM Recto Avenue corner Evangelista
Street & Quezon Boulevard, Quiapo, Manila
Philippines
Tel. : (632) 7338283 ; 7338201
Fax : (632) 7334303 ; 7336431

2. MS. AMY SANTOS
Purchasing Manager
MASAGANA SUPERMARKET
6th Floor, Trida Building
Taft Avenue corner T.M. Kalaw Street
Ermita, Manila, 1000 Philippines
Tel. : (632) 5242651
Fax : (632) 5364296

3. MR. SAM C. P. LIU
Marketing Director
PHIL. SEVEN CORPORATION
Executive Office, 11th Floor,
The Columbia Tower
Ortigas Avenue, Mandaluyong City, 1550
Philippines
Tel. : (632) 7055274 ; 7256008
Fax : (632) 7055291
E-Mail : cpliu@7-eleven.com.ph

4. MR. JODY GADIA
General Manager
ROBINSONS SUPERMARKET STORE
110 E. Rodriguez Sr., Bagong Bayan,
Quezon City, 1110 Philippines
Tel. : (632) 3950090 ; 3950059
Fax : (632) 3950112
E-Mail : roena.sarte@rsc.com

5. MS. JOCELYN YU
AVP – Groceries
RUSTAN SUPERCENTERS, INC.
5th Floor, Morning Star Center,
347 Sen. Gil Puyat Avenue, Makati City,
1200 Philippines
Tel. : (632) 8903685 ; 8991055 loc. 524
Fax : (632) 8905608
E-Mail : jhyu@shopwise.com.ph

6. MR. ROBERT KWEE
Executive Vice President
SM HYPERMART
SM. Central Business Park, Manila Bay Blvd.
Pasay City, 1308 Philippines
Tel. : (632) 8311888 loc. 5302
Fax : (632) 8349546
E-Mail : executive@smsupermarket.com

7. MS. AIREEN ROBLES MANAHAN
VP- Finance
STA. LUCIA SUPERMARKET
Marcos High-way corner Felix Avenue
Cainta, Rizal, 1900 Philippines
Tel. : (632) 6815138 ; 6815137

Fax : (632) 6815137

8. MR. RAYMOND Y. LIM
Purchasing Manager- Supermarket
Operations
THE LANDMARK CORPORATION
Makati Avenue, Ayala Center,
Makati City 1224 Philippines
Tel. : (632) 8109990 ext. 2117 ; 8179175
Fax : (632) 8153595
E-Mail : raymondylim@yahoo.com

9. MS. JOANNE Q. LIM
President
WALTER SUPERMARKET STORE
No. 11 Sheridan Street, Benito Building
Mandaluyong City, 1550 Philippines
Tel. : (632) 7472945/46 ; 6318161-64 ;
6875387
Fax : (632) 7472945 ; 6875385
E-Mail : jolim@abenson.com

10. MS. CHRISTINE GAISANO
Vice President
METRO GAISANO
Metro Ayala Center, Cebu Business
Park Arch. Reyes Ave.
Cebu City, Philippines
Tel: (6332) 4157888; 2548888 to 95
Fax: (6332) 2326790
E-Mail: edward@metrogaisano.com

8.4 รายชื่อร้านอาหารไทยในฟิลิปปินส์

1. Ayutthaya Thai Cuisine
MR. JULIAN EE
General Manager
SM City Fairview UGF Annex Bldg.
Quirino Highway Corner Regalado
Greater Lagro Quezon City Philippines
Tel: (632) 939-2123
Fax: (632)712-8151
Website: www.AyutthaiThaiCuisine.com
2. Benjarong Restaurant
MR. PRATEEK KUMAR
General Manager
Dusit Thani Hotel Pasay Road
Makati City Philippines
Tel: (632) 867-3333
Fax: (632) 867-3888
E-mail: foodbevnmnl@dusit.com
Website: www.dusit.com
3. Dusit Thani Restaurant
MR. MICHAEL SEHER
General Manager
No.4 St. Luke Horse Village Cubao
Quezon City Philippines (office)
Tel: (632) 724-7718
Fax: (632)725-0428
Website: www.lukullus.com.ph
4. Dusit Thani Restaurant
Glorietta 3 level 2 Ayala Center
Makati City Philippines
Tel: (632) 893-1832

5. Krua Thai Authentic Cuisines
MR. JIN HIRANPRUCK
General Manager/ Owner
Unit 101/201 Banilad Town
Center Banilad Road Cebu City
Tel: (6332) 233-9388, 3442800, 346- 3588
Fax: (6332) 231-8338, 344-2800
6. Krua Thai Authentic Cuisines
MR. JOHN MARVIN DU
General Manager
Unit 4 Smallville Complex
Diversion Road Manduriao Ilo-Ilo City
Fax: (6333) 321-3785
7. Krung Thai Restaurant
MR. ADISORN SRIMATA
General Manager
M.Cruz corner W. Paz Street
Sta. Elena Marikina City
Tel: (632) 646-4041, 681-7696
Fax: (632) 646-2005
8. Marido Incorporated
MR. DORI SHANI
General Manager
54 J. P Rizal Project 4 Quezon City (main office)
Tel: 911-1584
Fax: (632) 437-0296
9. Oody's Restaurant
MR. OSCAR NUNAG
General Manager
Greenbelt 3 Second Level
Makati City Philippines

Tel: (632) 757-4259

Fax: (632)757-4259

10. People's Palace

MR. JONATHAN JIMENEZ

General Manager

Ground floor Garden Side

Greenbelt 3 Ayala Makati City

Tel: (632) 729-2888

Fax: (632) 728-4812

E-mail: reservation@peoplespalacethai.com

Website: www.peoplepalacethai.com

11. S.R Thai Cuisine

MS. AMOR GONZALES

General Manager

1229 V. Concepcion Street

Sampaloc Manila Philippines

Tel: (632) 781-4715, 734-5443

Fax: (632) 7814715

E-mail: somruk0314@yahoo.com

12. Sala Thai Restaurant

MS. MARILOU MORAN

General Manager

866 J. Nakpil Street

Malate Metro Manila Philippines

Tel: (632) 522-4694, 521-6638

Fax: (632) 521-2227

13. Thai in Box

MS. MYRA GODINES

Officer-In-Charge

Greenbelt ground Level Legaspi Village

Makati City

Tel: (632) 893-9997

Fax: (632) 893-9997

14. Tsai Asian Restaurant & Tea Salon

MS. JULIE ALEGRADO

General Manager

Unit 13 Crossroads Mall Banilad

Cebu City Philippines

Tel: (6332) 234-1368

Fax: (6332) 231-0437

15. Thai at Silk Restaurant

MS. CECILLE YSMAEL

President Unit 1C 12 Ground Floor

Serendra Piazza Condominium

Fort Bonifacio Taguig Metro Manila

Philippines

Tel: (632) 856-0387

Fax: (632) 856-2280

E-mail: silk@globelines.com.ph,

thaiatsilk@yahoo.com

16. Jatujak Thai Restaurant

MR. AL PURUGGANAN

President

2nd level Entertainment Mall

SM Mall of Asia Complex

Jokno Boulevard Pasay City Philippines

Tel: (632) 556-0850

Fax: (632) 810-3442

17. THAI PATIO
MR. ARNOLD CO
Owner Ground Floor, Greenbelt 5
Ayala Center, Makati City, Philippines
Tel: (632) 7290742; 7290650
18. BAANTHAI (AUTHENTIC THAI CUISINE)
MR. TOTI LINGAL
General Manager
MS. KWAN LINGAL
Asst. General Manager
10631 Oregano Street Demarses
Village Grove, Los Baños, Philippines
Mobile: 09192110424; 09192325745
19. AZUTHAI
MRS. JULIETA GAMBOA
General Manager
900 A.Arnaiz Avenue (Pasay Road)
corner Paseo de Roxas, Makati City.
Tel: (632) 8176252; 8130671
20. SAI-JAI
MR. NATTAPHOL LADDAWAN
General Manager
Block 2 Lot II Los Baños Village Bambang
Los Baños, Laguna
Tel: (049) 5366515
Mobile: (63) 9283822072
21. MUANG THAI
MR. RUBEN E. MARANAN

General Manager

138 Malakas Street, Diliman, Quezon City

Tel: (632) 9274305; 426413

Fax: (632) 4264123

494 Banawe Avenue,

Sta. Mesa Heights, Quezon City

Tel: (632) 741869

22. CHARIYA THAI KITCHEN

MS. CHARIYA THAIKUPT

General Manager

1766 N. Garcia corner Kalayaan,

Makati City, Philippines

Tel: (632) 3821616

บรรณานุกรม

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ธนาคารโลก

ธนาคารแห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

<http://www.thaiembassymnl.ph/>

http://www.ryt9.com/s/expd/1142308?fb_ref=top_left&fb_source=profile_online

<http://www2.ops3.moc.go.th/>

44/100 ถนนนนทบุรี1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทร. (662)507 7999 โทรสาร. (662)507 7722, (662)547 5657-8
เว็บไซต์: <http://www.ditp.go.th>

